EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Denne forordnings hovedformål er at mindske den negative miljøindvirkning, som produkter har i deres livscyklus, og forbedre det indre markeds funktion. Disse formål tilstræber at løse de problemer og årsagerne hertil, som er analyseret i konsekvensanalysen. De afspejler, at der findes produkter på det indre marked, som skaber unødvendige negative miljøindvirkninger. Denne forordning bidrager også til formålene med EU's industripolitik om at øge udbuddet af og efterspørgslen efter bæredygtige varer, levere bæredygtig produktion og sikre lige vilkår for produkter, der sælges på det indre marked. Industrien har brug for harmoniserede krav, der gælder over hele linjen, effektive midler til at overholde dem, korrekt håndhævelse, styrket markedsovervågning og toldkontrol på grundlag af en risikoanalyse[1].

Produkter spiller en afgørende rolle i EU-borgernes liv, og antallet, sortimentet og udvalget af produkter, som vi bliver tilbudt, stiger konstant. Med de teknologiske fremskridt, der har fundet sted i de seneste årtier, er vores afhængighed af dem også steget: fra IKT-produkter, der holdt os forbundet under covid-19-krisen, til møbler og apparater, der hjælper os dagligt i vores husholdning. Den frie bevægelighed for produkter er afgørende for at sikre et velfungerende indre marked, som fortsat er grundlaget for EU-virksomhedernes konkurrenceevne og for forbrugernes valgmuligheder.

Ved at anvende tilgangen til miljøvenligt design på en meget bred vifte af produkter og give mulighed for at fastsætte en bred vifte af målrettede produktkrav søger denne forordning at imødegå produkters mest skadelige miljøindvirkninger. Den fastlægger derfor en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design baseret på de aspekter vedrørende bæredygtighed og cirkularitet, der er anført i handlingsplanen for den cirkulære økonomi[2], såsom produkters holdbarhed, genbrugsmuligheder, opgraderingsmuligheder og reparationsmuligheder, produkters indhold af problematiske stoffer, produkters energi- og ressourceeffektivitet, produkters genanvendte indhold, genfremstilling af produkter og genanvendelse af høj kvalitet samt nedbringelse af produkters CO_2-fodaftryk og miljøaftryk.

I den forbindelse vil forordningen bidrage til at nå EU's overordnede klima-, miljø- og energimål og samtidig støtte økonomisk vækst, jobskabelse og social inklusion. Ved at få materialerne til at holde længere, sikre, at deres værdi bevares så længe som muligt, og sætte skub i brugen af genanvendt indhold i produkter vil den fremme afkoblingen af den økonomiske udvikling fra brugen af naturressourcer og mindske materialeafhængigheden, hvilket fremmer EU's åbne strategiske uafhængighed og modstandsdygtighed. En række begivenheder i den senere tid har mindet os om de globale forsyningskæders mulige sårbarheder.

Denne forordning indgår i en pakke af initiativer, som Kommissionen har fremlagt vedrørende bæredygtige produkter og fremme af bæredygtige produktvalg. Pakken omfatter målrettede sektorspecifikke initiativer om tekstiler[3] og byggevarer[4], der retter sig mod de produkter, som har de største indvirkninger på miljøet og klimaet, og et initiativ, der skal styrke forbrugerne i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og

---

1 Som fastsat i artikel 46 i forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.
2 COM(2020) 98 final.
3 COM(2022) 141 final.
4 COM(2022) 144 final.

bedre oplysninger[5]. Endelig vil Kommissionen, indtil denne forordning er på plads, sikre, at arbejdet inden for rammerne af det eksisterende direktiv om miljøvenligt design fortsætter, herunder gennem vedtagelse af en ny arbejdsplan for miljøvenligt design og energimærkning for perioden 2022-2024, der behandler nye energirelaterede produkter og ajourfører og øger ambitionsniveauet for dem, der allerede er reguleret.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Denne forordning vil udvide anvendelsesområdet for **direktivet om miljøvenligt design**, både hvad angår produkter og nye typer krav. Af hensyn til den juridiske klarhed bør direktivet om miljøvenligt design derfor ophæves. I betragtning af den foreslåede forordnings brede anvendelsesområde er det nødvendigt så vidt muligt at definere, hvordan den relaterer sig til eksisterende lovgivning, der finder anvendelse på de omfattede produkter, og til andre initiativer, der er knyttet til eller relevante for dens mål. Målet er at undgå overlapning, så virksomheders og myndigheders administrative byrde begrænses.

Den generelle tilgang er, at denne forordning fastsætter krav, hvor den eksisterende lovgivning ikke gør det, eller hvor den ikke i tilstrækkelig grad tager højde for aspekter vedrørende miljømæssig bæredygtighed. Derfor finder det generelle retsprincip "lex specialis derogat legi generali" (en specialregel går forud for en generel regel)) anvendelse. Mere specifikt omfatter tilgangen to kategorier: produktspecifik lovgivning og lovgivning vedrørende horisontale aspekter.

Produktspecifik lovgivning henviser til lovgivning, der fokuserer på et specifikt produkt eller en veldefineret produktgruppe, og som ofte primært regulerer sikkerhedsaspekter (f.eks. **batterier, legetøj, vaske- og rengøringsmidler og emballage**). Det er ikke muligt generelt at angive specifikationerne for alle eksisterende produktspecifikke retsakter vedrørende denne forordning. Inden Kommissionen fastsætter konkrete krav på et produktspecifikt niveau gennem foranstaltninger i henhold til denne forordning, vil den imidlertid foretage en detaljeret vurdering af eventuelle overlapninger eller konflikter med eksisterende lovgivning for at undgå, at der fastsættes dobbeltkrav, og at virksomhederne pålægges en uforholdsmæssig stor byrde. Principielt vil denne forordning kun finde anvendelse på produkter, der ikke er omfattet af eksisterende lovgivning, eller når lovgivningen ikke i tilstrækkelig grad tager højde for disse produkters bæredygtighed. Desuden vil produktspecifikke krav i henhold til denne forordning blive medtaget i delegerede retsakter og kan som sådan ikke træde i stedet for krav, der er fastsat i lovgivningsmæssige retsakter såsom direktiver eller forordninger (selv om de kan være mere specifikke) i overensstemmelse med princippet om retsreglernes hierarki.

Navnlig med hensyn til byggevarer vil der, selv om disse vil være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, i betragtning af behovet for at håndtere de stærke indbyrdes forbindelser mellem byggevarers miljømæssige og strukturelle ydeevne, herunder deres sundhed og sikkerhed, blive fastsat krav til miljøvenligt design i henhold til den reviderede forordning (EU) nr. 305/2011[6] (byggevareforordningen), bortset fra energirelaterede byggevarer, som allerede er omfattet af det eksisterende direktiv om miljøvenligt design.

---

5 COM(2022) 143 final.

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

Lovgivning, der regulerer horisontale aspekter, henviser til lovgivning, der omhandler eller kan omhandle horisontale aspekter i henhold til denne forordning af en bred vifte af produkter, såsom **REACH-reglerne**, der regulerer kemikalier og giver beføjelser i forbindelse med kemiske stoffer i produkter. Hvis lovgivningen allerede omhandler eller kan omhandle specifikke aspekter, der er omfattet af denne forordning, på en mere horisontal måde, er der et klart behov for og mulighed for at præcisere, hvordan dette generelt hænger sammen med denne forordning. På samme måde vil denne forordning også bygge på de generelle rammer for markedsovervågning i **markedsovervågningsforordningen**, samtidig med at bestemmelserne om nødvendigt skræddersys til initiativets specifikke mål.

Se **afsnit 7.9** samt **bilag 14** til konsekvensanalysen, som indeholder nærmere oplysninger om, hvordan initiativet interagerer og er i overensstemmelse med eksisterende og ny lovgivning.

Endelig vil **energimærkningsforordningen** fortsat finde anvendelse på energirelaterede produkter parallelt med den foreslåede forordning. Der vil blive sikret sammenhæng. Dette betyder f.eks., at sådanne produkter principielt kun skal være forsynet med den energimærkning, der er specificeret i energimærkningsforordningen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Denne forordning bygger på flere EU-politikker.

Grundlaget for dette initiativ er den **europæiske grønne pagt**[7], som er den vækststrategi, der skal omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. I den europæiske grønne pagt blev den nye industristrategi for Europa og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, som blev offentliggjort samlet i marts 2020, også bekendtgjort.

I **Europa-Kommissionens industristrategi for Europa fra 2020**[8] fastsættes EU's overordnede ambition om at fremme en "dobbelt omstilling" til klimaneutralitet og digitalt lederskab. Den afspejler den europæiske grønne pagt ved at fremhæve den førende rolle, som Europas industri skal spille i denne forbindelse, ved at reducere sit CO_2-fodaftryk og materialeaftryk og integrere cirkularitet i hele økonomien. Det understreges, at vi er nødt til at bevæge os væk fra traditionelle modeller og revolutionere den måde, hvorpå vi udformer, fremstiller, anvender og bortskaffer produkter. I 2021 offentliggjorde Kommissionen en **ajourføring af industristrategien**[9], som styrker hovedbudskaberne i strategien fra 2020 og indeholder en række yderligere gennemførelsesværktøjer.

Handlingsplanen for den cirkulære økonomi har bl.a. til formål at stimulere førende markeders udvikling af klimaneutrale og bæredygtige **produkter** i og uden for EU. For at opnå dette fastlægger den en politisk ramme for bæredygtige produkter, herunder foranstaltninger på tre store områder: fremme af bæredygtigt produktdesign, styrkelse af forbrugerne og de offentlige indkøbere og fremme af cirkularitet i produktionsprocesserne[10].

---

7 COM(2019) 640 final.
8 COM(2020) 102 final.
9 COM(2021) 350 final.
10 Tillige i synergi med foranstaltninger inden for rammerne af handlingsplanen om nulforurening (COM(2021) 400 final).

Selv om de tre områder i den politiske ramme for bæredygtige produkter indgår i et samspil med hinanden, fokuserer denne forordning primært på de foranstaltninger, der er fastsat under det første område (bæredygtigt produktdesign), som har til formål at gøre produkter egnede til en klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi, reducere spild og sikre, at frontløberes resultater inden for bæredygtighed gradvist bliver normen. Som bebudet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi er kernen i dette lovgivningsinitiativ, at anvendelsesområdet for **direktivet om miljøvenligt design** skal række videre end energirelaterede produkter, så det dækker det bredest mulige udvalg af produkter og bidrager til at opnå en cirkulær økonomi.

De produktkrav, der er fastsat i denne lovgivning, skal supplere og styrke kravene inden for rammerne af andre initiativer, som er fastsat i handlingsplanen for den cirkulære økonomi. Navnlig bør produktkravene i denne lovgivning bidrage til at nå målene og være i overensstemmelse med andre foranstaltninger vedrørende centrale værdikæder, der er defineret i gennemførelsen af handlingsplanen for den cirkulære økonomi, såsom **EU-strategien for bæredygtige og cirkulære tekstiler**. Desuden vil **initiativet til styrkelse af forbrugerne i forbindelse med den grønne omstilling** forbedre oplysningerne om produkter på salgsstedet, navnlig om deres holdbarhed og reparationsmulighederne, og bidrage til at forebygge grønvaskning og for tidlig forældelse. Kommissionens kommende initiativ vedrørende **grønne anprisninger** vil også supplere foranstaltningerne i denne lovgivning ved at øge pålideligheden, sammenligneligheden og verificerbarheden af produkters miljøanprisninger gennem krav om, at sådanne anprisninger skal underbygges og verificeres ved hjælp af livscyklusvurderingsmetoder, herunder metoden vedrørende produkters miljøaftryk[11]. Desuden vil målene med denne lovgivning blive yderligere understøttet af lovgivningen om **virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed**[12], navnlig de miljømæssige due diligence-regler, som den fastsætter for virksomheder.

Endelig vil kravene også **bidrage til at nå EU's klimamål**: De vil skabe synergi med og supplere instrumenter med et mere direkte klimafokus[13] ved at gå videre end produktionen af basismaterialer/basismaterialekomponenter til selv at omfatte slutprodukter. Dette vil gøre det muligt at træffe foranstaltninger vedrørende negative virkninger, der opstår i alle led af værdikæden (herunder et produkts indlejrede emissioner i hele dets livscyklus eller andre negative konsekvenser), som direkte støtter den grønne pagts mål og er i overensstemmelse med princippet om "ikke at gøre væsentlig skade".

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som skal anvendes til foranstaltninger, der tager sigte på det indre markeds oprettelse og funktion. Direktivet om miljøvenligt design (som Kommissionen foreslår ophævet ved denne forordning) var selv baseret på artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 114 TEUF).

---

11 Fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus.

12 COM(2022) 71 final.

13 Som f.eks. Fit for 55-pakken: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/IP_21_3541.

De spørgsmål, der behandles i dette initiativ, vedrører det indre marked, herunder ulige vilkår for virksomheder, som forsøger at gennemføre mere bæredygtige tilgange, eller det forhold, at de nuværende EU-regler kun delvist dækker produkters bæredygtighed. Dette betyder, at der ikke er noget omfattende sæt af krav, der skal sikre, at alle produkter, som markedsføres i EU, bliver stadig mere bæredygtige. Som følge heraf er medlemsstaterne begyndt at fastlægge forskellige tilgange på nationalt plan (hvilket fører til fragmentering af det indre marked), og håndhævelsen af de nuværende regler for miljøvenligt design er utilstrækkelig og ujævn.

Manglen på tilstrækkelige og omfattende regler for det indre marked giver plads til, at medlemsstaterne eller industrier udvikler initiativer, der hæmmer det indre markeds funktion ved at skabe potentielle hindringer, fragmentering og usammenhængende tilgange. I mangel af et omfattende sæt af krav, der definerer produktets miljømæssige bæredygtighed eller krav til miljøvenligt design, bliver det samme produkt, der betragtes som bæredygtigt i én medlemsstat, desuden muligvis ikke betragtet som bæredygtigt i en anden medlemsstat. Desuden vil den nyligt vedtagne nationale lovgivning sandsynligvis forpligte fabrikanter (og detailhandlere), der opererer på tværs af EU's grænser, til at overholde en række forskellige nationale forpligtelser, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat.

Disse nye nationale forpligtelser, der spænder fra oplysningskrav om tekniske operationer udført på moderniseret elektronisk udstyr og om varigheden af softwarekompatibilitet i Frankrig til rapporteringsforpligtelser vedrørende håndtering af usolgte varige forbrugsgoder i Tyskland, giver klare indikationer på en tendens til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger ved at fastsætte krav til miljøvenligt design af varer. Uden en EU-indsats vil der derfor uundgåeligt ske en stigning i de nationale forpligtelser og øget markedsfragmentering.

De ovenfor beskrevne problemer er begrundelsen for at basere dette forslag på artikel 114 TEUF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Nødvendighedstesten sætter spørgsmålstegn ved, om målene med et forslag i tilstrækkelig grad kan opfyldes ved handling fra medlemsstaternes side alene. På grundlag af denne test er det vigtigt at indføre et harmoniseret regelsæt for at opnå et harmoniseret og velfungerende indre marked for bæredygtige produkter i alle medlemsstater og dermed lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. Dette omfatter produktkrav og forpligtelsen til at give pålidelige oplysninger til brugerne.

Medlemsstaterne vil ikke være i stand til at træffe foranstaltninger inden for dette anvendelsesområde alene uden at skabe forskelle i kravene til virksomhederne, hindringer for produkters frie bevægelighed, reguleringsmæssige byrder og uforholdsmæssigt store omkostninger for virksomhederne. Hertil kommer, at foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne alene, uundgåeligt vil give anledning til forskellige værktøjer, som vil komplicere forbrugernes valg. Hvis medlemsstaterne træffer individuelle foranstaltninger, vil der derfor være stor risiko for, at de ender med forskellige konkurrerende systemer baseret på forskellige metoder og tilgange, navnlig for produkter, der handles på det indre marked. Dette fragmenterer markedet og vil sandsynligvis føre til forskellige niveauer af bevidsthed og oplysninger om produkters miljøpræstationer i EU og yderligere omkostninger for virksomheder, der handler på tværs af EU's medlemsstater.

Effektivitetstesten kontrollerer, om en indsats på EU-plan er mere effektiv end en indsats på nationalt plan. På grundlag af denne test er det kun tiltag på EU-plan, der kan fastsætte harmoniserede produktkrav og oplysningskrav om bæredygtighed gældende i hele EU, sikre

varernes frie bevægelighed og give forbrugerne relevante og pålidelige oplysninger om produkters bæredygtige og cirkulære egenskaber, uanset i hvilken medlemsstat de købes. Der er en klar merværdi ved at fastsætte krav på EU-plan, da dette vil skabe et harmoniseret og velfungerende indre marked i alle medlemsstater og dermed lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. Med harmoniserede minimums- og oplysningskrav på EU-plan vil bæredygtige produkter og cirkulær praksis blive fremmet i alle medlemsstater, hvilket vil skabe et større og mere effektivt marked og dermed større incitamenter for industrien til at udvikle dem. Endelig giver det indre markeds størrelse en kritisk masse, der gør det muligt for EU at fremme produkters bæredygtighed og påvirke produktdesign og værdikædestyring på verdensplan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at skabe en lovgivningsmæssig ramme for udviklingen af krav til miljøvenligt design for den bredest mulige vifte af produkter.

Kommissionen vil fortsat anvende den tilgang, der følges i forbindelse med direktivet om miljøvenligt design, med hensyn til udstedelse af gennemførelsesforanstaltninger på grundlag af konsekvensanalyser, der er foretaget i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Den vil derfor foretage en analyse af de forskellige løsningsmodellers økonomiske og miljømæssige virkninger for hvert sæt krav. Dette vil gøre det muligt at overholde proportionalitetsprincippet.

Forslaget er udformet som en fleksibel ramme som et middel til at sikre proportionalitet. Der vil derfor ikke være fastsat kriterier eller mål for kravene, medmindre de er berettigede på grundlag af en forudgående vurdering. For at sikre proportionalitet skal hvert enkelt krav begrundes, før det anvendes på en produktgruppe. Fastsættelse af krav, kriterier eller mål for veldefinerede produktgrupper vil gøre det muligt at foretage en omhyggelig vurdering af virkningerne. Det vil sætte Kommissionen i stand til at tage hensyn til merværdien og proportionaliteten forbundet med fastsættelsen af krav, mål eller kriterier afhængigt af produkternes iboende egenskaber, fremstillingsprocesser og markedssituation.

- **Valg af retsakt**

En forordning vil fastsætte direkte krav til alle operatører og dermed skabe den nødvendige retssikkerhed og mulighed for håndhævelse af et fuldt integreret marked i hele EU. Med en forordning sikres det også, at forpligtelserne gennemføres samtidig og på samme måde i alle 27 medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I marts 2019 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument med titlen Sustainable Products in a Circular Economy — Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy[14]. Heri blev det undersøgt, i hvilket omfang EU-politikker, der påvirker produkter, bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi, og hvor der er potentiale til at yde et større bidrag. Det blev konstateret, at der **ikke findes noget overordnet, integreret EU-politikinstrument, der dækker bæredygtig produktion og forbrug af alle produkter**

[14] SWD(2019) 92 final.

og/eller tilgængeligheden og pålideligheden af oplysninger om disse produkter til forbrugerne.

Selv om flere på hinanden følgende evalueringer[15] af direktivet om miljøvenligt design har bekræftet, at det tydeligvis er relevant og effektivt som reguleringsredskab, blev der påvist potentiale til at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen. I disse evalueringer blev det f.eks. bemærket, at "selv om det er almindeligt anerkendt, at energieffektivitetsaspekterne i handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik[16] og EU's ressourceeffektivitetspolitik kan tilgodeses af direktivet om miljøvenligt design og gennemførelsesforanstaltningerne, har nogle repræsentanter for medlemsstaterne og miljø-NGO'er også antydet, at man har forspildt muligheder som følge af gennemførelsesforanstaltningers begrænsede dækning af andre miljøaspekter"[17]. Evalueringen fremhævede også direktivets uudnyttede potentiale til at behandle aspekter, der rækker ud over energieffektivitet, og konkluderede, at "der kan have været ikke-energimæssige forbedringer, der ikke er blevet behandlet som følge af varedækningen, de politiske valg eller den underliggende tekniske analyse".

- **Høringer af interesserede parter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering er der gennemført en række høringer.

– Høring om en **indledende konsekvensanalyse** fra den 14. september til den 16. november 2020[18]. Der blev modtaget 193 svar.

– En **åben offentlig høring** fra den 17. marts til den 9. juni 2021. Der blev modtaget 626 svar.

– En række **workshopper** fra april til juli 2021 om forskellige emner vedrørende initiativet om bæredygtige produkter med bred deltagelse fra flere interessentgrupper.

– En **undersøgelse af små og mellemstore virksomheder** fra den 26. april til den 15. juni 2021. Der blev modtaget 332 svar.

– En **anden målrettet undersøgelse** for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) fra den 20. oktober til den 4. november 2021. Denne trak primært på ekspertisen hos organisationer, der repræsenterer SMV'er. Der blev modtaget 35 svar.

– **Skræddersyede spørgeskemaer** sendt til udvalgte repræsentanter for interessenter fra den 20. maj til den 9. juni 2021.

– En række **interessentinterviews**, der blev gennemført med udvalgte repræsentanter for interessenter.

---

15 Evaluation of the Ecodesign Directive (2009/125/EC), Centre for Strategy and Evaluation Services (CSES), 2012, Evaluation of the Energy Labelling Directive and specific aspects of the Ecodesign Directive, Ecofys, juni 2014, EU's foranstaltninger inden for miljøvenligt design og energimærkning: Et vigtigt bidrag til større energieffektivitet begrænses af betydelige forsinkelser og manglende overholdelse af lovgivningen, Den Europæiske Revisionsret, særberetning nr. 1/2020.

16 Meddelelse om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik.

17 Evaluation of the Ecodesign Directive, s.19.

18 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Sustainable-products-initiative_da.

Overordnet set viste høringerne, at der var en **stærk generel opbakning** til et lovgivningsinitiativ, der omfatter produkters bæredygtighed. De fleste interessenter anbefalede, at initiativet omfatter en bred varedækning og har en tilgang til regulering, der omfatter hele produktets livscyklus. Høringen viste kraftig opbakning til at udvide anvendelsesområdet for det nuværende direktiv om miljøvenligt design med generel enighed om, at de sektorer, der er udpeget i handlingsplanen for den cirkulære økonomi fra 2020, skal prioriteres. Tilbagemeldingerne viste, at der foretrækkes (navnlig fra fabrikanters/importørers side) en tilgang, hvor der tages nøje hensyn til produktets særlige karakteristika. Der er generel enighed om, at manglen på klar, omfattende og bindende lovgivning og manglen på pålidelige oplysninger alle udgør hindringer for at øge adgangen til bæredygtige produkter på EU-markedet, og det samme gælder en uensartet håndhævelse af kravene til miljøvenligt design. Idéen om at indføre et digitalt produktpas støttes generelt af et klart flertal på tværs af alle interessentgrupper, og det samme gælder incitamenter og værktøjer til at stimulere efterspørgslen efter bæredygtige produkter. Det anses for nødvendigt, at stærkere håndhævelses- og markedsovervågningsaktiviteter (f.eks. inspektioner eller kontroller) ledsager dette initiativs gennemførelse.

Detaljerede konklusioner fra høringerne af interesserede parter findes i **bilag 2** til konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen tildelte en kontrakt til eksterne eksperter om gennemførelse af en **undersøgelse**, der skulle indgå i den konsekvensanalyse, som ledsager dette forslag. Denne undersøgelse indeholder en del af de oplysninger, der ligger til grund for analysen af de politiske løsningsmodeller, som er beskrevet i dette dokument, og indgår i de foranstaltninger, der indgår i det foreliggende forslag. De eksterne eksperter arbejdede tæt sammen med Kommissionen i de forskellige faser af undersøgelsen.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Efter at have løst de spørgsmål, der blev rejst i den negative udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol af 17. september 2021, modtog konsekvensanalysen en positiv udtalelse den 21. januar 2022. I sin endelige udtalelse anmodede udvalget om yderligere oplysninger om valgmulighederne, den metode, der skal anvendes i henhold til forordningen, og hvordan reglerne for digitale produktpas vil blive fastlagt i praksis.

Det vigtigste problem, som dette initiativ har til formål at afhjælpe, de dermed forbundne delproblemer og de udpegede politiske løsningsmodeller er beskrevet nærmere i konsekvensanalysens **afsnit 2** og afsnit **5.2**. Den foretrukne kombination af løsningsmodeller er nærmere beskrevet i konsekvensanalysens **afsnit 7**. **Bilag 10** til konsekvensanalysen indeholder en oversigt over omkostninger og fordele ved alle analyserede delløsninger, mens **bilag 12** indeholder flere oplysninger om de omkostninger og fordele, der sandsynligvis vil være forbundet med den foretrukne kombination af løsningsmodeller. Alle disse aspekter er sammenfattet i **resuméet**, der ledsager konsekvensanalysen.

På grund af den planlagte rammearkitektur er det vanskeligt præcist at anslå de nøjagtige omkostninger, der følger af kravene. De fleste vil først blive afholdt i anden fase efter vedtagelsen af den afledte ret.

I de specifikke konsekvensanalyser, der vil blive foretaget i forbindelse med hver enkelt delegeret retsakt i fremtiden, vil der blive foretaget en detaljeret vurdering af de forventede virkninger, herunder for tredjelandsoperatører, også i lyset af deres WTO-meddelelse.

Det skal bemærkes, at det som følge af vedtagelsen af Kommissionens forslag til et direktiv om **virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed**[19] under udarbejdelsen af dette initiativ blev anset for hensigtsmæssigt at udelukke krav om sociale aspekter fra dette lovgivningsforslags anvendelsesområde.

Som anført i retsakten vil der blive foretaget en evaluering otte år efter datoen for denne forordnings anvendelse. Denne evaluering kan bl.a. omfatte inddragelse af sociale krav i regelsættet.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Denne forordning forventes at skabe lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. De harmoniserede krav, der foreslås på EU-plan, vil sandsynligvis reducere de samlede efterlevelsesomkostninger, da de sandsynligvis vil erstatte flere eksisterende eller planlagte krav på nationalt plan.

Producenter, der anvender mere bæredygtig produktion og gennemsigtige forsyningskæder, forventes at vinde markedsandele i EU og øge deres konkurrenceevne i forhold til producenter, der anvender mindre bæredygtige metoder.

Selv om SMV'er har anført, at nogle af foranstaltningerne under den foretrukne kombination af politiske løsningsmodeller, der blev identificeret i konsekvensanalysen, kan have visse negative virkninger, har mange også givet udtryk for den overbevisning, at disse kan opvejes og tilføre merværdi over tid (på grund af reducerede materialeudgifter, øget kundeloyalitet, bedre adgang til markedet for grønnere produkter, omdømmemæssige fordele osv.). Desuden har Kommissionen specifikt set på, hvordan de negative virkninger for SMV'er kan afbødes. Disse er nærmere beskrevet i bilag 19 til den ledsagende konsekvensanalyse og i specifikke bestemmelser i det foreliggende forslag.

I forlængelse af det vellykkede eksempel fra det eksisterende konsultationsforum inden for rammerne af direktivet om miljøvenligt design oprettes der med forslaget et forum for miljøvenligt design med en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og alle interesserede parter såsom industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer. Forummet for miljøvenligt design er begrænset til at stille ekspertise til rådighed for Kommissionen vedrørende arbejdsplanen og udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design, inden Kommissionen formelt udøver sine delegerede beføjelser. Kommissionen kan nedsætte en yderligere ekspertgruppe til at høre medlemsstaterne om de delegerede retsakter, der skal vedtages i henhold til denne forordning, i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[20].

Forslaget omfatter også indførelse af et digitalt produktpas til elektronisk registrering, behandling og deling af produktrelaterede oplysninger mellem virksomheder i

[19] COM(2022) 71 final.
[20] EUT L 123 af 12.5. 2016, s. 1.

forsyningskæden, myndigheder og forbrugere. Dette forventes at øge gennemsigtigheden, både for virksomheder i forsyningskæden og for den brede offentlighed, og effektiviteten med hensyn til informationsoverførsel. Det er navnlig sandsynligt, at forslaget vil bidrage til at lette og strømline den overvågning og håndhævelse af forordningen, som EU og medlemsstaternes myndigheder foretager. Det vil sandsynligvis også udgøre et markedsanalyseværktøj, der kan anvendes til at revidere og forbedre forpligtelserne i fremtiden.

I Fit for Future-platformens udtalelse om miljøvenligt design[21] blev behovet for at forbedre produkters bæredygtighed og nødvendigheden af at indføre nye forpligtelser, samtidig med at virksomhedernes byrde holdes på et minimum, anerkendt. Platformen fremsatte ni forslag, der blev taget i betragtning i forbindelse med udformningen af den nye lovgivning om digitalisering, som tager hensyn til SMV'ernes byrder og sikrer sammenhæng og klarhed. F.eks. at forbrugerne gives bedre adgang til oplysninger, samtidig med at det sikres, at det digitale produktpas sikrer effektive informationsstrømme i overensstemmelse med bedste praksis, og muligheden for at foranstaltningerne i henhold til denne forordning ledsages med afbødende foranstaltninger, således at virkningerne forventes at forblive forholdsmæssige for SMV'er.

- **Grundlæggende rettigheder**

Krav til miljøvenligt design kan have fordele for beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder som fastsat i EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16), retten til miljøbeskyttelse (artikel 37) og retten til forbrugerbeskyttelse (artikel 38).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har begrænsede budgetmæssige virkninger for Kommissionen. Specifikt kræves der 54 fuldtidsækvivalenter for fuldt ud at gennemføre forordningen og de dertil knyttede delegerede retsakter i perioden 2022-2027 i EU's flerårige finansielle ramme (FFR). Der vil være behov for nye forpligtelser på eksisterende budgetposter, som beløber sig til 23,338 mio. EUR under udgiftsområde 1 i FFR (det indre marked, innovation og det digitale område), 43,912 mio. EUR under udgiftsområde 3 (naturressourcer og miljø) og 38,621 mio. EUR under udgiftsområde 7 (administrative udgifter). De nye forpligtelser vil blive dækket af de relevante programmers eksisterende budgetrammer.

De budgetmæssige konsekvenser skyldes hovedsagelig følgende arbejde:

– revision af 33 af Kommissionens forordninger mellem 2022 og 2026 og vedtagelsen af fem nye foranstaltninger i henhold til det nuværende direktiv om miljøvenligt design, som ikke kan udføres af det personale, der i øjeblikket arbejder med direktivets gennemførelse

– udarbejdelse og vedtagelse af op til 18 nye delegerede retsakter mellem 2024 og 2027 vedtagelse af 12 nye delegerede retsakter mellem 2028 og 2030 med konsekvenser for personalet og budgettet i 2025-2027

– udarbejdelse af gennemførelsesretsakter (i gennemsnit én om året fra 2024), når dette er nødvendigt for at sikre ensartede betingelser for denne forordnings gennemførelse,

[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf.

f.eks. i forbindelse med markedsovervågning, offentliggørelse af oplysninger om destruktion af usolgte forbrugsvarer eller anerkendelse af selvregulerende foranstaltninger

– udførelse af horisontale opgaver i forbindelse med det digitale produktpas, støtte til markedsovervågning og toldkontrol og et europæisk knudepunkt for cirkulær virksomhed for at støtte udvekslingen af erfaringer mellem økonomiske aktører med hensyn til at integrere cirkularitet i produktdesign og -fremstilling[22].

Med hensyn til personalebehov har Kommissionen nøje undersøgt mulighederne for at dele arbejdet mellem de ansvarlige generaldirektorater, omfordele personale, når det er muligt, og outsource videnskabelig og teknisk støtte til udarbejdelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og til tværgående opgaver.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering, der blev offentliggjort i november 2021, og navnlig værktøj 38, vil Kommissionen udarbejde en gennemførelsesstrategi, efter at lovgivningsforslaget er blevet vedtaget af medlovgiverne. De forskellige værktøjer til fremme af overholdelse, der skal anvendes, vil blive præsenteret, og den vil omfatte aspekter vedrørende digital gennemførelse.

• Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

I *artikel 1* fastlægges genstanden for denne forordning, nemlig en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design, indførelse af et digitalt produktpas og forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter. Den fastlægger de produktaspekter, som kravene til miljøvenligt design vedrører, såsom holdbarhed og pålidelighed, genbrugsmuligheder, opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder og mulighed for vedligeholdelse og renovering, forekomst af problematiske stoffer, energi- og ressourceeffektivitet samt genanvendt indhold. Forordningen fastsætter endvidere forordningens anvendelsesområde. Kun nogle få sektorer, såsom fødevarer, foder og lægemidler, er undtaget.

I *artikel 2* fastsættes de definitioner, der er nødvendige med henblik på denne forordning. En række af disse definitioner er overtaget fra den nye lovgivningsmæssige ramme (forordning (EF) nr. 765/2008 og afgørelse 768/2008/EF), det ophævede direktiv om miljøvenligt design eller eksisterende EU-miljølovgivning (såsom affaldsrammedirektivet). Der indføres en række nye definitioner, f.eks. om bestemmelserne om produktpasset og om destruktion af usolgte forbrugerprodukter.

I *artikel 3* fastsættes det generelle princip vedrørende fri bevægelighed for produkter, der overholder reglerne i med delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordning.

I *artikel 4* fastsættes Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte krav til miljøvenligt design, krav i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsprocedurer, krav til måling af energiforbrug

[22] Knudepunktet vil støtte udbredelsen af cirkulære forretningsmodeller, kanalisering af oplysninger og tjenester, herunder bevidstgørelse, samarbejde, uddannelse og udveksling af bedste praksis. Det vil bygge videre på ekspertisen og serviceniveauet i eksisterende EU-tiltag, navnlig den europæiske interessentplatform for cirkulær økonomi, Enterprise Europe-netværkets bæredygtighedsrådgivere og netværket af europæiske grønne teknologiklynger.

eller ydeevne i forbindelse med andre parametre, krav til fabrikanter, bemyndigede repræsentanter eller importører om at give oplysninger til Kommissionen eller markedsovervågningsmyndighederne, krav til brugen af onlineværktøjer til beregning af produkters ydeevne, krav til alternative regler for overensstemmelseserklæring eller mærkning og endelig krav til medlemsstaternes incitamenter og om offentlige indkøbskriterier.

I *artikel 5* fastlægges de generelle rammer for vedtagelsen af krav til miljøvenligt design. I bestemmelsen fastsættes de produktaspekter, som disse krav kan forbedre. Det forklares, at kravene kan finde anvendelse på en specifik produktgruppe eller horisontalt på flere produktgrupper, hvor tekniske ligheder gør det muligt at fastsætte fælles krav. Det præciseres, at kravene til miljøvenligt design omfatter krav til ydeevne og oplysningskrav. Endelig fastsættes der en række betingelser, som Kommissionen skal opfylde ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design, samt en række kriterier, som disse krav skal opfylde.

Kommissionen gives endvidere mulighed for at kræve, at aktører i forsyningskæden samarbejder med fabrikanter, bemyndigede organer og kompetente nationale myndigheder om kontrollen af produkters overholdelse af kravene til miljøvenligt design.

Artikel 6 indeholder flere detaljer om krav til ydeevne, f.eks. at de kan være kvantitative eller ikkekvantitative for at forbedre et produktaspekt på grundlag af udvalgte produktparametre (som er opført på listen i bilag I).

Artikel 7 fokuserer på oplysningskrav. Det fastsættes, at disse krav altid skal omfatte krav vedrørende produktpas og krav vedrørende problematiske stoffer. Artiklen indeholder detaljer om andre typer oplysninger, der kan gives, f.eks. oplysninger om et produkts ydeevne eller oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet installeres eller anvendes. Disse oplysninger kan tage form af "ydeevneklasser", f.eks. fra A til G, for at gøre det lettere at sammenligne produkter.

Endelig redegøres det i artiklen for de forskellige måder, hvorpå oplysningerne kan gives (f.eks. i passet, på et websted, på en mærkeseddel osv.).

I *artikel 8* fastsættes de elementer, som Kommissionen skal præcisere i oplysningskravene i forbindelse med det digitale produktpas, f.eks. hvilke oplysninger der skal medtages, og hvem der har adgang til hvilke oplysninger. *Artikel 9-11* indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre produktpasset. I *artikel 9* fastsættes de generelle krav til produktpasset. *Artikel 10* indeholder de væsentlige krav til produktpassets tekniske udformning og funktion. I *artikel 11* fastsættes reglerne vedrørende entydige operatør- og anlægsidentifikatorer.

Artikel 12 indeholder bestemmelser om oprettelse af et register, der lagrer oplysninger i produktpasset, og giver Kommissionen mulighed for at præcisere, hvilke oplysninger der skal uploades.

Artikel 13 indeholder bestemmelser, der præciserer, hvad der forventes af toldmyndighederne i forbindelse med produktpasset, og hvilke oplysninger de skal have adgang til for at lette deres arbejde.

I *artikel 14* præciseres de krav, der er knyttet til mærker, når de skal anvendes til en bestemt produktgruppe. Det forklares, at delegerede retsakter i sådanne tilfælde skal angive mærkets indhold (herunder ydeevneklasser) og udformning, og hvordan de skal vises til forbrugerne. Hvis produktet allerede er omfattet af et energimærke som fastsat i forordning (EU) 2017/1369 om energimærkning, og oplysningerne om andre parametre, herunder om andre ydeevneklasser, ikke kan medtages heri, kan disse oplysninger anføres på et særskilt energimærke, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

I *artikel 15* præciseres det, at erhvervsdrivende ikke kan vise mærker, der efterligner de mærker, der er omhandlet i denne forordning.

I henhold til *artikel 16* skal Kommissionen vedtage en arbejdsplan, der skal dække mindst tre år, og som angiver kriterierne for prioritering af produkter. Arbejdsplanen indeholder en vejledende liste over produktgrupper, som Kommissionen agter at håndtere i de kommende år.

Ved *artikel 17* oprettes et forum for miljøvenligt design (ekspertgruppe). Det er baseret på det eksisterende konsultationsforum, der er oprettet i henhold til direktiv 2009/125/EF.

Artikel 18 vedrører selvreguleringsforanstaltninger. Der er tale om industristyrede foranstaltninger, der kan anvendes som alternativer til delegerede retsakter om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design vedtaget i henhold til artikel 5. Direktiv 2009/125/EF[23] indeholder allerede en artikel om frivillige aftaler. Denne forordnings artikel 17 udvider den oprindelige artikel fra direktiv 2009/125/EF. Den fastsætter navnlig, hvad selvreguleringsforanstaltningen skal indeholde, hvad industrien skal fremlægge som dokumentation for Kommissionen, og proceduren for Kommissionens anerkendelse af selvreguleringsforanstaltningen som et gyldigt alternativ til en delegeret retsakt.

I *artikel 19* fastsættes en række foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen skal træffe for at hjælpe SMV'er med den generelle gennemførelse af denne forordning og de fremtidige delegerede retsakter. Sådanne foranstaltninger omfatter retningslinjer, finansiel bistand og uddannelse.

Ved *artikel 20* indføres der først en generel forpligtelse til gennemsigtighed for erhvervsdrivende, der skiller sig af med usolgte forbrugerprodukter. Der fastsættes også mulighed for at vedtage delegerede retsakter, som forbyder erhvervsdrivende at destruere usolgte forbrugerprodukter. Disse delegerede retsakter kan også indeholde undtagelser til det generelle forbud, f.eks. af sundheds- og sikkerhedshensyn. Hvis en sådan undtagelse anvendes, har de erhvervsdrivende ligeledes en forpligtelse til gennemsigtighed (dvs. oplysning om antallet af destruerede produkter, årsager til destruktion osv.). Artiklen finder ikke anvendelse på SMV'er, men i den delegerede retsakt, der forbyder destruktion af produkter, kan det præciseres, at visse forpligtelser gælder for visse kategorier af SMV'er (mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder).

I *artikel 21, 22, 23 og 24* fastsættes forpligtelser for fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører. De er baseret på standardbestemmelser i afgørelse 768/2008/EF.

I *artikel 25* fastsættes forpligtelser for forhandlere (som typisk er detailhandlere eller sælgere), navnlig med hensyn til mærkning og adgang til produktpasset, herunder i tilfælde af (online) fjernsalg.

I *artikel 26* samles de forskellige forpligtelser, som de erhvervsdrivende skal opfylde, hvis den delegerede retsakt kræver, at produktet skal have et mærke (f.eks. at forsyne forhandlerne med mærker).

Artikel 27 vedrører de forpligtelser, som udbydere af distributionstjenester har, nemlig at sikre, at forholdene i forbindelse med oplagring, emballering, adressering eller forsendelse, når de håndterer et produkt, ikke bringer produkternes overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design i fare.

---

[23] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EØS-relevant tekst) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

Artikel 28 er en standardartikel fra afgørelse 768/2008/EF, som fastsætter de to tilfælde, hvor fabrikanternes forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører.

I *artikel 29* fastsættes forpligtelserne for onlinemarkedspladser og onlinesøgemaskiner, navnlig vedrørende samarbejde med markedsovervågningsmyndigheder. Det præciseres også, at markedsovervågningsmyndighederne skal have beføjelse til at beordre en onlinemarkedsplads til at fjerne ulovligt indhold.

I *artikel 30* fastsættes muligheden for, at fremtidige delegerede retsakter kan kræve, at erhvervsdrivende stiller den tekniske dokumentation til rådighed digitalt uden anmodning. For at vurdere markedsindtrængningen af produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design, kræves det endvidere i artiklen, at de erhvervsdrivende skal give oplysninger om de leverede produkter.

I *artikel 31* præciseres det, at produkter, hvor det er relevant, skal kunne måle deres energiforbrug under brug eller deres ydeevne i forhold til andre relevante parametre, og at disse data skal stilles til rådighed for slutbrugeren. Når dette er fastsat i en delegeret retsakt, skal fabrikanterne indsamle, anonymisere og indberette disse data til Kommissionen.

Kapitel VIII om produkters overensstemmelse er hovedsagelig standardbestemmelser om, hvordan produkternes overensstemmelse skal vurderes. Det vedrører:

– anvendelse af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder til prøvninger, målinger og beregninger (*artikel 32*)

– harmoniserede standarder, der giver formodning om overensstemmelse (*artikel 34*)

– Kommissionens mulighed for at vedtage fælles specifikationer, hvis der ikke findes harmoniserede standarder (*artikel 35*)

– procedurerne for overensstemmelsesvurdering (*artikel 36*)

– EU-overensstemmelseserklæringen (*artikel 37*)

– CE-mærkningen (*artikel 38 og 39*) og muligheden for at anvende alternative mærkninger (*artikel 40*).

I dette standardkapitel er formodningen om overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design for produkter med EU-miljømærket (*artikel 34*) og muligheden for i den delegerede retsakt at ændre det relevante overensstemmelsesvurderingsmodul afhængigt af det pågældende produkt (*artikel 36*) bemærkelsesværdige.

Artikel 33 vedrører forebyggelse af omgåelse. F.eks. vil produkter, der er udformet således, at de kan spore, at de bliver afprøvet, og automatisk ændre deres ydeevne til et mere gunstigt resultat, ikke være tilladt på markedet.

Kapitel IX (artikel 41-56) vedrører notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og består af standardbestemmelser baseret på afgørelse 768/2008/EF kombineret med målrettede forbedringer af disse bestemmelser for at sikre juridisk klarhed og yderligere styrke de bemyndigede organers uafhængighed, kompetence og overvågning.

I *artikel 57* fastsættes det, at hvis medlemsstaterne vedtager incitamenter til at belønne produkter, bør disse incitamenter i princippet være rettet mod de to bedste ydeevneklasser, eller produkter, som er forsynet med EU-miljømærket. Hvis der ikke er fastsat nogen ydeevneklasse, eller ydeevneklassen er baseret på flere produktparametre, kan Kommissionen i en delegeret retsakt præcisere, hvordan medlemsstaternes incitamenter skal fungere.

Artikel 58 vedrører grønne offentlige indkøb og nærmere bestemt muligheden for, at der i delegerede retsakter, som vedtages i henhold til denne forordning, fastsættes krav til

offentlige kontrakter (f.eks. tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier, tildelingskriterier osv.) på grundlag af de produktparametre, der er anført i bilaget til denne forordning.

Kapitel XI vedrører markedsovervågning. Det bygger generelt på de forpligtelser, der findes i henhold til forordning (EU) 2019/1020 om markedsovervågning, samtidig med at der fastsættes nogle mere specifikke forpligtelser, hvor det er relevant for denne forordning.

I henhold til *artikel 59* skal medlemsstaterne udarbejde en handlingsplan for markedsovervågningsaktiviteter, som skal omfatte "prioriteter for markedsovervågning", der fastlægges på grundlag af en række i artiklen fastsatte kriterier samt arten og antallet af planlagte kontroller.

Ved *artikel 60* tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter et minimumsantal af kontroller, som skal foretages af specifikke produkter.

I *artikel 61* henvises der til informations- og kommunikationssystemet i henhold til forordningen om markedsovervågning (ICSMS), og medlemsstaterne forpligtes til at indlæse oplysninger om sanktioner pålagt i henhold til denne forordning. På dette grundlag skal Kommissionen vedtage en rapport med vejledende benchmarks for kontrolhyppigheden og arten og omfanget af de pålagte sanktioner.

I *artikel 62* henvises der til den administrative samarbejdsgruppe ("ADCO"), der er nedsat i henhold til markedsovervågningsforordningen, og dens rolle i forbindelse med denne forordning fastsættes. Denne rolle omfatter fastlæggelse af fælles prioriteter for medlemsstaternes handlingsplaner eller prioriteter for EU-støtte (såsom fælles markedsovervågning og testprojekter, fælles investering i markedstilsynskapaciteter, herunder udstyr og IT-værktøjer, fælles uddannelseskurser og retningslinjer).

Kapitel XII vedrører beskyttelsesprocedurer og er baseret på standardbestemmelser. I *artikel 61* fastsættes den procedure, som en national markedsovervågningsmyndighed skal følge, hvis den mener, at et produkt udgør en risiko. I så fald skal den nationale markedsovervågningsmyndighed indlede en procedure for underretning af andre markedsovervågningsmyndigheder om de trufne foranstaltninger (forbud mod eller begrænset tilgængeliggørelse af et produkt, tilbagetrækning eller tilbagekaldelse).

I *artikel 64* fastsættes den EU-beskyttelsesprocedure, som skal anvendes, hvis en medlemsstat eller Kommissionen er uenig i en foranstaltning, der er truffet på nationalt plan efter beskyttelsesproceduren i *artikel 63*. Efter en høring vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, hvori det besluttes, om foranstaltningen er berettiget eller ej. Når den er vedtaget, skal alle medlemsstater sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres marked.

Artikel 65 vedrører det særlige tilfælde, hvor et tilfælde af manglende overholdelse vedrører en formel forpligtelse (anbringelse af CE-mærkning, EU-overensstemmelseserklæring osv.)

Kapitel XIII er et standardkapitel med artikler om delegerede retsakter (*artikel 66*) og om gennemførelsesretsakter (*artikel 67*).

Kapitel XIV er et standardkapitel, der indeholder afsluttende bestemmelser med artikler om sanktioner (*artikel 68*), om gennemførelse af en evaluering af forordningen otte år efter dens vedtagelse (*artikel 69*) og om ophævelse og overgangsbestemmelser (*artikel 70*). Det bemærkes, at gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktivet om miljøvenligt design, fortsat skal finde anvendelse, indtil de ophæves ved en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning.

I *bilag I* fastsættes de produktparametre, der skal anvendes ved fastsættelse af ydeevne- og oplysningskrav for produkter i henhold til denne forordning.

I *bilag II* fastsættes proceduren for fastsættelse af sådanne ydeevnekrav.

Bilag III indeholder en liste over de oplysninger, der kan medtages i produktpasset, og det fremgår, hvilke oplysninger det skal indeholde.

Bilag IV gengiver det standardoverensstemmelsesvurderingsmodul, der er omhandlet i artikel 35 (fra afgørelse 768/2008/EF).

Bilag V gengiver EU-standardoverensstemmelseserklæringen.

Bilag VI indeholder mere detaljerede oplysninger om indholdet af delegerede retsakter om fastsættelse af krav til miljøvenligt design, der skal vedtages i henhold til denne forordning.

Bilag VII indeholder generelle kriterier for selvreguleringsforanstaltninger (artikel 18).

Bilag VIII er et standardbilag, der indeholder sammenligningstabellen med direktivet om miljøvenligt design.

2022/0095 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[24],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den europæiske grønne pagt[25] er Europas strategi for bæredygtig vækst, der har til formål at omdanne EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, konkurrencedygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi. Den fastsætter det ambitiøse mål om at sikre, at Unionen bliver det første klimaneutrale kontinent senest i 2050. Den anerkender fordelene ved at investere i Unionens konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa. Produkter spiller en central rolle i denne grønne omstilling. Idet det påpeges, at de nuværende produktionsprocesser og forbrugsmønstre fortsat er for lineære og afhænger af en produktion af nye materialer, der udvindes, handles og forarbejdes og i sidste ende bortskaffes som affald eller emissioner, fremhæver den grønne pagt det presserende behov for omstilling til en cirkulær økonomisk model og understreger de betydelige fremskridt, der fortsat skal gøres. Energieffektivitet udpeges endvidere som en prioritet for dekarboniseringen af energisektoren og for at nå klimamålene i 2030 og 2050.

(2) For at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi udarbejdede Kommissionen en fremtidsorienteret dagsorden i sin handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa[26] med det formål at gøre den lovgivningsmæssige ramme klar til en bæredygtig fremtid. Som beskrevet i denne plan er der på nuværende tidspunkt ikke noget omfattende sæt af krav, der skal sikre, at alle

[24] EUT C , s. .

[25] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Den europæiske grønne aftale (COM(2019) 640 final).

[26] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM (2020) 98 final).

produkter, der bringes i omsætning på EU's marked, bliver stadig mere bæredygtige og i stand til at klare en test af produkternes cirkulære egenskaber. Navnlig fremmer produktdesign ikke i tilstrækkelig grad bæredygtighed i hele livscyklussen. Som følge heraf udskiftes produkter ofte, hvilket indebærer et betydeligt energi- og ressourceforbrug med henblik på at producere og distribuere nye produkter og bortskaffe gamle produkter. Det er stadig for vanskeligt for erhvervsdrivende og borgere at træffe bæredygtige valg i forbindelse med produkter, da der mangler relevante oplysninger og økonomisk overkommelige muligheder for at gøre det. Dette fører til forspildte muligheder for bæredygtighed og værdibevarende aktiviteter, begrænset efterspørgsel efter sekundære materialer og hindringer for vedtagelsen af cirkulære forretningsmodeller.

(3) Den europæiske industristrategi[27] fastsætter Unionens overordnede ambition om at fremme en "dobbelt omstilling" til klimaneutralitet og digitalt lederskab. Den afspejler den europæiske grønne pagt ved at pege på den førende rolle, som Europas industri skal spille i denne forbindelse ved at reducere sit CO_2-fodaftryk og materialeaftryk og integrere cirkularitet i hele økonomien, og understreger nødvendigheden for at bevæge os væk fra traditionelle modeller og revolutionere den måde, hvorpå vi udformer, fremstiller, anvender og bortskaffer produkter. Ajourføringen af industristrategien fra 2021[28] styrker hovedbudskaberne i strategien fra 2020 og fokuserer på erfaringerne fra covid-19-krisen, herunder behovet for at fremme modstandsdygtighed.

(4) I mangel af lovgivning på EU-plan er der allerede opstået divergerende nationale tilgange til forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed, lige fra oplysningskrav om varigheden af elektronisk udstyrs softwarekompatibilitet til indberetningsforpligtelser i forbindelse med håndtering af usolgte varige goder. Dette er et tegn på, at yderligere nationale bestræbelser på at nå de mål, der forfølges med denne forordning, sandsynligvis vil føre til yderligere fragmentering af det indre marked. For at sikre et velfungerende indre marked og samtidig sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau er der derfor behov for en lovgivningsmæssig ramme for gradvis indførelse af krav til miljøvenligt design af produkter. Ved at lade den tilgang til miljøvenligt design, der oprindeligt blev fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF[29], finde anvendelse på det bredest mulige udvalg af produkter, vil nærværende forordning udgøre en sådan ramme.

(5) Denne forordning vil bidrage til at gøre produkter egnede til en klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi, nedbringe mængden af affald og sikre, at frontløberes resultater inden for bæredygtighed gradvist bliver normen. Den bør indeholde bestemmelser om fastsættelse af nye krav til miljøvenligt design for at forbedre produkternes holdbarhed, genbrugsmuligheder, opgraderingsmuligheder og reparationsmuligheder, forbedre mulighederne for renovering og vedligeholdelse, håndtere forekomsten af farlige kemikalier i produkter, øge deres energi- og

---

27 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En ny industristrategi for Europa (COM (2020) 102 final).

28 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning (COM (2021) 350 final).

29 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EØS-relevant tekst) (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

ressourceeffektivitet, reducere deres forventede produktion af affaldsmaterialer og øge det genanvendte indhold i produkter, samtidig med at deres ydeevne og sikkerhed sikres, hvilket muliggør genfremstilling og højkvalitetsgenanvendelse og nedbringer CO_2-fodaftryk og miljøaftryk.

(6) Europa-Parlamentet bifaldt i sin beslutning af 25. november 2020 "På vej mod et mere bæredygtigt indre marked for virksomheder og forbrugere"[30] fremme af holdbare produkter, der er lettere at reparere, genbruge og genanvende. I sin rapport om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi, der blev vedtaget den 16. februar 2021[31], godkendte Europa-Parlamentet endvidere den dagsorden, som Kommissionen havde fremlagt i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, og fandt, at omstillingen til en cirkulær økonomi kan levere løsninger til at håndtere de nuværende miljømæssige udfordringer og den økonomiske krise, som covid-19-pandemien har medført. I sine konklusioner "hen imod en cirkulær og grøn genopretning", der blev vedtaget den 11. december 2020[32], glædede Rådet sig endvidere over Kommissionens bebudede hensigt om at forelægge lovgivningsforslag til en omfattende og integreret politisk ramme for bæredygtige produkter, der fremmer klimaneutralitet, energi- og ressourceeffektivitet og en ugiftig cirkulær økonomi, beskytter folkesundheden og biodiversiteten samt styrker og beskytter forbrugere og offentlige indkøbere.

(7) Denne forordning bør bidrage til at nå Unionens klima- og energimål. I overensstemmelse med målene i Parisaftalen, der blev ratificeret af Unionen i 2016[33], fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119, "den europæiske klimalov"[34], en bindende EU-forpligtelse om intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner på mindst 55 % senest i 2030 og indarbejder målet om klimaneutralitet for økonomien som helhed senest i 2050 i lovgivningen. I 2021 vedtog Kommissionen Fit for 55-pakken[35] for at gøre Unionens klima- og energipolitik klar til at nå disse mål. Med henblik herpå og i overensstemmelse med princippet om "energieffektivitet først", der er nedfældet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002[36], skal forbedringer af energieffektiviteten øges betydeligt til ca. 36 % i det endelige energiforbrug senest i 2030[37]. Produktkrav, der fastsættes i henhold til denne forordning, bør spille en væsentlig rolle for opfyldelsen af dette mål ved i væsentlig grad at reducere produkternes energifodaftryk. Disse krav til energieffektivitet vil også mindske forbrugernes sårbarhed over for energiprisstigninger. Som anerkendt i Parisaftalen vil en forbedring af bæredygtigheden i forbrug og produktion ligeledes spille en vigtig rolle i håndteringen af klimaændringer.

---

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/IP_21_3541.

36 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

37 Ifølge den konsekvensanalyse, der ledsager klimaplanen (Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne, COM/2020/562 final), og [forslaget til energieffektivitetsdirektivet].

(8) Denne forordning bør også bidrage til at nå Unionens bredere miljømål. Det 8. miljøhandlingsprogram[38] forankrer Unionens mål om at holde sig inden for klodens begrænsninger i en retlig ramme og fastlægger grundforudsætninger for at nå de prioriterede mål, herunder overgangen til en giftfri cirkulær økonomi. I den europæiske grønne pagt opfordres Unionen også til bedre at overvåge, rapportere, forebygge og afhjælpe forurening af luft, vand, jord og forbrugerprodukter. Dette betyder, at kemikalier, materialer og produkter skal være så sikre og bæredygtige som muligt i udformningen og i løbet af deres livscyklus, hvilket fører til ugiftige materialecyklusser[39]. Desuden anerkender både den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, at Unionens indre marked er en kritisk masse, der kan påvirke globale standarder for produkters bæredygtighed og produktdesign. Denne forordning bør derfor spille en væsentlig rolle med hensyn til at nå flere af de mål, der er fastsat i De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling "Ansvarligt forbrug og produktion"[40], både inden for og uden for Unionen.

(9) Ved direktiv 2009/125/EF fastsættes rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter. Det har sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369[41] reduceret EU's primære energiefterspørgsel efter produkter betydeligt, og det anslås, at disse besparelser fortsat vil stige. De gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, har også omfattet krav om cirkularitet såsom holdbarhed, reparationsmuligheder og genanvendelsesmuligheder. Samtidig har instrumenter som EU-miljømærket, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 [42] eller EU's kriterier for grønne offentlige indkøb[43] et bredere anvendelsesområde, men de har en reduceret virkning på grund af begrænsningerne i frivillige tiltag.

(10) Direktiv 2009/125/EF har generelt medvirket til at fremme energieffektivitet og visse aspekter af cirkularitet ved energirelaterede produkter, og dets tilgang har potentiale til gradvist at inddrage alle produkters bæredygtighed. For at opfylde forpligtelserne i den grønne pagt bør denne tilgang udvides til at omfatte andre produktgrupper og systematisk behandle centrale aspekter med henblik på at øge produkters miljømæssige bæredygtighed med bindende krav. Ved at sikre, at det kun er produkter, der opfylder disse krav, som bringes i omsætning på EU-markedet, bør denne forordning ikke blot forbedre den frie bevægelighed for sådanne produkter ved at undgå nationale forskelle, men også mindske de negative miljøindvirkninger, som produkter, for hvilke der er fastsat sådanne krav, har i hele deres livscyklus.

(11) For at skabe en effektiv og fremtidssikret lovramme er det nødvendigt at gøre det muligt at fastsætte krav til miljøvenligt design for alle fysiske varer, der bringes i

---

38 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/... af... om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 [tilføj reference ved offentliggørelse i EUT — trepartsaftale af 2. december 2021].

39 Som fastsat i EU's handlingsplan mod nulforurening for luft, vand og jord (COM(2021) 400 final) og kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje (COM(2020) 667 final), hvori der opfordres til at tilslutte sig målene om nulforurening i produktion og forbrug.

40 Herunder navnlig målene under verdensmål 12 ("ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion").

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

42 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

43 Meddelelse "Offentlige indkøb for et bedre miljø" (COM (2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_da.htm.

omsætning eller tages i brug, herunder komponenter og mellemprodukter. Dette bør gøre det muligt for Kommissionen at tage hensyn til den bredest mulige vifte af produkter, når den prioriterer fastlæggelsen af krav til miljøvenligt design, og derved maksimere deres effektivitet. Hvor det er nødvendigt, bør der indføres særlige undtagelser, når der fastsættes krav til miljøvenligt design, f.eks. for produkter med et særligt formål, der ikke kan opfyldes ved overholdelsen af kravene til miljøvenligt design. Desuden bør der gøres undtagelser for de produkter, for hvilke det allerede står klart, at krav til miljøvenligt design ikke vil være hensigtsmæssige, eller hvor andre rammer indeholder bestemmelser om fastsættelse af sådanne krav. Dette bør være tilfældet for fødevarer og foder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002[44], humanmedicinske lægemidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF[45], veterinærlægemidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6[46], levende planter, dyr og mikroorganismer, produkter af menneskelig oprindelse og plante- og dyreprodukter, der er direkte forbundet med deres fremtidige reproduktion.

(12) I henhold til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning)[47] skal medlemsstaterne fastsætte mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og krav til installationer for så vidt angår samlet energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i nye eller eksisterende bygninger. Det er i overensstemmelse med målene i denne forordning, at disse mindstekrav til energimæssig ydeevne under visse omstændigheder kan begrænse installeringen af energirelaterede produkter, der opfylder kravene i denne forordning og dens delegerede retsakter, forudsat at sådanne krav ikke udgør en uberettiget markedshindring.

(13) For at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre produkternes frie bevægelighed i det indre marked bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte krav til miljøvenligt design. Disse krav til miljøvenligt design bør i princippet gælde for specifikke produktgrupper såsom vaskemaskiner eller vaskemaskiner og vaske/tørremaskiner. For at gøre kravene til miljøvenligt design så effektive som muligt og for effektivt at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed bør det også være muligt at fastsætte ét eller flere horisontale krav til miljøvenligt design for en bredere vifte af produktgrupper såsom elektroniske apparater eller tekstiler. Der bør fastsættes horisontale krav til miljøvenligt design, hvis de tekniske ligheder mellem produktgrupperne gør det muligt at forbedre deres miljømæssige bæredygtighed på grundlag af de samme krav.

(14) For at gøre det muligt for Kommissionen at fastsætte krav, der er relevante for de omfattede produktgrupper, bør kravene til miljøvenligt design omfatte krav til ydeevne

---

44 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

45 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

46 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

47 COM(2021) 802 final.

og oplysninger. Disse krav bør anvendes til at forbedre aspekter vedrørende produkter, der er relevante for miljømæssig bæredygtighed, såsom energieffektivitet, holdbarhed, reparationsmuligheder og CO_2-fodaftryk og miljøaftryk. Kravene til miljøvenligt design bør være gennemsigtige, objektive, forholdsmæssige og i overensstemmelse med internationale handelsregler.

(15) Når Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt om fastsættelse af krav til miljøvenligt design for en given produktgruppe, bør medlemsstaterne for at sikre, at det indre marked fungerer, ikke længere have mulighed for at fastsætte nationale krav til ydeevne på grundlag af produktparametre, der er omfattet af sådanne i den delegerede retsakt fastsatte ydeevnekrav, og ikke længere have mulighed for at fastsætte nationale oplysningskrav på grundlag af produktparametre, der er omfattet af sådanne i den delegerede retsakt fastsatte oplysningskrav. For at sikre at det indre marked fungerer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design i form af ydeevnekrav og/eller i form af oplysningskrav i forbindelse med en specifik produktparameter.

(16) Når Kommissionen fastsætter krav til miljøvenligt design, bør den tage hensyn til de pågældende produkters art og formål samt til de relevante markeders karakteristika. F.eks. skal forsvarsmateriel kunne fungere under specifikke og til tider barske betingelser, som skal tages i betragtning, når der fastsættes krav til miljøvenligt design. Visse oplysninger om forsvarsmateriel bør ikke videregives og bør beskyttes. Kravene til miljøvenligt design af militært eller følsomt udstyr bør derfor tage hensyn til forsvarsmarkedets sikkerhedsbehov og karakteristika som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF[48]. På samme måde er rumindustrien strategisk for Europa og for dets teknologiske uafhængighed. Da rumteknologier fungerer under ekstreme forhold, bør alle krav til miljøvenligt design af rumprodukter afveje bæredygtighedshensyn med modstandsdygtighed og forventet ydeevne. Hvad angår medicinsk udstyr som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2017/745 om medicinsk udstyr[49] og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2017/746 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik[50] bør Kommissionen desuden tage hensyn til behovet for ikke at påvirke patienters og brugeres sundhed og sikkerhed negativt.

(17) For at undgå dobbeltarbejde og regelbyrde bør der sikres overensstemmelse mellem denne forordning og de krav, der er fastsat i eller følger af anden EU-lovgivning, navnlig produkt-, kemikalie- og affaldslovgivningen[51]. Eksistensen af beføjelser i henhold til anden EU-lovgivning til at fastsætte krav med samme eller lignende

---

48 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

49 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 5.5.2017, s. 1).

50 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

51 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi — løsningsmodeller vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (COM(2018) 32 final).

virkninger som kravene i denne forordning begrænser imidlertid ikke beføjelserne i denne forordning, medmindre det er specificeret i denne forordning.

(18) Delegerede retsakter, der omfatter krav til miljøvenligt design, bør, som det var tilfældet i henhold til direktiv 2009/125/EF, underkastes en særlig konsekvensanalyse og interessenthøring og bør udarbejdes i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering og omfatte en vurdering af den internationale dimension og virkningerne for tredjelande. I den forbindelse bør Kommissionen tage behørigt hensyn til alle aspekter af produktets livscyklus og basere sin konsekvensanalyse på den bedste tilgængelige dokumentation. Ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design bør Kommissionen anvende en videnskabelig tilgang og også tage hensyn til relevante tekniske oplysninger, navnlig fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010[52], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU[53], tekniske screeningskriterier vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[54] og kriterier for grønne offentlige indkøb[55].

(19) For at tage hensyn til produktmangfoldigheden bør Kommissionen udvælge metoder til at vurdere fastsættelsen af kravene til miljøvenligt design og i givet fald videreudvikle dem på grundlag af produktets art, dets mest relevante aspekter og dets virkninger i løbet af dets livscyklus. I den forbindelse bør Kommissionen tage hensyn til sine erfaringer med at vurdere fastsættelsen af krav i henhold til direktiv 2009/125/EF og de fortsatte bestræbelser på at udvikle og forbedre videnskabeligt baserede vurderingsværktøjer såsom ajourføringen af metoden for miljøvenligt design af energirelaterede produkter og metoden vedrørende produkters miljøaftryk, der er fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279[56], herunder for så vidt angår midlertidig CO_2-lagring, samt internationale og europæiske standardiseringsorganisationers udvikling af standarder, herunder om energirelaterede produkters materialeeffektivitet. Med udgangspunkt i disse værktøjer og ved hjælp af målrettede undersøgelser, når det er nødvendigt, bør Kommissionen yderligere styrke aspekter vedrørende cirkularitet (såsom holdbarhed, reparationsmuligheder, herunder bedømmelse af reparationsmuligheder, identifikation af kemikalier, der hindrer genbrug og genanvendelse) i forbindelse med vurderingen af produkter og udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design og bør udvikle nye metoder eller værktøjer, hvor det er relevant. Der kan også være behov for nye tilgange til udarbejdelse af obligatoriske kriterier for offentlige indkøb og forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter.

(20) Ydeevnekrav bør vedrøre en udvalgt produktparameter, der er relevant for det pågældende produkt, for hvilket der er identificeret potentiale for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed. Sådanne krav kan omfatte minimums- eller maksimumsniveauer for ydeevne i forhold til produktparameteren, ikkekvantitative

---

52 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

53 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

54 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

55 Meddelelse om offentlige indkøb for et bedre miljø (COM(2008) 400).

56 Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus.

krav, der har til formål at forbedre ydeevnen i forhold til produktparameteren eller krav vedrørende et produkts funktionelle ydeevne for at sikre, at de valgte ydeevnekrav ikke har en negativ indvirkning på produktets evne til at udføre den funktion, som det er designet og markedsført til. Hvad angår minimums- eller maksimumsniveauer kan de f.eks. tage form af en begrænsning af energiforbruget i brugsfasen eller af mængden af et givet materiale, der indgår i produktet, et krav om minimumsmængder af genanvendt indhold eller en begrænsning af en specifik miljøindvirkningskategori eller en aggregering af alle relevante miljøindvirkninger. Forbud mod en specifik teknisk løsning, der er skadelig for produktets reparationsmuligheder, er et eksempel på et ikkekvantitativt krav. Ydeevnekravene vil blive anvendt til at sikre, at de produkter, der klarer sig dårligst, fjernes fra markedet, hvis dette er nødvendigt for at bidrage til forordningens mål om miljømæssig bæredygtighed.

(21) For at sikre sammenhæng bør ydeevnekravene supplere gennemførelsen af EU-lovgivningen om affald. Der er fastsat krav om markedsføring af emballage som et slutprodukt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF[57], men denne forordning kan supplere nævnte direktiv ved at fastsætte produktbaserede krav med fokus på emballering af specifikke produkter, når de bringes i omsætning. Hvor det er relevant, bør sådanne supplerende krav navnlig bidrage til at minimere den anvendte mængde emballage og dermed bidrage til at forebygge affaldsproduktion i EU.

(22) Kemisk sikkerhed er et anerkendt element i produkters bæredygtighed. Det er baseret på kemikaliers iboende sundheds- eller miljørisici i kombination med specifik eller generisk eksponering og er omfattet af kemikalielovgivningen, såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004[58], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006[59], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009[60], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 [61] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF[62]. Denne forordning bør ikke gøre det muligt at begrænse stoffer baseret på kemisk sikkerhed, som det er tilfældet i henhold til anden EU-lovgivning. På samme måde bør denne forordning ikke gøre det muligt at begrænse stoffer af hensyn til fødevaresikkerheden. EU-lovgivningen om kemikalier og fødevarer giver imidlertid ikke mulighed for gennem begrænsninger af visse stoffer at håndtere indvirkninger på bæredygtighed, der ikke vedrører kemisk sikkerhed eller fødevaresikkerhed. For at overvinde denne begrænsning bør denne

---

57 Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

58 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

59 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

60 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

61 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

62 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).

forordning på visse betingelser tillade begrænsning, primært af andre årsager end kemisk sikkerhed eller fødevaresikkerhed, af stoffer, der er til stede i produkter eller anvendes i deres fremstillingsprocesser, og som har en negativ indvirkning på produkternes bæredygtighed. Denne forordning bør heller ikke føre til overlapning eller erstatning af begrænsninger for stoffer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU[63], som har til formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet, herunder miljørigtig nyttiggørelse og bortskaffelse af affald fra elektrisk og elektronisk udstyr.

(23) For at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed bør oplysningskravene vedrøre en udvalgt produktparameter, der er relevant for produktaspektet, såsom produktets miljøaftryk eller dets holdbarhed. Det kan kræves, at fabrikanten stiller oplysninger om produktets ydeevne til rådighed i forhold til en udvalgt produktparameter eller andre oplysninger, der kan påvirke den måde, hvorpå produktet håndteres af andre parter end fabrikanten, for at forbedre ydeevnen i forhold til en sådan parameter. Sådanne oplysningskrav bør fastsættes enten som supplement til eller i stedet for ydeevnekrav for samme produktparameter, alt efter hvad der er relevant. Hvis en delegeret retsakt indeholder oplysningskrav, bør den angive metoden til at gøre de krævede oplysninger tilgængelige, f.eks. på et websted med fri adgang, produktpas eller produktmærkning. Oplysningskrav er nødvendige for at bevirke den adfærdsændring, der er nødvendig for at sikre, at målene om miljømæssig bæredygtighed i denne forordning nås. Ved at skabe et solidt grundlag for, at indkøbere og offentlige myndigheder kan sammenligne produkter på grundlag af deres miljømæssige bæredygtighed, forventes oplysningskravene at få forbrugerne og de offentlige myndigheder til at træffe mere bæredygtige valg.

(24) Hvis delegerede retsakter omfatter oplysningskrav, kan de desuden fastsætte ydeevneklasser i forbindelse med en eller flere relevante produktparametre for at lette sammenligningen mellem produkter på grundlag af denne parameter. Ydeevneklasser bør gøre det muligt at differentiere produkter på grundlag af deres relative bæredygtighed og kan anvendes af både forbrugere og offentlige myndigheder. De har som sådan til formål at lede markedet i retning af mere bæredygtige produkter.

(25) Oplysninger om forekomsten af problematiske stoffer i produkter er et centralt element for at identificere og fremme bæredygtige produkter. Produkternes kemiske sammensætning bestemmer i vid udstrækning deres funktioner og virkninger samt mulighederne for at genbruge eller nyttiggøre dem, når de bliver til affald. Kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje[64] opfordrer til at minimere forekomsten af problematiske stoffer i produkter og sikre tilgængeligheden af oplysninger om kemikalieindhold og sikker anvendelse ved at indføre oplysningskrav og spore tilstedeværelsen af problematiske stoffer i materialers og produkters samlede livscyklus. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008[65] og anden eksisterende kemikalielovgivning såsom forordning (EF) nr. 1223/2009 sikrer allerede kommunikation om sundheds- eller miljøfarer, som visse problematiske stoffer udgør

63 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).

64 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø (COM (2020) 667 final).

65 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

alene eller i en blanding. Brugere af stoffer og blandinger bør også informeres om relevante bæredygtighedsrelaterede oplysninger, som ikke primært vedrører sundheds- eller miljøfarer. Desuden bør brugere af andre produkter end stoffer eller blandinger og forvaltere af affald fra sådanne produkter også modtage oplysninger om bæredygtighed, herunder oplysninger, der primært vedrører kemikaliers sundheds- eller miljøfarer. Denne forordning bør derfor give mulighed for at fastsætte krav vedrørende sporing og formidling af oplysninger om bæredygtighed, herunder om tilstedeværelsen af problematiske stoffer i produkters samlede livscyklus, herunder med henblik på dekontaminering og nyttiggørelse, når de bliver til affald. En sådan ramme bør sigte mod gradvis at dække alle problematiske stoffer i alle produkter, der er opført i arbejdsplaner med angivelse af de produktgrupper, som Kommissionen har til hensigt at håndtere.

(26) Oplysningskravene i denne forordning bør omfatte kravet om at stille et produktpas til rådighed. Produktpasset er et vigtigt redskab til at stille oplysninger til rådighed for aktører i hele værdikæden, og tilgængeligheden af et produktpas bør i væsentlig grad forbedre et produkts end-to-end-sporbarhed i hele værdikæden. Produktpasset bør bl.a. hjælpe forbrugerne med at træffe informerede valg ved at forbedre deres adgang til for dem relevant produktinformation, gøre det muligt for erhvervsdrivende og andre aktører i værdikæden såsom reparatører eller genvindingsvirksomheder at få adgang til relevante oplysninger og sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at udføre deres opgaver. Med henblik herpå bør produktpasset ikke erstatte, men supplere ikke-digitale former for overførsel af oplysninger, såsom oplysninger i produktvejledningen eller på et mærke. Det bør desuden være muligt at anvende produktpasset til oplysninger om andre aspekter vedrørende bæredygtighed, der gælder for den relevante produktgruppe i henhold til anden EU-lovgivning.

(27) For at tage hensyn til produktets art og marked bør de oplysninger, der skal indgå i produktpasset, undersøges nøje fra sag til sag ved udarbejdelsen af produktspecifikke regler. For at optimere adgangen til de deraf følgende oplysninger og samtidig beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder er det nødvendigt at udforme og gennemføre produktpasset på en måde, der giver differentieret adgang til de oplysninger, der indgår i produktpasset, afhængigt af typen af oplysninger og typen af interessenter. For at undgå omkostninger for virksomheder og offentligheden, som ikke står i rimeligt forhold til de bredere fordele, bør produktpasset ligeledes være specifikt for produktet, partiet eller produktmodellen, afhængigt af f.eks. værdikædens kompleksitet og de pågældende produkters størrelse, art eller virkninger.

(28) For at sikre interoperabilitet bør typerne af tilladte databærere præciseres. Af samme grund bør databæreren og den entydige produktidentifikator frigives i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at ændre denne forordning ved at erstatte eller tilføje standarder, ud fra hvilke databæreren og de entydige identifikatorer kan frigives, i lyset af den tekniske eller videnskabelige udvikling. Dette skulle sikre, at oplysningerne i produktpasset kan registreres og overføres af alle erhvervsdrivende, samt sikre, at den entydige identifikator er kompatibel med eksterne komponenter såsom scanningsudstyr.

(29) For ikke unødigt at forsinke fastlæggelsen af andre krav til miljøvenligt design end til produktpasset eller for at sikre, at produktpas kan gennemføres effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at undtage produktgrupper fra kravene til produktpas, hvis der ikke foreligger tekniske specifikationer i forbindelse med de væsentlige krav til produktpassets tekniske udformning og funktion. For at undgå

unødvendige administrative byrder for erhvervsdrivende bør Kommissionen ligeledes have mulighed for at undtage produktgrupper fra kravene til produktpas, hvis anden EU-lovgivning allerede omfatter et system til digital levering af produktoplysninger, der gør det muligt for aktører i hele værdikæden at få adgang til relevante produktoplysninger og lette de kompetente nationale myndigheders kontrol af produktoverensstemmelse. Disse undtagelser bør regelmæssigt tages op til revision under hensyntagen til yderligere tilgængelighed af tekniske specifikationer.

(30) Entydig identifikation af produkter er et grundlæggende element, der muliggør sporbarhed i hele forsyningskæden. Produktpasset bør derfor knyttes til en entydig produktidentifikator. Desuden bør passet, hvor det er relevant, gøre det muligt at spore de aktører og fremstillingsfaciliteter, der er knyttet til det pågældende produkt. For at sikre interoperabilitet bør de entydige operatøridentifikatorer og entydige anlægsidentifikatorer, der muliggør sporbarhed, frigives i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at ændre denne forordning ved at erstatte eller tilføje standarder, ud fra hvilke entydige operatøridentifikatorer og entydige anlægsidentifikatorer kan frigives i lyset af den tekniske eller videnskabelige udvikling.

(31) Digitaliserede oplysninger om produktet og dets livscyklus eller, hvor det er relevant, dets pas bør være let tilgængelige ved scanning af en databærer, som f.eks. et vandmærke eller en QR-kode. Når det er muligt, bør databæreren være på selve produktet for at sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige i hele dets livscyklus. Der er dog mulighed for undtagelser afhængigt af de pågældende produkters art, størrelse eller anvendelse.

(32) For at sikre, at produktpasset er fleksibelt, smidigt, markedsdrevet og udvikler sig i overensstemmelse med forretningsmodeller, markeder og innovation, bør det baseres på et decentraliseret datasystem, der oprettes og vedligeholdes af erhvervsdrivende. Med henblik på håndhævelse og overvågning kan det dog være nødvendigt, at de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen har direkte adgang til en fortegnelse over alle databærere og entydige identifikatorer, der er knyttet til produkter, som bringes i omsætning eller tages i brug.

(33) For at sikre en effektiv indførelse af produktpasset bør den tekniske udformning, datakravene og anvendelsen af produktpasset overholde en række væsentlige tekniske krav. Sådanne krav bør danne grundlag for en konsekvent anvendelse af produktpasset på tværs af sektorer. Der bør fastsættes tekniske specifikationer for at sikre en effektiv gennemførelse af disse væsentlige krav, enten i form af harmoniserede standarder, hvortil der henvises i EU-Tidende, eller, som en alternativ mulighed, fælles specifikationer vedtaget af Kommissionen. Den tekniske udformning bør sikre, at produktpasset giver adgang til data på en sikker måde under overholdelse af reglerne om privatlivets fred. Det digitale produktpas vil blive udviklet i en åben dialog med internationale partnere for at tage hensyn til deres synspunkter ved udviklingen af de tekniske specifikationer og sikre, at specifikationerne bidrager til at fjerne handelshindringer for grønnere produkter og lavere omkostninger til bæredygtige investeringer, markedsføring og overholdelse. Tekniske specifikationer og krav vedrørende sporbarhed i hele værdikæden bør med henblik på at muliggøre deres effektive gennemførelse så vidt muligt udvikles på grundlag af en konsensusbaseret tilgang og inddragelse, accept og effektivt samarbejde mellem en række forskellige aktører, herunder standardiseringsorganer, erhvervssammenslutninger,

forbrugerorganisationer, eksperter, ngo'er og internationale partnere, herunder udviklingsøkonomier.

(34) For at forbedre håndhævelsen af kravene til miljøvenligt design er det nødvendigt, at de nationale myndigheder og Kommissionen har direkte adgang til en fortegnelse over alle databærere og entydige identifikatorer knyttet til produkter, der bringes i omsætning eller tages i brug. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette og føre et produktpasregister til lagring af sådanne data. Hvis det er nødvendigt for yderligere at lette håndhævelsen, bør Kommissionen, hvor det er relevant, specificere andre oplysninger i produktpasset, som skal opbevares i registret.

(35) Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Medlemsstaternes kompetente nationale myndigheders behandling af personoplysninger bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[66]. Kommissionens behandling af personoplysninger bør foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[67].

(36) Effektiv håndhævelse i forbindelse med produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, uanset om de produceres på hjemmemarkedet eller importeres, er afgørende for at nå målene i denne forordning. Hvis Kommissionen har oprettet et register, bør toldmyndighederne derfor have direkte adgang til det via EU's kvikskrankemiljø på toldområdet, der blev oprettet ved forordning (EU).../.... Toldmyndighedernes rolle bør være at sikre, at henvisningen til et produktpas gøres tilgængelig i toldangivelsen, og at denne henvisning svarer til en entydig produktidentifikator, der er lagret i registret. Dette vil gøre det muligt for toldmyndighederne at kontrollere, at der findes et produktpas for importerede produkter.

(37) Hvis visse oplysninger i produktpasset ud over databærere og entydige identifikatorer lagres i registret, bør Kommissionen, hvor det er relevant, kunne give toldmyndighederne mulighed for at kontrollere overensstemmelsen mellem disse oplysninger og toldangivelsen for at forbedre produkternes overholdelse af kravene til miljøvenligt design og under hensyntagen til behovet for at undgå en uforholdsmæssig stor byrde for toldmyndighederne.

(38) Oplysningerne i produktpasset kan give toldmyndighederne mulighed for at forbedre og lette risikostyringen og muliggøre en bedre målretning af grænsekontrollen. Toldmyndighederne bør derfor kunne hente og anvende oplysningerne i produktpasset og det tilknyttede register til at udføre deres opgaver i overensstemmelse med EU-lovgivningen, herunder om risikostyring i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013[68].

(39) For at tilskynde forbrugerne til mere bæredygtige valg bør mærker, når de kræves i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning, give oplysninger,

---

66 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

67 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

68 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

der gør det muligt at foretage en effektiv sammenligning af produkter, f.eks. ved at angive ydeevneklasser. Navnlig for forbrugerne kan fysiske mærker være en yderligere informationskilde på salgsstedet. De kan give forbrugerne et hurtigt visuelt grundlag for at skelne mellem produkter på grundlag af deres ydeevne i forhold til en specifik produktparameter eller et sæt produktparametre. De bør, hvor det er relevant, også gøre det muligt at få adgang til yderligere oplysninger ved at angive specifikke referencer såsom webstedsadresser, dynamiske QR-koder, links til onlinemærker eller andre passende forbrugerorienterede midler. Kommissionen bør i den relevante delegerede retsakt fastsætte den mest effektive måde at vise sådanne mærker på, herunder i tilfælde af onlinesalg, under hensyntagen til konsekvenserne for kunder og erhvervsdrivende og de pågældende produkters karakteristika. Kommissionen kan også kræve, at mærket trykkes på produktets emballage.

(40) Forordning (EU) 2017/1369 om opstilling af rammer for energimærkning finder sideløbende med nærværende forordning anvendelse på energirelaterede produkter. Dette betyder, at energimærker er det primære instrument, der giver forbrugerne passende oplysninger om energirelaterede produkter, og at ydeevneklasser fastsat i henhold til denne forordning bør indarbejdes i energimærket, hvor det er relevant, som supplerende oplysninger, jf. artikel 16 i forordning (EU) 2017/1369. I tilfælde, hvor relevante oplysninger om et produkts ydeevne i forhold til en produktparameter ikke kan medtages som supplerende oplysninger på det energimærke, der er indført for det energirelaterede produkt i henhold til forordning (EU) 2017/1369, bør Kommissionen vurdere, om der skal etableres et energimærke i overensstemmelse med denne forordning under hensyntagen til forbrugernes behov for at blive informeret om produktets mest relevante parametre og ulemperne hvad angår risiko for forveksling for offentligheden og store administrative byrder for de erhvervsdrivende.

(41) Forbrugerne bør beskyttes mod vildledende oplysninger, der kan hæmme deres valg af mere bæredygtige produkter. Det bør derfor forbydes at bringe produkter, der er forsynet med et mærke, der er en efterligning af de i denne forordning omhandlede mærker, i omsætning.

(42) For at nå målene i den europæiske grønne pagt på den mest effektive måde og for at tackle de mest virkningsfulde produkter først bør Kommissionen foretage en prioritering af de produkter, der skal reguleres i henhold til denne forordning, og de krav, der vil gælde for dem. På grundlag af den proces, der følges ved prioritering i henhold til direktiv 2009/125/EF, bør Kommissionen vedtage en arbejdsplan, der dækker mindst tre år, og som indeholder en liste over produktgrupper, for hvilke den planlægger at vedtage delegerede retsakter, samt de produktaspekter, for hvilke den har til hensigt at vedtage delegerede retsakter med horisontal anvendelse. Kommissionen bør basere sin prioritering på et sæt kriterier, der navnlig vedrører de delegerede retsakters potentielle bidrag til EU's klima-, miljø- og energimål og deres potentiale til at forbedre de udvalgte produktaspekter uden uforholdsmæssigt store omkostninger for offentligheden og de erhvervsdrivende. I betragtning af deres betydning for opfyldelsen af EU's energimål bør arbejdsplanerne omfatte en passende andel af foranstaltninger vedrørende energirelaterede produkter. Medlemsstaterne og interessenterne bør også høres gennem forummet for miljøvenligt design. På grund af komplementariteten mellem denne forordning og forordning (EU) 2017/1369 for så vidt angår energirelaterede produkter bør tidsfristerne for arbejdsplanen i henhold til denne forordning og den, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) 2017/1369, tilpasses.

(43) For så vidt angår byggevarer bør denne forordning kun fastsætte krav til slutprodukter, når de forpligtelser, der følger af [den reviderede byggevareforordning] og dens gennemførelse, ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde de mål om miljømæssig bæredygtighed, der forfølges med denne forordning. Desuden bør Kommissionen, når den udarbejder arbejdsplaner, tage hensyn til, at [den reviderede byggevareforordning] i forlængelse af den nuværende praksis for så vidt angår energirelaterede produkter, der også er byggevarer, vil give forrang til de bæredygtighedskrav, der er fastsat i nærværende forordning. Dette bør f.eks. være tilfældet for varmeanlæg, kedler, varmepumper, vand- og rumopvarmningsapparater, ventilatorer, køle- og ventilationssystemer og solcelleprodukter (undtagen indbyggede fotovoltaiske paneler). For disse produkter kan [den reviderede byggevareforordning] om nødvendigt gribe ind som supplement, navnlig i forbindelse med sikkerhedsaspekter, idet der også tages hensyn til anden EU-lovgivning om produkter, f.eks. om gasapparater, lavspænding og maskiner.

(44) For at tilskynde til selvregulering som et gyldigt alternativ til reguleringstilgange bør denne forordning i forlængelse af direktiv 2009/125/EF give industrien mulighed for at foreslå selvreguleringsforanstaltninger. Kommissionen bør vurdere de selvreguleringsforanstaltninger, som industrien har foreslået, sammen med de oplysninger og den dokumentation, som underskriverne har fremlagt, herunder i lyset af EU's internationale handelsforpligtelser og behovet for at sikre sammenhæng med EU-retten. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage og ajourføre en retsakt med en liste over de selvreguleringsforanstaltninger, der betragtes som gyldige alternativer til en delegeret retsakt om krav til miljøvenligt design. Det er også hensigtsmæssigt, f.eks. i lyset af den relevante markedsudvikling eller teknologiske udvikling inden for den pågældende produktgruppe, at Kommissionen kan anmode om en revideret udgave af selvreguleringsforanstaltningen, når det skønnes nødvendigt. Når en selvreguleringsforanstaltning er opført i en gennemførelsesretsakt, er der en berettiget forventning hos de erhvervsdrivende om, at Kommissionen ikke vil vedtage en delegeret retsakt om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design for denne specifikke produktgruppe. Det er imidlertid ikke udelukket, at Kommissionen kan vedtage horisontale krav til miljøvenligt design, der også gælder for produkter omfattet af en anerkendt selvreguleringsforanstaltning, vedrørende de produktaspekter, der ikke er omfattet af denne selvreguleringsforanstaltning. Hvis Kommissionen mener, at en selvreguleringsforanstaltning ikke længere opfylder kriterierne i denne forordning, bør den fjerne denne selvregulering fra gennemførelsesretsakten, som indeholder listen over anerkendte selvreguleringsforanstaltninger. Der kan derfor fastsættes krav til miljøvenligt design vedrørende de produktgrupper, der tidligere var omfattet af selvreguleringsforanstaltningen, i overensstemmelse med denne forordning.

(45) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan drage stor fordel af en stigning i efterspørgslen efter bæredygtige produkter, men kan også stå over for omkostninger og vanskeligheder i forbindelse med nogle af kravene. Medlemsstaterne og Kommissionen bør inden for deres respektive ansvarsområder stille tilstrækkelige oplysninger til rådighed, sikre målrettet og specialiseret uddannelse og yde særlig bistand og støtte, herunder finansiel, til SMV'er, der er aktive inden for fremstilling af produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design. Disse foranstaltninger bør f.eks. omfatte beregningen af produktets miljøaftryk og den tekniske gennemførelse af produktpasset. Medlemsstaternes foranstaltninger bør træffes under hensyntagen til gældende statsstøtteregler.

(46) De erhvervsdrivendes destruktion af usolgte forbrugerprodukter, såsom tekstiler og fodtøj, er ved at blive et udbredt miljøproblem i hele EU, navnlig på grund af den hurtige vækst i onlinesalg. Dette udgør et tab af værdifulde økonomiske ressourcer, da varer produceres, transporteres og efterfølgende destrueres uden nogensinde at blive anvendt til det tilsigtede formål. Af hensyn til miljøbeskyttelse er det derfor nødvendigt, at denne forordning fastlægger en ramme for at forhindre destruktion af usolgte produkter, der primært er bestemt til forbrugerne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771[69], herunder produkter, der er blevet returneret af en forbruger med henblik på deres fortrydelsesret som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU[70]. Dette vil mindske disse produkters miljøindvirkning ved at reducere affaldsproduktionen og ved at fjerne incitamentet til overproduktion af produkter. Eftersom flere medlemsstater har indført national lovgivning om destruktion af usolgte forbrugerprodukter og dermed skabt markedsforvridninger, er det desuden nødvendigt med harmoniserede regler om destruktion af usolgte forbrugerprodukter for at sikre, at distributører, detailhandlere og andre erhvervsdrivende er underlagt de samme regler og incitamenter i alle medlemsstater.

(47) For at fjerne incitamentet til destruktion af usolgte forbrugerprodukter og yderligere generere oplysninger om forekomsten af denne praksis bør denne forordning indføre en gennemsigtighedsforpligtelse for erhvervsdrivende, der ligger inde med forbrugerprodukter i EU, der pålægger dem at offentliggøre oplysninger om antallet af usolgte forbrugerprodukter, der kasseres pr. år. Den erhvervsdrivende bør angive produkttype eller -kategori, årsagerne til, at de skiller sig af med produkterne, og deres indlevering til efterfølgende affaldsbehandlingsoperationer. Selv om erhvervsdrivende frit bør kunne beslutte, hvordan de vil offentliggøre disse oplysninger på en måde, der passer til deres erhvervsklima, bør det betragtes som bedste praksis at medtage de krævede oplysninger i en offentligt tilgængelig ikke-finansiel redegørelse, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 19a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[71], hvor det er relevant.

(48) For at undgå destruktion af usolgte forbrugerprodukter, hvor destruktion af sådanne produkter er udbredt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at forbyde destruktion af sådanne produkter. I betragtning af den brede vifte af produkter, der potentielt kan destrueres uden nogensinde at blive solgt eller anvendt, er det nødvendigt at fastsætte en sådan beføjelse i denne forordning. Forbuddet i de delegerede retsakter bør dog gælde for specifikke produktgrupper, der fastlægges på grundlag af en vurdering fra Kommissionen af, i hvilket omfang destruktionen af sådanne produkter finder sted i praksis, idet der tages hensyn til de

---

69 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 6).

70 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

71 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

oplysninger, som de erhvervsdrivende har stillet til rådighed, hvor det er relevant. For at sikre at denne forpligtelse er forholdsmæssig, bør Kommissionen overveje specifikke undtagelser, i henhold til hvilke destruktion af usolgte forbrugerprodukter stadig kan tillades, f.eks. af hensyn til sundhed og sikkerhed. For at overvåge dette forbuds effektivitet og fjerne incitamentet til omgåelse bør de erhvervsdrivende forpligtes til at oplyse antallet af usolgte forbrugerprodukter, der destrueres, og årsagerne til, at de destrueres i henhold til gældende undtagelser. Endelig bør SMV'er for at undgå unødige administrative byrder fritages for forpligtelsen til at offentliggøre deres usolgte produkter og for forbuddet mod at skille sig af med specifikke produktgrupper, der er fastsat i delegerede retsakter. Hvis der imidlertid er rimelig dokumentation for, at SMV'er muligvis anvendes til at omgå disse forpligtelser, bør Kommissionen i disse delegerede retsakter for visse produktgrupper kunne kræve, at disse forpligtelser også gælder for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

(49) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for produkternes overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design i henhold til denne forordning i forhold til deres respektive roller i forsyningskæden for at sikre disse produkters frie bevægelighed på det indre marked og forbedre deres bæredygtighed. Erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

(50) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om design- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.

(51) For at beskytte det indre markeds funktion er det nødvendigt at sikre, at produkter fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, er i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil, uanset om de importeres som produkter, komponenter eller mellemprodukter. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at fabrikanterne har gennemført passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer for disse produkter. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om, at importørerne skal sikre, at de produkter, de bringer i omsætning, opfylder disse krav, og at CE-mærkningen og den af fabrikanterne udarbejdede dokumentation er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol. Der bør også fastsættes bestemmelser om, at importører, hvor det er relevant, sikrer, at der findes et produktpas for disse produkter.

(52) Når en importør placerer et produkt på markedet, bør vedkommende på produktet anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt sin postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem denne kan kontaktes. Der bør fastsættes undtagelser i tilfælde, hvor produktets størrelse ikke tillader sådanne angivelser. Dette omfatter tilfælde, hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre navn og adresse på produktet, eller hvor produktet er for lille til at anbringe disse oplysninger.

(53) Da distributøren gør et produkt tilgængeligt på markedet, efter at det er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu i forbindelse med de gældende krav til miljøvenligt design. Distributøren bør også sikre, at dennes håndtering af produktet ikke indvirker negativt på dets opfyldelse af kravene i denne forordning eller de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

(54) Da distributører og importører er tæt på markedet og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre produktoverensstemmelse, bør de inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at deltage aktivt ved at give disse myndigheder alle de nødvendige oplysninger om det pågældende produkt.

(55) Da forhandleren udbyder et produkt til salg, leje eller afbetalingskøb eller udstiller produkter til kunder eller installatører, er det nødvendigt for forhandleren at sikre, at dennes kunder reelt kan få adgang til de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, herunder i tilfælde af fjernsalg. Denne forordning bør navnlig kræve, at forhandlerne sikrer, at deres kunder har adgang til produktpasset, og at mærkerne vises tydeligt i overensstemmelse med de gældende krav. Forhandleren bør opfylde denne forpligtelse, hver gang produktet udbydes til leje.

(56) For at gøre det lettere at vælge mere bæredygtige produkter bør mærkerne om nødvendigt vises på en let synlig og identificerbar måde. De bør kunne identificeres som det mærke, der tilhører det pågældende produkt, uden at kunden skal læse mærkenavn og modelnummer på mærket. Mærkerne bør tiltrække opmærksomhed fra den kunde, der browser gennem de viste produkter. For at sikre at mærket er tilgængeligt for kunderne, når de overvejer et køb, bør både forhandleren og den ansvarlige erhvervsdrivende vise mærket, når de reklamerer for produktet, også i tilfælde af fjernsalg, herunder online.

(57) Enhver importør eller distributør, der enten bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, i omsætning under importørens eller distributørens eget navn eller varemærke eller ændrer et sådant produkt på en sådan måde, at overensstemmelsen med denne forordning eller den relevante delegerede retsakt kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig fabrikantens forpligtelser.

(58) Onlinemarkedspladser spiller en afgørende rolle i forsyningskæden og giver de erhvervsdrivende mulighed for at nå ud til et stort antal kunder. I betragtning af den vigtige rolle, som onlinemarkedspladser spiller med hensyn til at formidle salg af produkter mellem erhvervsdrivende og kunder, bør de påtage sig ansvaret for at håndtere salget af produkter, der ikke opfylder kravene til miljøvenligt design, og bør samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF[72] udgør den generelle ramme for e-handel og pålægger onlineplatforme visse forpligtelser. Forordning [.../...] om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF[73] regulerer onlineformidleres forpligtelser og ansvar med hensyn til ulovligt indhold, herunder produkter, der ikke opfylder kravene til miljøvenligt design. På grundlag af denne generelle ramme bør der indføres specifikke krav til effektiv håndtering af onlinesalg af produkter, der ikke opfylder kravene.

(59) Det er afgørende, at onlinemarkedspladser arbejder tæt sammen med markedsovervågningsmyndighederne. Udbydere af informationssamfundstjenester

---

[72] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

[73] [Indsæt henvisning, når det er vedtaget: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (forordning om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020) 825 final)].

pålægges en forpligtelse til at samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne i henhold til artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020[74] i forbindelse med produkter, der er omfattet af nævnte forordning, herunder produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design. For yderligere at forbedre samarbejdet om bekæmpelse af ulovligt indhold i forbindelse med produkter, der ikke opfylder kravene, bør denne forordning omfatte konkrete forpligtelser til at gennemføre dette samarbejde i praksis for så vidt angår onlinemarkedspladser. F.eks. forbedrer markedsovervågningsmyndighederne konstant de teknologiske værktøjer, de anvender til onlinemarkedsovervågning med henblik på at identificere produkter, der ikke opfylder kravene, og som sælges online. For at disse værktøjer skal være operationelle, bør onlinemarkedspladserne give adgang til deres grænseflader. Desuden kan markedsovervågningsmyndighederne også have behov for at fjerne data fra onlinemarkedspladserne.

(60) Artikel 14, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1020 giver markedsovervågningsmyndighederne beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at kræve, at indhold, der henviser til produkter, der ikke opfylder kravene, fjernes fra en onlinegrænseflade, eller at kræve, at slutbrugerne tydeligt vises en advarsel, når de får adgang til en onlinegrænseflade. De beføjelser, der er tillagt markedsovervågningsmyndighederne ved artikel 14, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1020, finder også anvendelse på nærværende forordning. Med henblik på effektiv markedsovervågning i henhold til denne forordning og for at undgå tilstedeværelsen af produkter, der ikke opfylder kravene, på EU-markedet, bør denne beføjelse imidlertid gælde i alle nødvendige og forholdsmæssige tilfælde, herunder for produkter, der udgør en mindre end alvorlig risiko. Denne beføjelse bør udøves i overensstemmelse med [artikel 8] i [forordningen om digitale tjenester].

(61) Sikring af et produkts sporbarhed i hele forsyningskæden gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore erhvervsdrivende, der har bragt produkter, som ikke opfylder kravene, i omsætning eller gjort dem tilgængelige på markedet. De erhvervsdrivende bør derfor være forpligtet til at opbevare oplysningerne om deres transaktioner i en vis periode.

(62) For at fremskynde og lette kontrollen af om de produkter, der bringes i omsætning, overholder reglerne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved om nødvendigt at kræve, at ansvarlige erhvervsdrivende stiller specifikke dele af den tekniske dokumentation til rådighed digitalt for både de kompetente myndigheder og Kommissionen. Dette bør gøre det muligt for de kompetente nationale myndigheder at få adgang til disse oplysninger uden anmodning, samtidig med at der fortsat sikres beskyttelse af forretningshemmeligheder. Mulighederne for at gøre disse oplysninger digitalt tilgængelige bør i princippet omfatte et produktpas eller via optagelse i produktdatabasens overholdelsesdel, jf. forordning (EU) 2017/1369, eller på den erhvervsdrivendes websted. En sådan forpligtelse bør ikke fratage de kompetente nationale myndigheder deres ret til efter anmodning at få adgang til andre dele af den tekniske dokumentation.

---

[74] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

(63) For at muliggøre et bedre skøn over relevante produkters indtrængen på markedet med henblik på bedre at kunne underbygge undersøgelser, der indgår i udarbejdelsen eller ajourføringen af krav til miljøvenligt design og arbejdsplaner, og for at bidrage til at identificere specifikke produktgruppers markedsandel med henblik på at fremskynde formuleringen eller revisionen af kravene til miljøvenligt design bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at der indsamles tilstrækkelige og pålidelige data om salget af produkter, ved at gøre det muligt for eller på vegne af Kommissionen at indsamle sådanne data direkte fra fabrikanter eller detailhandlere. Når Kommissionen vedtager regler om overvågning og rapportering, bør den tage hensyn til behovet for at maksimere de tilgængelige data om markedsindtrængning og behovet for at minimere den administrative byrde for de erhvervsdrivende.

(64) For at forbedre fremtidige krav til miljøvenligt design og slutbrugernes tillid til at identificere og korrigere afvigelser mellem energiforbrug under brug og andre ydeevneparametre, når de måles under testbetingelser og i funktion, bør Kommissionen have adgang til produkternes faktiske energiforbrug under brug og, hvor det er relevant, til andre ydeevneparametre. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at energiforbruget under brug og andre relevante ydeevneparametre fastsættes for individuelle produkter i lighed med vejkøretøjer og vises for slutbrugeren. For produkter, der er forbundet med internettet, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve, at de erhvervsdrivende fjernindsamler sådanne brugsdata og indberetter dem til Kommissionen, da det er afgørende at identificere, hvordan produkterne præsterer, og informere offentligheden. For produkter, hvis ydeevne under brug i væsentlig grad tillige afhænger af klimatiske eller geografiske forhold, bør klimatiske eller geografiske oplysninger ligeledes indsamles, anonymiseres og rapporteres.

(65) For at sikre en effektiv og harmoniseret anvendelse af de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i denne forordning, herunder aspekter som energiforbrug eller energieffektivitet, holdbarhed, pålidelighed og genanvendt indhold, bør overholdelsen af disse krav måles ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der bygger på de seneste alment anerkendte metoder. Delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design af produkter, bør i princippet omfatte specifikationer for prøvninger, målinger eller beregninger, der er nødvendige for at fastslå eller verificere overensstemmelse. Desuden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at kræve brug af onlineværktøjer, der afspejler gældende beregningskrav, og for at sikre en harmoniseret anvendelse af disse beregningskrav.

(66) For at sikre at kravene til miljøvenligt design får den tilsigtede virkning, bør denne forordning fastsætte omfattende og overordnede bestemmelser, der gælder for alle produkter, som er omfattet af krav til miljøvenligt design, og som forbyder omgåelse af sådanne krav. Derfor bør enhver praksis, der fører til en uberettiget ændring af produktets ydeevne under overensstemmelsesprøvning eller inden for kort tid efter ibrugtagning af produktet, og som fører til en erklæret ydeevne, der giver et misvisende indtryk af produktets faktiske ydeevne under brug, forbydes.

(67) Hvor det er relevant, kan delegerede retsakter, der fastsætter krav til miljøvenligt design af produkter, henvise til anvendelsen af standarder for at fastslå eller

kontrollere overensstemmelse. For at sikre at der ikke er handelshindringer på det indre marked, bør sådanne standarder harmoniseres på EU-plan. Når en henvisning til en sådan standard er vedtaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012[75] og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, bør produkter, der er i overensstemmelse med sådanne standarder, og for hvilke der er vedtaget krav til miljøvenligt design i henhold til denne forordning, anses for at være i overensstemmelse med disse krav, i det omfang de er omfattet af de relevante harmoniserede standarder. Tilsvarende bør metoder til prøvning, måling og beregning, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, anses for at være i overensstemmelse med kravene til prøvning, måling og beregning i de relevante delegerede retsakter om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design, i det omfang de er omfattet af de relevante harmoniserede standarder.

(68) I mangel af harmoniserede standarder bør anvendelsen af fælles specifikationer anvendes som en alternativ løsning for at lette fabrikantens forpligtelse til at overholde kravene til miljøvenligt design, f.eks. når standardiseringsprocessen blokeres på grund af manglende enighed mellem interessenterne, eller hvis der er unødige forsinkelser i udarbejdelsen af en harmoniseret standard. Sådanne forsinkelser kan f.eks. opstå, når den krævede kvalitet ikke nås. Det bør desuden være muligt at anvende denne løsning, hvis Kommissionen har begrænset eller trukket referencerne til relevante harmoniserede standarder tilbage i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1025/2012. Overensstemmelse med fælles specifikationer bør også give anledning til formodning om overensstemmelse.

(69) For at gøre det muligt for de erhvervsdrivende at påvise og de kompetente myndigheder at kontrollere, at produkter, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er hensigtsmæssige og står i et rimeligt forhold til det pågældende produkts art og de regulerede produktparametre. For at sikre sammenhæng med anden EU-lovgivning bør overensstemmelsesvurderingsprocedurerne vælges blandt denne forordnings interne produktionskontrolmodul og modulerne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF[76], som spænder over progressive strenghedsgrader. For yderligere at sikre at det relevante modul er passende og står i et rimeligt forhold til arten af det pågældende produkt og de regulerede produktparametre, bør Kommissionen om nødvendigt tilpasse det valgte modul i lyset af denne art.

(70) Fabrikanterne bør udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring for at give oplysninger om produkters overensstemmelse med denne forordning. Fabrikanterne kan i henhold til anden EU-lovgivning også pålægges at udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring. For at sikre effektiv adgang til oplysninger med henblik på markedsovervågning bør der udarbejdes en enkelt EU-overensstemmelseserklæring

---

75 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

76 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

for alle EU-retsakter. For at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende bør det være muligt, at denne enkelte EU-overensstemmelseserklæring udgøres af et dossier bestående af relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.

(71) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[77] fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol af produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning. Nævnte forordning bør finde anvendelse på produkter, der er omfattet af denne forordning, for at sikre, at produkter, der er omfattet af fri bevægelighed for varer inden for Unionen, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed, sikkerhed og miljø. Hvis der er vedtaget krav til miljøvenligt design af et produkt, bør CE-mærkningen angive produktets overensstemmelse med denne forordning og de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold hertil, for så vidt som de vedrører produktet. De generelle principper for anvendelsen af CE-mærkningen og dens tilknytning til andre mærker er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. I betragtning af at nærværende forordning indeholder bestemmelser om fastsættelse af krav til miljøvenligt design af en lang række produkter, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte alternative eller mere specifikke regler for overensstemmelseserklæringen eller overensstemmelsesmærkningen i forbindelse med krav til miljøvenligt design for at sikre overensstemmelse med de krav i EU-retten, der gælder for de omfattede produkter, forhindre forveksling med anden mærkning eller andre erklæringer og minimere den administrative byrde for de erhvervsdrivende.

(72) Nogle af de overensstemmelsesvurderingsmoduler, der er fastlagt i afgørelse 768/2008/EF, kræver, at overensstemmelsesvurderingsorganerne inddrages. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør disse organer meddeles Kommissionen af medlemsstaternes myndigheder.

(73) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau i udførelsen af overensstemmelsesvurderingen er det nødvendigt at fastsætte krav til bemyndigende myndigheder, der er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer. Det bør navnlig sikres, at den bemyndigende myndighed er objektiv og uvildig i sine aktiviteter. Endvidere bør bemyndigende myndigheder være forpligtet til at sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter, men bør ikke desto mindre kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, de bemyndigende myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen for at sikre sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen. For effektivt at fastlægge og overvåge de ansøgende organers kompetence og uafhængighed bør de bemyndigende myndigheder som grundlag for notifikation kun henholde sig til det præcise retlige organ, der ansøger, uden at tage hensyn til moder- eller søsterselskabers kompetencer og uafhængighed. Af samme grund bør de vurdere ansøgende organer i forhold til alle relevante krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver på grundlag af harmoniserede standarder for de krav og opgaver, der er omfattet af disse standarder.

---

[77] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

(74) I betragtning af deres centrale rolle med hensyn til at sikre pålideligheden af overensstemmelsesvurderinger i forbindelse med krav til miljøvenligt design er det vigtigt, at de bemyndigende myndigheder har et tilstrækkeligt antal kompetente medarbejdere og tilstrækkelige midler til, at de kan udføre deres opgaver korrekt. Hvis det i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning viser sig, at bemyndigende myndigheder ikke effektivt kontrollerer og overvåger bemyndigede organer på grund af mangel på kompetent personale, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte et minimumsantal fuldtidsækvivalenter, som de bemyndigende myndigheder skal have til rådighed, hvis det er relevant i forbindelse med specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver.

(75) Det er afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau, på lige konkurrencevilkår og uafhængigt. Der bør derfor fastsættes krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at opnå status som bemyndiget organ med henblik på at levere overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. Disse krav bør fortsat finde anvendelse for at bevare det bemyndigede organs kompetence. For at sikre dets selvstændighed bør det pålægges det bemyndigede organ og dets personale at bevare deres uafhængighed af de erhvervsdrivende i værdikæden for de produkter, for hvilke det er blevet bemyndiget, og af andre virksomheder, herunder erhvervssammenslutninger og moder- og datterselskaber.

(76) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de i denne forordning fastsatte tilsvarende krav.

(77) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed. For at sikre at produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, opfylder kravene til miljøvenligt design, bør underentreprenører og dattervirksomheder opfylde de samme krav som bemyndigede organer med hensyn til udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.

(78) For at bemyndigende myndigheder effektivt kan fastlægge og overvåge de ansøgende organers kompetence og uafhængighed, bør disse organer være og forblive uafhængige. Derfor bør visse aktiviteter og beslutningsprocesser, både vedrørende overensstemmelsesvurdering af produkter og andre aktiviteter internt i det bemyndigede organ, udelukkende udføres af det enkelte bemyndigede organ selv.

(79) For at lette processen med at fastlægge og overvåge ansøgerorganernes kompetence og uafhængighed bør ansøgerorganerne udarbejde og regelmæssigt ajourføre en kvalifikationsmatrix. Denne matrix bør matche personalet og dets kvalifikationer med specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver, således at den bemyndigende myndighed mere effektivt kan vurdere, om personalet er tilstrækkeligt, og om det bemyndigede organ fortsat er uafhængigt.

(80) Da de tjenester, der tilbydes af bemyndigede organer i en medlemsstat, kan vedrøre produkter, der gøres tilgængelige på markedet i hele EU, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen have mulighed for at gøre indsigelse mod et bemyndiget organ. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at anmode den bemyndigende medlemsstat om at træffe afhjælpende foranstaltninger, hvis et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene i denne forordning.

(81) For at lette og fremskynde overensstemmelsesvurderingsproceduren og for at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende er det afgørende, at de bemyndigede organer anvender overensstemmelsesvurderingsprocedurerne konsekvent og uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende.

(82) Inden der træffes en endelig afgørelse om, hvorvidt et produkt kan få udstedt et overensstemmelsescertifikat, bør den erhvervsdrivende, der ønsker at bringe det pågældende produkt i omsætning, kun have mulighed for at supplere den relevante dokumentation én gang. Denne begrænsning er nødvendig for at sikre, at bemyndigede organer ikke kan bistå fabrikanterne med at foretage ændringer, indtil der er opnået overensstemmelse, da dette vil betyde, at den leverede tjeneste minder om en rådgivningstjeneste og i praksis kan udvande den betydning for offentlighedens interesse, som bemyndigede organers opgaver har. Hvor det er relevant, bør bemyndigede organer også kunne begrænse, suspendere eller inddrage attester eller afgørelser om godkendelse.

(83) For at lette identifikationen og løsningen af tilfælde af bemyndigede organers, fabrikanters eller produkters manglende overensstemmelse bør bemyndigede organer proaktivt fremsende relevante oplysninger, som de har til rådighed, til bemyndigende myndigheder eller markedsovervågningsmyndigheder.

(84) Det er vigtigt at sikre effektiv udveksling af oplysninger mellem bemyndigede organer og markedsovervågningsmyndigheder, herunder fra andre medlemsstater. Med henblik herpå er det nødvendigt, at bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer sikrer opfølgning på anmodninger om oplysninger fra markedsovervågningsmyndighederne.

(85) Kommissionen bør muliggøre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer. For at sikre en harmoniseret anvendelse af kravene til miljøvenligt design bør de bemyndigede organer drøfte og koordinere emner, der kan være divergerende. I denne proces bør de anvende ethvert dokument udarbejdet af den administrative samarbejdsgruppe, der består af markedsovervågningsmyndigheder, som omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020 som generel vejledning.

(86) For at tilskynde forbrugerne til at træffe bæredygtige valg, navnlig når de mere bæredygtige produkter ikke er økonomisk overkommelige i tilstrækkelig grad, bør der indføres mekanismer såsom økovouchere og grøn beskatning. Når medlemsstaterne beslutter at gøre brug af incitamenter til at belønne de produkter med de bedste resultater blandt de produkter, for hvilke der er fastsat ydeevneklasser ved delegerede retsakter i henhold til denne forordning, bør de gøre dette ved at målrette disse incitamenter mod de to bedste ydeevneklasser, medmindre andet er angivet i den relevante delegerede retsakt. Medlemsstaterne bør dog ikke kunne forbyde markedsføring af et produkt på grundlag af dets ydeevneklasse. Af samme grund bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved yderligere at præcisere, hvilke produktparametre eller relaterede ydeevneniveauer medlemsstaternes incitamenter vedrører, hvis der ikke er fastsat nogen ydeevneklasse i den gældende delegerede retsakt, eller hvis der er fastsat ydeevneklasser for mere end ét produktparameter. Indførelsen af incitamenter fra medlemsstaterne bør ikke berøre anvendelsen af EU's statsstøtteregler.

(87) Offentlige indkøb udgør 14 % af EU's BNP. For at bidrage til målet om at opnå klimaneutralitet, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og omstillingen til en

cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for, hvor det er relevant, at kræve, at ordregivende myndigheder og enheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[78] og 2014/25/EU[79] tilpasser deres udbud til specifikke kriterier eller mål for grønne offentlige indkøb, som fastsættes i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne forordning. De kriterier eller mål, der er fastsat i delegerede retsakter for specifikke produktgrupper, bør ikke kun overholdes, når disse produkter indkøbes direkte i offentlige vareindkøbskontrakter, men også i offentlige bygge- og anlægskontrakter eller offentlige tjenesteydelseskontrakter, hvor disse produkter vil blive anvendt til aktiviteter, der udgør genstanden for disse kontrakter. Sammenlignet med en frivillig tilgang sikrer obligatoriske kriterier eller mål, at den løftestangseffekt, som offentlige midler har på efterspørgslen efter produkter med bedre resultater, maksimeres. Kriterierne bør være gennemsigtige, objektive og ikke-diskriminerende.

(88) En effektiv håndhævelse af kravene til miljøvenligt design er afgørende for at sikre lige konkurrence på EU-markedet og for at sikre, at denne forordnings forventede fordele og bidrag til opfyldelsen af Unionens mål med hensyn til klima, energi og cirkularitet nås. Derfor bør forordning (EU) 2019/1020 om fastlæggelse af en horisontal ramme for markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, finde anvendelse på produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design i henhold til denne forordning, for så vidt som der ikke findes specifikke bestemmelser med samme mål, art eller virkning i nærværende forordning. For at sænke det problematiske niveau af manglende overholdelse for produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, for bedre at forhindre manglende overholdelse af fremtidige krav til miljøvenligt design og under hensyntagen til denne forordnings bredere anvendelsesområde og øgede ambitioner i forhold til direktiv 2009/125/EF bør denne forordning desuden indeholde specifikke supplerende regler, der supplerer de rammer, der er oprettet ved forordning (EU) 2019/1020. Disse specifikke supplerende regler bør sigte mod yderligere at styrke planlægningen, koordineringen og støtten til medlemsstaternes indsats og bør give Kommissionen yderligere værktøjer til at sikre, at markedsovervågningsmyndighederne træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre manglende overholdelse af kravene til miljøvenligt design.

(89) Ud over markedsovervågningsmyndighederne har toldmyndighederne også en vigtig rolle at spille i håndhævelsen af denne forordning med hensyn til importerede varer og kan til dette formål henholde sig til Rådets forordning (EF) nr. 515/97[80].

(90) For at sikre at der foretages passende kontrol i et passende omfang i forhold til kravene til miljøvenligt design, bør medlemsstaterne udarbejde en særlig handlingsplan, der identificerer de produkter eller krav, der er udpeget som prioriteter for markedsovervågning i henhold til denne forordning, og de aktiviteter, der er planlagt for at mindske de relevante produkters manglende overensstemmelse med

---

78 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

79 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

80 Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

relevante krav til miljøvenligt design. Hvor det er relevant, bør denne handlingsplan være en del af medlemsstaternes nationale markedsovervågningsstrategier, der vedtages i henhold til artikel 13 i forordning (EU) 2019/1020.

(91) Prioriteter for markedsovervågning i henhold til denne forordning bør fastlægges på grundlag af objektive kriterier såsom omfanget af den konstaterede manglende overholdelse eller miljøindvirkningerne som følge af manglende overholdelse. De aktiviteter, der er planlagt for at opfylde disse prioriteter, bør igen stå i et rimeligt forhold til de forhold, der førte til deres prioritering. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge produkter og krav, som medlemsstaterne bør betragte som prioriteter for markedsovervågningen i forbindelse med deres handlingsplaner til fastlæggelse af prioriteter for markedsovervågningen i henhold til denne forordning og aktiviteterne, der er planlagt for at mindske manglende overholdelse.

(92) Hvis der konstateres problematiske niveauer for manglende overholdelse af kravene til miljøvenligt design på trods af den forbedrede planlægning, koordinering og støtte, der er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen kunne gribe ind for at sikre, at markedsovervågningsmyndighederne udfører kontroller i et passende omfang. For at sikre en effektiv håndhævelse af kravene til miljøvenligt design bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 TEUF med henblik på at fastsætte et minimumsantal af kontroller, der skal foretages af specifikke produkter eller krav. Denne beføjelse bør supplere beføjelsen i artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1020.

(93) På grundlag af data indlæst i informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning bør Kommissionen udarbejde en rapport med oplysninger om arten og antallet af udførte kontroller, om omfanget af den konstaterede manglende overholdelse og om arten og strengheden af de sanktioner, der er pålagt i forbindelse med kravene til miljøvenligt design i de to foregående kalenderår. Rapporterne bør indeholde en sammenligning af medlemsstaternes aktiviteter med de planlagte aktiviteter og vejledende benchmarks for markedsovervågningsmyndighederne.

(94) For yderligere at styrke koordineringen mellem markedsovervågningsmyndighederne bør den administrative samarbejdsgruppe ("ADCO"), der er nedsat i henhold til forordning (EU) 2019/1020, med henblik på at identificere de produkter eller krav, der er udpeget som prioriteter for markedsovervågning i henhold til denne forordning, og de aktiviteter, som er planlagt for at mindske manglende overholdelse, mødes med regelmæssige mellemrum og fastlægge fælles prioriteter for markedsovervågning, der skal tages i betragtning i medlemsstaternes handlingsplaner, prioriteter for ydelse af EU-støtte og krav til miljøvenligt design, der fortolkes forskelligt og dermed fører til markedsforvridning.

(95) For at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at sikre, at der træffes tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre manglende overholdelse af kravene til miljøvenligt design, bør Kommissionen, hvor det er relevant, gøre brug af de støtteforanstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1020. Kommissionen bør tilrettelægge og, hvor det er relevant, finansiere fælles markedsovervågning og testprojekter på områder af fælles interesse, fælles investeringer i markedsovervågningskapaciteter og fælles uddannelse af personale hos markedsovervågningsmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer. Desuden bør Kommissionen udarbejde retningslinjer for, hvordan kravene til

miljøvenligt design skal anvendes og håndhæves, hvor det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse heraf.

(96) Produkter bør kun markedsføres, hvis de ikke udgør en risiko. For bedre at tilpasse sig den specifikke karakter af krav til miljøvenligt design og for at sikre, at markedsovervågningsindsatsen fokuserer på manglende overholdelse af sådanne krav, bør et produkt, der udgør en risiko, i denne forordning defineres som et produkt, der ved ikke at opfylde et krav til miljøvenligt design, eller fordi en ansvarlig erhvervsdrivende ikke opfylder et krav til miljøvenligt design, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af de relevante krav. Denne mere specifikke definition bør anvendes, når artikel 19 og 20 i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

(97) Der bør være en procedure, hvorved de berørte parter underrettes om påtænkte foranstaltninger vedrørende produkter, der udgør en risiko. Det bør også gøre det muligt for markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende at handle på et tidligt tidspunkt med hensyn til sådanne produkter. Med henblik herpå bør den beskyttelsesklausul, der i øjeblikket er indeholdt i direktiv 2009/125/EF, ajourføres og bringes i overensstemmelse med beskyttelsesprocedurerne i anden EU-harmoniseringslovgivning og i afgørelse 768/2008/EF. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at afgøre, om nationale foranstaltninger vedrørende produkter, der ikke opfylder kravene, er berettigede eller ej.

(98) Markedsovervågningsmyndighederne bør have ret til at kræve, at de erhvervsdrivende træffer afhjælpende foranstaltninger på grundlag af konstateringer af, at et produkt enten ikke opfylder kravene til miljøvenligt design, eller at den erhvervsdrivende har overtrådt reglerne om at bringe produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på markedet eller andre regler, der er rettet til denne.

(99) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[81]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(100) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår: a) præcisering af gennemførelsesordningerne for sammenkobling af det register, der er omhandlet i artikel 12, og EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet, b) fastsættelse af fælles krav til mærkernes udformning, c) medtagelse af en liste over selvreguleringsforanstaltninger, der er fastsat som gyldige alternativer til en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, d) fastlæggelse af formatet for offentliggørelse af oplysninger om usolgte forbrugerprodukter, der er blevet kasseret, e) fastlæggelse, ændring eller ophævelse af fælles specifikationer for krav til miljøvenligt design, de væsentlige krav til produktpas eller til test-, måle- eller beregningsmetoder, f)

[81] EUT L123 af 12.5.2016, s. 1.

fastsættelse af et minimumsantal fuldtidsækvivalenter, der anses for tilstrækkeligt til korrekt overvågning af bemyndigede organer, g) krav om, at en medlemsstat træffer afhjælpende foranstaltninger, herunder inddragelse af notifikationen, for bemyndigede organer, der ikke opfylder kravene, h) en liste over de produkter eller krav, som medlemsstaterne som minimum skal prioritere i forbindelse med markedsovervågning, og i) en afgørelse i henhold til EU-beskyttelsesproceduren om, hvorvidt en national foranstaltning er berettiget eller ej. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[82].

(101) For at øge tilliden til produkter, der bringes i omsætning, navnlig for så vidt angår det forhold, at de opfylder kravene til miljøvenligt design, skal offentligheden være sikker på, at erhvervsdrivende, der bringer produkter, som ikke opfylder kravene, i omsætning, vil blive pålagt sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af denne forordning.

(102) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af denne forordning og dens indvirkning på produkters miljømæssige bæredygtighed og det indre markeds funktion. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

(103) Det er nødvendigt, at kravene til miljøvenligt design gælder for det bredest mulige udvalg af produkter og ikke kun energirelaterede produkter, og at definitionen af krav til miljøvenligt design udvides til at omfatte alle aspekter af cirkularitet. Det er også nødvendigt at tilpasse denne forordning til den nye lovgivningsmæssige ramme, der er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008 og afgørelse 768/2008/EF, og at forbedre bestemmelserne vedrørende markedsovervågning. Direktiv 2009/125/EF bør derfor erstattes. For at sikre retssikkerhed for alle erhvervsdrivende fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og for at sikre lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked, bør bestemmelserne om gennemsigtighedsforpligtelser i forbindelse med bortskaffelse af usolgte forbrugerprodukter, omgåelse og markedsovervågning finde ensartet anvendelse for alle erhvervsdrivende i hele Unionen. Direktiv 2009/125/EF bør derfor erstattes af en forordning.

(104) For at sikre retssikkerhed og kontinuitet for produkter, der bringes i omsætning eller tages i brug i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF i den udgave, der var gældende på datoen for anvendelsen af denne forordning, bør disse foranstaltninger forblive i kraft efter denne dato, og indtil de ophæves ved en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning. Af samme årsager bør en række bestemmelser i direktiv 2009/125/EF fortsat have fuld virkning i forbindelse med anvendelsen af disse gennemførelsesforanstaltninger. Det drejer sig navnlig om bestemmelser i direktiv

[82] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2009/125/EF, der udelukker transportmidler til varer eller personer fra dets anvendelsesområde, fastlægger definitioner, der er relevante for gennemførelsesforanstaltninger, fastsætter de erhvervsdrivendes ansvar i forbindelse med markedsførte produkter, specificerer detaljerne i de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering og EF-overensstemmelseserklæringen, fastslår overensstemmelsesformodningen for produkter, der har fået tildelt EU-miljømærket, og muliggør de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med harmoniserede standarder. De relevante bestemmelser i denne forordning bør finde anvendelse på energirelaterede produkter, der bringes i omsætning i henhold til gennemførelsesforanstaltningerne inden for rammerne af direktiv 2009/125/EF, idet det bemærkes, at det er vigtigt at sikre fri bevægelighed for varer, forbyde praksis, der ulovligt ændrer produkternes ydeevne for at opnå et mere gunstigt resultat, og sikre korrekt håndhævelse af kravene til miljøvenligt design.

(105) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre den frie bevægelighed i det indre marked for produkter, for hvilke der er fastsat krav til miljøvenligt design, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger kun nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger en ramme, der skal forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre fri bevægelighed i det indre marked ved at fastsætte krav til miljøvenligt design, som produkter skal opfylde for at kunne blive bragt i omsætning eller taget i brug. Disse krav til miljøvenligt design, som skal uddybes yderligere af Kommissionen i delegerede retsakter, vedrører:

   (a) produkters holdbarhed og pålidelighed

   (b) produkters genbrugsmuligheder

   (c) produkters opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder, vedligeholdelse og renovering

   (d) tilstedeværelsen af problematiske stoffer i produkter

   (e) produkters energi- og ressourceeffektivitet

   (f) genanvendt indhold i produkter

   (g) genfremstilling og genanvendelse af produkter

   (h) produkters CO_2-fodaftryk og miljøaftryk

   (i) produkters forventede produktion af affaldsmaterialer.

Denne forordning indfører også et digitalt produktpas ("produktpas"), fastsætter obligatoriske kriterier for grønne offentlige indkøb og skaber en ramme, der skal forhindre, at usolgte forbrugerprodukter destrueres.

2. Denne forordning finder anvendelse på alle fysiske varer, der bringes i omsætning eller tages i brug, herunder komponenter og mellemprodukter. Den gælder dog ikke for:

(a) fødevarer som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002

(b) foder som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EF) nr. 178/2002

(c) humanmedicinske lægemidler som defineret i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2001/83/EF

(d) veterinærlægemidler som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2019/6

(e) levende planter, dyr og mikroorganismer

(f) produkter af menneskelig oprindelse

(g) produkter af planter og dyr, der er direkte forbundet med deres fremtidige reproduktion.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

(1) "produkt": enhver fysisk vare, der bringes i omsætning eller tages i brug

(2) "komponent": et produkt, der er beregnet til at indgå i et andet produkt

(3) "mellemprodukt": et produkt, der kræver yderligere fremstilling eller omdannelse såsom blanding, overfladebehandling eller samling for at gøre det egnet til slutbrugerne

(4) "energirelateret produkt": ethvert produkt, der påvirker energiforbruget under anvendelsen

(5) "produktgruppe": en gruppe produkter, der tjener lignende formål og kan sidestilles med hensyn til anvendelse, eller som har lignende funktionsmæssige egenskaber, og som kan sidestilles med hensyn til forbrugernes opfattelse

(6) "miljøvenligt design": integration af hensyn til miljømæssig bæredygtighed i et produkts egenskaber og i de processer, der finder sted i hele produktets værdikæde

(7) "krav til miljøvenligt design": et krav til ydeevne eller et oplysningskrav, der har til formål at gøre et produkt mere miljømæssigt bæredygtigt

(8) "ydeevnekrav": et kvantitativt eller ikkekvantitativt krav om, at et produkt skal opnå et bestemt ydeevneniveau i forhold til en produktparameter som omhandlet i bilag I

(9) "oplysningskrav": en forpligtelse for et produkt til at være ledsaget af oplysninger som omhandlet i artikel 7, stk. 2

(10) "forsyningskæde": alle aktiviteter og processer i produktets værdikæde i forudgående led frem til det punkt, hvor produktet når frem til slutbrugeren

(11) "værdikæde": alle aktiviteter og processer, der er en del af et produkts livscyklus, samt eventuel genfremstilling heraf

(12) "livscyklus": de fortløbende og indbyrdes forbundne faser af et produkts livscyklus, der består af anskaffelse eller produktion af råmaterialer fra naturressourcer, forbehandling, fremstilling, oplagring, distribution, installation, anvendelse, vedligeholdelse, reparation, opgradering, renovering og genbrug samt udtjente produkter

(13) "udtjent produkt": den livscyklus, der begynder, når et produkt kasseres, og slutter, når produktet returneres til naturen som et affaldsprodukt eller går ind i et andet produkts livscyklus

(14) "miljøpåvirkning": enhver ændring af miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlig, som helt eller delvis skyldes et produkt i løbet af dets livscyklus

(15) "ydeevneklasse": en række ydeevneniveauer i forhold til en eller flere af de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, opdelt i flere trin for at muliggøre produktdifferentiering

(16) "genfremstilling": en industriel proces, hvor et produkt fremstilles af genstande, der er affald, produkter eller komponenter, og hvori der foretages mindst én ændring af produktet, som påvirker sikkerheden, ydeevnen, formålet eller typen af det produkt, der typisk bringes i omsætning, med en kommerciel garanti

(17) "opgradering": forbedring af et produkts funktionalitet, ydeevne, kapacitet eller æstetik

(18) "istandsættelse": bearbejdning eller ændring af en genstand, der er affald, eller et produkt for at genoprette dets ydeevne eller funktionalitet med hensyn til den tilsigtede anvendelse og dets ydeevne og vedligeholdelse som oprindeligt udformet i designfasen eller for at opfylde gældende tekniske standarder eller forskriftsmæssige krav med det resultat, at der fremstilles et fuldt funktionsdygtigt produkt

(19) "vedligeholdelse": en handling, der udføres for at holde et produkt i en tilstand, hvor det kan fungere efter hensigten

(20) "reparation": returnering af et defekt produkt eller affald til en tilstand, hvor det opfylder sin tilsigtede anvendelse

(21) "holdbarhed": et produkts evne til at fungere efter behov under nærmere angivne anvendelses-, vedligeholdelses- og reparationsbetingelser, indtil en begrænsende hændelse forhindrer dets funktion

(22) "pålidelighed": sandsynligheden for, at et produkt fungerer som krævet under givne betingelser i en given periode uden en begrænsende hændelse

(23) "miljøaftryk": en kvantificering af et produkts miljøvirkninger, enten i forhold til en enkelt miljøpåvirkningskategori eller et aggregeret sæt påvirkningskategorier baseret på metoden til vurdering af produkters miljøaftryk

(24) "metode til vurdering af produkters miljøaftryk": den livscyklusvurderingsmetode til kvantificering af produkters miljøvirkninger, der er fastsat i henstilling (EU) 2021/2279

(25) "CO_2-fodaftryk": summen af drivhusgasemissioner og -optag i et produktsystem, udtrykt som CO_2-ækvivalenter og baseret på en livscyklusvurdering ved hjælp af klimaændringernes enkelte påvirkningskategori

(26) "offentlige kontrakter": offentlige kontrakter som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU

(27) "stof": et stof som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EF) nr. 1907/2006

(28) "problematisk stof": et stof, som:

(a) opfylder kriterierne i artikel 57 og er identificeret i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 eller

(b) er klassificeret i del 3 i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008 i en af følgende fareklasser eller farekategorier:

– carcinogenicitet, kategori 1 og 2

– kimcellemutagenicitet, kategori 1 og 2

– reproduktionstoksicitet, kategori 1 og 2 [*tilføjes i løbet af lovgivningsproceduren, når forordning (EF) nr. 1272/2008 indeholder disse fareklasser: persistente, bioakkumulerende, giftige (PBT), meget persistente meget bioakkumulerende (vPvB), persistente, mobile og toksiske (PMT), meget persistente meget mobile (vPvM), endokrine forstyrrelser*]

– respiratorisk sensibilisering, kategori 1

– hudsensibilisering, kategori 1

– kronisk fare for vandmiljøet, kategori 1-4

– farlig for ozonlaget

– specifik målorgantoksicitet — gentagen eksponering, kategori 1 og 2

– specifik målorgantoksicitet — enkelteksponering, kategori 1 og 2 eller

(c) har en negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i det produkt, hvori det forekommer

(29) "produktpas": et datasæt, der er specifikt for et produkt, og som indeholder de oplysninger, der er specificeret i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som er elektronisk tilgængelige via en databærer i overensstemmelse med kapitel III

(30) "databærer": et lineært stregkodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning

(31) "entydig produktidentifikator": en unik række tegn til identifikation af produkter, som også muliggør et link til produktpasset

(32) "entydig operatøridentifikator": en unik række tegn til identifikation af aktører, der er involveret i produkternes værdikæde

(33) "entydig anlægsidentifikator": en unik række tegn til identifikation af lokaliteter eller bygninger, der indgår i et produkts værdikæde, eller som anvendes af aktører, der er involveret i et produkts værdikæde

(34) "forarbejdning": forarbejdning som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2018/1807

(35) "destruktion": forsætlig beskadigelse eller bortskaffelse af et produkt som affald med undtagelse af at skille sig af med det udelukkende med henblik på levering af et produkt til behandling med henblik på genbrug eller genfremstilling

(36) "forbrugerprodukt": ethvert produkt, bortset fra komponenter og mellemprodukter, der primært er beregnet til forbrugere som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2019/771

(37) "usolgt forbrugerprodukt": ethvert forbrugerprodukt, der ikke er blevet solgt, eller som er blevet returneret af en forbruger med henblik på dennes fortrydelsesret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2011/83/EU

(38) "selvreguleringsforanstaltning": en frivillig aftale eller adfærdskodekser, som industrisektorerne har indgået på eget initiativ, og som de er ansvarlige for at håndhæve

(39) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

(40) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet

(41) "ibrugtagning": den første anvendelse i Unionen af et produkt i overensstemmelse med dets tilsigtede formål

(42) "fabrikant": enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et sådant produkt konstrueret eller fremstillet og markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke, eller, hvis en sådan person eller importør ikke er til stede, enhver fysisk eller juridisk person, der bringer et produkt i omsætning eller ibrugtager det

(43) "bemyndiget repræsentant": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning

(44) "importør": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet

(45) "distributør": enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet

(46) "erhvervsdrivende": fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, forhandleren og udbyderen af ekspeditionstjenester

(47) "teknisk specifikation": et dokument, der fastsætter tekniske krav, som et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde

(48) "harmoniseret standard": en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012

(49) "CE-mærkning": mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at det pågældende produkt er i overensstemmelse med alle gældende krav i EU-harmoniseringslovgivningen om anbringelse af denne mærkning

(50) "akkreditering": akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008

(51) "nationalt akkrediteringsorgan": nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008

(52) "overensstemmelsesvurdering": en proces til påvisning af, om kravene i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 er blevet opfyldt

(53) "overensstemmelsesvurderingsorgan": et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, test, certificering og inspektion

(54) "bemyndiget organ": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er bemyndiget i overensstemmelse med kapitel IX i denne forordning

(55) "onlinemarkedsplads": en udbyder af en formidlingstjeneste, der anvender software, herunder et websted, en del af et websted eller en applikation, der gør det muligt for kunder at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende om salg af produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

(56) "forhandler": en detailhandler eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der udbyder produkter til salg, leje eller leje med køberet eller udstiller produkter til kunder som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

(57) "fjernsalg": tilbud om salg, leje eller køb på afbetaling af produkter online eller ved hjælp af andre former for fjernsalg, hvorved den potentielle kunde ikke fysisk kan få adgang til det udstillede produkt

(58) "produkt, der udgør en risiko": et produkt, der ved ikke at opfylde et krav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning, bortset fra kravene i artikel 65, stk. 1, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af dette krav

(59) "produkt, der udgør en alvorlig risiko": et produkt, der udgør en risiko, for hvilket graden af den relevante manglende overensstemmelse eller den dermed forbundne skade på grundlag af en vurdering anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af den manglende overensstemmelse ikke er umiddelbare.

Desuden finder definitionerne af "affald", "farligt affald", "genbrug", "nyttiggørelse", "forberedelse med henblik på genbrug" og "genanvendelse" i artikel 3, nr. 1), 2), 13), 15), 16) og 17), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF[83] anvendelse.

Definitionerne af "markedsovervågning", "markedsovervågningsmyndighed", "udbyder af distributionstjenester", "onlinegrænseflade", "korrigerende tiltag", "slutbruger", "tilbagekaldelse", "tilbagetrækning", "toldmyndigheder" og "overgang til fri omsætning" i artikel 3, nr. 3), 4), 11), 15), 16), 21), 22), 23), 24) og 25), i forordning (EU) 2019/1020 finder også anvendelse.

Definitionerne af "SMV'er", "små virksomheder" og "mikrovirksomheder" i artikel 2, nr. 1), 2) og 3), i bilag I til Kommissionens henstilling 2003/361/EF[84] finder også anvendelse.

Artikel 3
Fri bevægelighed

1. Produkter må kun bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de opfylder de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4 og finder anvendelse på disse produkter.

---

83 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

84 Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

2. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter, der opfylder de krav til ydeevne, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, på grund af manglende overholdelse af nationale ydeevnekrav vedrørende de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og som er omfattet af ydeevnekrav i sådanne delegerede retsakter.

   Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter, der opfylder de oplysningskrav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, på grund af manglende overholdelse af nationale oplysningskrav vedrørende de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og som er omfattet af oplysningskrav, herunder sådanne delegerede retsakter.

3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter mindstekrav til energimæssig ydeevne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og krav til installationer i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU[85].

4. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre omsætning eller ibrugtagning af produkter på grund af manglende overholdelse af nationale krav vedrørende de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, for hvilke det i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 er fastsat, at ingen ydeevne, ingen oplysninger eller krav til ydeevne eller oplysninger er nødvendige.

5. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der på messer, udstillinger og ved lignende arrangementer forevises produkter, der ikke er i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at produkterne ikke opfylder kravene, og at de ikke udbydes til salg, før de er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav.

KAPITEL II — KRAV TIL MILJØVENLIGT DESIGN

Artikel 4
Beføjelser til at vedtage delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte krav til miljøvenligt design af eller i forbindelse med produkter for at forbedre deres miljømæssige bæredygtighed. Disse krav skal omfatte de elementer, der er anført i bilag VI, og fastsættes i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 7 og kapitel III. Beføjelsen til at vedtage krav til miljøvenligt design omfatter beføjelse til at fastslå, at der ikke er behov for nogen ydeevnekrav, ingen oplysningskrav eller krav til ydeevne eller oplysninger for visse nærmere angivne produktparametre, der er omhandlet i bilag I.

Ved fastsættelsen af krav til miljøvenligt design i de delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, supplerer Kommissionen også denne forordning ved at specificere de gældende overensstemmelsesvurderingsprocedurer blandt modulerne i bilag IV til denne forordning og bilag II til afgørelse 768/2008/EF med de tilpasninger, der er nødvendige på baggrund af de pågældende produktkrav eller krav til miljøvenligt design, jf. artikel 36.

[85] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

De delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, kan også supplere denne forordning ved:

(a) krav om, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører uden anmodning stiller dele af den tekniske dokumentation vedrørende det pågældende produkt til rådighed for Kommissionen eller markedsovervågningsmyndighederne, jf. artikel 30, stk. 3

(b) krav om, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om de mængder af et produkt, der er omfattet af disse delegerede retsakter, og som er bragt i omsætning eller taget i brug i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1

(c) krav om, at produkter, der bringes i omsætning, skal kunne måle den energi, de forbruger, eller deres ydeevne i forhold til andre relevante produktparametre, der er omhandlet i bilag I, når de er i brug, i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2

(d) krav om, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører indsamler, anonymiserer eller indberetter de i litra c) omhandlede forbrugsdata til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3

(e) krav om anvendelse af onlineværktøjer til beregning af et produkts ydeevne i forhold til en produktparameter, der er omhandlet i bilag I, i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2

(f) fastlæggelse af alternative regler for overensstemmelseserklæringen eller mærkning, der angiver overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design, uanset artikel 37 og 39, jf. artikel 40

(g) fastsættelse af regler for at styre medlemsstaternes incitamenter i overensstemmelse med artikel 57

(h) fastlæggelse af krav til offentlige kontrakter, herunder medlemsstaternes gennemførelse, overvågning og rapportering af disse krav. Disse krav baseres på de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og fastsættes i overensstemmelse med artikel 58.

Artikel 5
Krav til miljøvenligt design

1. Kommissionen fastsætter, hvor det er relevant for de relevante produktgrupper og under behørig hensyntagen til alle faser af deres livscyklus, krav til miljøvenligt design for at forbedre følgende produktaspekter:

   (a) holdbarhed

   (b) pålidelighed

   (c) genbrugsmuligheder

   (d) opgraderingsmuligheder

   (e) reparationsmuligheder

   (f) mulighed for vedligeholdelse og renovering

   (g) tilstedeværelse af problematiske stoffer

   (h) energiforbrug eller energieffektivitet

(i) ressourceforbrug eller ressourceeffektivitet

(j) genanvendt indhold

(k) mulighed for genfremstilling og genanvendelse

(l) mulighed for nyttiggørelse af materialer

(m) miljøpåvirkninger, herunder CO_2-fodaftryk og miljøaftryk

(n) forventet produktion af affaldsmaterialer.

2. Der fastsættes krav til miljøvenligt design for en specifik produktgruppe.

Hvis to eller flere produktgrupper imidlertid udviser tekniske ligheder, der gør det muligt at forbedre et produktaspekt som omhandlet i stk. 1 på grundlag af et fælles krav, kan der fastsættes krav til miljøvenligt design horisontalt for disse produktgrupper.

Et horisontalt krav til miljøvenligt design, der er fastsat i henhold til andet afsnit, kan omfatte produkter, der er omfattet af en selvreguleringsforanstaltning, der er fastsat som et gyldigt alternativ i henhold til artikel 18, stk. 3, hvis Kommissionen finder, at den pågældende selvreguleringsforanstaltning ikke vedrører det produktaspekt, der er omfattet af det horisontale krav til miljøvenligt design.

3. Kravene til miljøvenligt design skal i givet fald omfatte:

(a) ydeevnekrav som fastsat i artikel 6

(b) oplysningskrav som fastsat i artikel 7.

4. Ved udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design skal Kommissionen:

(a) tage hensyn til følgende elementer:

i) Unionens klima-, miljø- og energieffektivitetsprioriteter og andre relaterede EU-prioriteter

ii) relevant EU-lovgivning, herunder i hvilket omfang den omhandler de relevante produktaspekter, der er anført i stk. 1

iii) selvreguleringsforanstaltninger, jf. artikel 18

iv) relevant national miljølovgivning

v) relevante europæiske og internationale standarder

(b) foretage en konsekvensanalyse baseret på den bedste tilgængelige dokumentation og analyser og, hvis det er relevant, på yderligere undersøgelser og forskningsresultater, der er udarbejdet inden for rammerne af europæiske finansieringsprogrammer. I den forbindelse sikrer Kommissionen, at analysens dybde for de produktaspekter, der er anført i stk. 1, står i et rimeligt forhold til deres betydning. Fastsættelsen af krav til miljøvenligt design af de vigtigste aspekter af et produkt blandt dem, der er anført i stk. 1, må ikke forsinkes unødigt af usikkerhed med hensyn til muligheden for at fastsætte krav til miljøvenligt design for at forbedre andre aspekter af det pågældende produkt

(c) tage hensyn til relevante tekniske oplysninger, der er anvendt som grundlag for eller afledt af EU-lovgivning eller -instrumenter, herunder forordning (EF) nr. 66/2010, direktiv 2010/75/EU, tekniske screeningskriterier vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852 og kriterier for grønne offentlige indkøb

(d) tage hensyn til de synspunkter, som det forum for miljøvenligt design, der er omhandlet i artikel 17, har givet udtryk for.

5. Kravene til miljøvenligt design skal opfylde følgende kriterier:

(a) der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt

(b) der må ikke være nogen negativ indvirkning på menneskers sundhed og sikkerhed

(c) der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på forbrugerne med hensyn til de relevante produkters prisoverkommelighed, idet der også tages hensyn til adgang til brugte produkter, holdbarhed og produkternes livscyklusomkostninger

(d) der må ikke være nogen uforholdsmæssigt negativ indvirkning på de økonomiske aktørers, navnlig SMV'ers, konkurrenceevne

(e) fabrikanter eller andre økonomiske aktører må ikke pålægges nogen proprietær teknologi

(f) der må ikke være nogen uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for fabrikanter eller andre økonomiske aktører.

6. Kommissionen kræver, hvor det er relevant, at aktørerne i forsyningskæden:

(a) efter anmodning giver fabrikanter, bemyndigede organer og kompetente nationale myndigheder tilgængelige oplysninger om deres leverancer eller tjenesteydelser, som er relevante for at kontrollere overholdelsen af kravene til miljøvenligt design

(b) i mangel af de oplysninger, der er omhandlet i litra a), giver fabrikanterne mulighed for at vurdere deres leverancer eller tjenesteydelser med henblik på at kontrollere overholdelsen af kravene til miljøvenligt design og giver disse fabrikanter adgang til relevante dokumenter eller faciliteter

(c) giver bemyndigede organer og kompetente nationale myndigheder mulighed for at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, der vedrører deres aktiviteter, og som er relevante for kontrollen med overholdelsen af kravene til miljøvenligt design.

7. Kommissionen fastlægger, hvor det er relevant, passende metoder til verifikation af specifikke krav til miljøvenligt design, herunder direkte på produktet eller på grundlag af den tekniske dokumentation.

8. Kommissionen offentliggør relevante undersøgelser og analyser, der er anvendt ved fastlæggelsen af krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 6
Ydeevnekrav

1. Produkter skal opfylde ydeevnekrav vedrørende de produktaspekter, der er anført i artikel 5, stk. 1, som fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4.

2. De ydeevnekrav, der er omhandlet i stk. 1, baseres på de produktparametre, der er omhandlet i bilag I, og skal, hvor det er relevant, omfatte:

(a) minimums- eller maksimumsværdier i forhold til en specifik produktparameter, der er omhandlet i bilag I, eller en kombination heraf

(b) ikkekvantitative krav, der har til formål at forbedre ydeevnen i forbindelse med en eller flere af de produktparametre, der er omhandlet i bilag I

(c) krav vedrørende et produkts funktionelle ydeevne.

3. Ydeevnekrav baseret på produktparameteren i bilag I, litra f), må ikke begrænse forekomsten af stoffer i produkter, primært af hensyn til kemisk sikkerhed.

4. Når Kommissionen fastsætter ydeevnekrav, følger den proceduren i bilag II.

Artikel 7
Oplysningskrav

1. Produkterne skal opfylde oplysningskravene vedrørende de produktaspekter, der er anført i artikel 5, stk. 1, som fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysningskrav skal:

(a) som minimum omfatte krav vedrørende det produktpas, der er omhandlet i kapitel III, og krav vedrørende problematiske stoffer, jf. stk. 5 og

(b) i givet fald indehold krav om, at produkterne ledsages af:

i) oplysninger om produktets ydeevne i forhold til de produktparametre, der er omhandlet i bilag I

ii) oplysninger til forbrugere og andre slutbrugere om, hvordan produktet installeres, anvendes, vedligeholdes og repareres med henblik på at minimere dets miljøpåvirkning og sikre optimal holdbarhed samt om, hvordan produktet returneres eller bortskaffes, når det er udtjent

iii) oplysninger til behandlingsanlæg om demontering, genanvendelse eller bortskaffelse, når produktet er udtjent

iv) andre oplysninger, der kan påvirke den måde, hvorpå produktet håndteres af andre parter end fabrikanten, med henblik på at forbedre ydeevnen i forhold til de produktparametre, der er omhandlet i bilag I.

Hvis en delegeret retsakt indeholder horisontale krav til miljøvenligt design for to eller flere produktgrupper som omhandlet i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, finder litra a) i dette stykke ikke anvendelse.

3. Oplysningskrav baseret på produktparameteren i bilag I, litra f), må ikke indeholde forpligtelser vedrørende mærkning af stoffer eller blandinger, som primært vedrører deres sundheds- eller miljøfarer.

4. Ved fastsættelsen af de oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), fastsætter Kommissionen, hvor det er relevant, ydeevneklasser.

Disse ydeevneklasser skal svare til statistisk signifikante forbedringer af ydeevneniveauet.

5. De oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 1, skal gøre det muligt at spore alle problematiske stoffer i hele produkternes livscyklus, medmindre en sådan sporing allerede er muliggjort ved en anden delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, der dækker de pågældende produkter, og kravene skal mindst omfatte følgende:

(a) navnet på de problematiske stoffer i produktet

(b) placeringen af de problematiske stoffer i produktet

(c) koncentrationen, den maksimale koncentration eller koncentrationsområdet for de problematiske stoffer på produktets niveau, dets hovedkomponenter eller reservedele

(d) relevante anvisninger for sikker anvendelse af produktet

(e) oplysninger, der er relevante for demontering.

Hvis Kommissionen fastsætter oplysningskrav i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, skal den:

(a) fastslå, hvilke stoffer der falder ind under definitionen i artikel 2, nr. 28), litra c), for så vidt angår de omfattede produktgrupper

(b) fastsætte frister for anvendelse af de oplysningskrav, der er omhandlet i første afsnit, med mulighed for differentiering mellem stoffer og

(c) fastsætte undtagelser for problematiske stoffer eller informationselementer fra de oplysningskrav, der er omhandlet i første afsnit.

De undtagelser, der er omhandlet i andet afsnit, litra c), kan gives på grundlag af den tekniske gennemførlighed eller relevans af at spore problematiske stoffer, behovet for at beskytte fortrolige forretningsoplysninger og i andre behørigt begrundede tilfælde.

Problematiske stoffer, der er omfattet af definitionen i artikel 2, nr. 28), litra a), undtages ikke fra det oplysningskrav, der er omhandlet i første afsnit, hvis de er til stede i de relevante produkter, deres hovedkomponenter eller reservedele i en koncentration på over 0,1 % vægtprocent.

6. Oplysningskravene skal angive, hvordan de krævede oplysninger skal stilles til rådighed.

De krævede oplysninger skal, hvis det er relevant, gives på mindst en af følgende måder:

(a) på selve produktet

(b) på produktets emballage

(c) i det produktpas, der er omhandlet i artikel 8

(d) på et mærke som omhandlet i artikel 14

(e) i en brugervejledning

(f) på et websted eller i en applikation med gratis adgang.

Oplysninger, der sikrer stoffers sporbarhed i henhold til stk. 5, skal enten gives på produktet eller være tilgængelige via en databærer, der er indeholdt i produktet.

7. De oplysninger, der skal gives i henhold til oplysningskravene, skal gives på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den medlemsstat, hvor produktet skal gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug.

KAPITEL III — DIGITALT PRODUKTPAS

Artikel 8
Produktpas

1. De oplysningskrav, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, skal sikre, at produkter kun kan bringes i omsætning eller tages i brug, hvis et produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, 9 og 10.

2. De krav vedrørende produktpas, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, skal, alt efter hvad der er relevant for de omfattede produktgrupper, specificere følgende:

   (a) de oplysninger, der skal indgå i produktpasset i henhold til bilag III

   (b) hvilke typer databærere der skal anvendes

   (c) det layout, hvorpå databæreren skal præsenteres, og dens placering

   (d) om produktpasset skal svare til model-, parti- eller produktniveau

   (e) den måde, hvorpå produktpasset skal gøres tilgængeligt for kunderne, inden de bliver bundet af en købsaftale, herunder i tilfælde af fjernsalg

   (f) de aktører, der skal have adgang til oplysninger i produktpasset, og til hvilke oplysninger de skal have adgang, herunder kunder, slutbrugere, fabrikanter, importører og distributører, forhandlere, reparatører, genfremstillingsvirksomheder, kompetente nationale myndigheder, almennyttige organisationer og Kommissionen eller enhver organisation, der handler på deres vegne

   (g) de aktører, der kan indføre eller ajourføre oplysningerne i produktpasset, herunder om nødvendigt indførelse af et nyt produktpas, og hvilke oplysninger de kan indføre eller ajourføre, herunder fabrikanter, reparatører, vedligeholdelsesfagfolk, genfremstillingsvirksomheder, genvindingsvirksomheder, kompetente nationale myndigheder og Kommissionen eller enhver organisation, der handler på deres vegne

   (h) den periode, i hvilken produktpasset skal forblive tilgængeligt.

3. De krav, der er omhandlet i stk. 2, skal:

   (a) sikre, at aktører i værdikæden, navnlig forbrugere, erhvervsdrivende og kompetente nationale myndigheder, kan få adgang til produktinformation, der er relevant for dem

   (b) lette de kompetente nationale myndigheders kontrol af produktoverensstemmelse og

   (c) forbedre sporbarheden af produkter i hele værdikæden.

4. Ved fastsættelsen af kravene til produktpasset kan Kommissionen undtage produktgrupper fra kravet i denne artikels stk. 1, hvis:

   (a) der ikke foreligger tekniske specifikationer i forbindelse med de væsentlige krav i artikel 10 eller

(b) anden EU-lovgivning omfatter et system til digital levering af oplysninger vedrørende en produktgruppe, for hvilken Kommissionen mener, at den opfylder de mål, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b).

Artikel 9
Generelle krav til produktpasset

1. Et produktpas skal opfylde følgende betingelser:

(a) det skal via en databærer forbindes med en entydig produktidentifikator

(b) databæreren skal være fysisk til stede på produktet, dets emballage eller på den dokumentation, der ledsager produktet, jf. den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

(c) databæreren og den entydige produktidentifikator skal være i overensstemmelse med standard ("ISO/IEC") 15459:2015

(d) alle oplysninger i produktpasset skal være baseret på åbne standarder, der er udviklet i et interoperabelt format, og skal være maskinlæsbare, strukturerede og søgbare i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 10

(e) oplysningerne i produktpasset skal henvise til produktmodellen, partiet eller produktet som specificeret i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

(f) adgangen til oplysninger i produktpasset reguleres i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 10, og de specifikke adgangsrettigheder på produktgruppeniveau fastlægges i den gældende delegerede retsakt, der vedtages i henhold til artikel 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at ændre første afsnit, litra c), i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling ved at erstatte den i nævnte litra omhandlede standard eller tilføje andre europæiske eller internationale standarder, som databæreren og de entydige identifikatorer skal overholde med henblik på at opfylde betingelserne i denne artikel.

2. Hvis anden EU-lovgivning kræver eller tillader medtagelse af specifikke oplysninger i produktpasset, kan disse oplysninger tilføjes til de oplysninger, der skal indgå i produktpasset i henhold til den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

3. Den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning, skal give forhandlerne en digital kopi af databæreren, således at forhandleren kan gøre den tilgængelig for kunder, hvis de ikke fysisk kan få adgang til produktet. Den erhvervsdrivende stiller denne digitale kopi til rådighed gratis og senest fem arbejdsdage efter forhandlerens anmodning.

Artikel 10
Teknisk udformning og anvendelse af produktpasset

Produktpassets tekniske udformning og anvendelse skal opfylde følgende væsentlige krav:

a) produktpas skal være fuldt ud interoperable med andre produktpas, der kræves i henhold til delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt angår de

tekniske, semantiske og organisatoriske aspekter af end-to-end-kommunikation og dataoverførsel

b) forbrugere, erhvervsdrivende og andre relevante aktører skal have fri adgang til produktpasset på grundlag af deres respektive adgangsrettigheder som fastsat i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

c) oplysningerne i produktpasset lagres af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for dets oprettelse, eller operatører, der er bemyndiget til at handle på dennes vegne

d) hvis dataene i produktpasset lagres eller på anden måde behandles af operatører, der er bemyndiget til at handle på dennes vegne, må disse operatører ikke helt eller delvist sælge, genanvende eller behandle sådanne data ud over, hvad der er nødvendigt for at levere de relevante lagrings- eller behandlingstjenester

e) produktpasset forbliver tilgængeligt i den periode, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, herunder efter insolvens, likvidation eller aktivitetsophør i Unionen for den erhvervsdrivende, der har oprettet produktpasset

f) retten til adgang til og til at indføre, ændre eller ajourføre oplysninger i produktpas begrænses på grundlag af de adgangsrettigheder, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

g) dataautentificering, -pålidelighed og -integritet sikres

h) produktpas udformes og anvendes på en sådan måde, at der sikres et højt niveau af sikkerhed og privatlivets fred, og at svig undgås

Artikel 11
Entydig operatøridentifikator og entydig anlægsidentifikator

1. De entydige operatøridentifikatorer, der er omhandlet i bilag III, litra g) og h), og de entydige anlægsidentifikatorer, der er omhandlet i bilag III, litra i), skal være i overensstemmelse med ISO/IEC-standard 15459:2015.

2. Hvis en entydig operatøridentifikator som omhandlet i bilag III, litra h), endnu ikke er tilgængelig, anmoder den erhvervsdrivende, der opretter produktpasset, om en entydig operatøridentifikator på vegne af den relevante aktør.

   Inden der indgives en anmodning som omhandlet i første afsnit, anmoder den erhvervsdrivende, der opretter produktpasset, den pågældende aktør om at bekræfte, at der ikke findes nogen entydig operatøridentifikator, og give den berørte forsyningskædeaktør fuldstændige oplysninger om den frigivne entydige operatøridentifikator.

3. Hvis en entydig anlægsidentifikator som omhandlet i bilag III, nr. i), endnu ikke er tilgængelig, anmoder den erhvervsdrivende, der opretter produktpasset, om en entydig anlægsidentifikator på vegne af den aktør, der er ansvarlig for den pågældende lokalitet eller bygning.

   Inden der udstedes en anmodning som omhandlet i første afsnit, skal den erhvervsdrivende, der opretter produktpasset, anmode den ansvarlige aktør om at bekræfte, at der ikke findes nogen entydig anlægsidentifikator, og give den ansvarlige aktør fuldstændige oplysninger om den frigivne entydige anlægsidentifikator.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 1

i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling ved at erstatte den i nævnte stykke omhandlede standard eller tilføje europæiske eller internationale standarder, som entydige operatøridentifikatorer som omhandlet i bilag III, litra g) og h), og entydige anlægsidentifikatorer som omhandlet i bilag III, litra i), kan opfylde med henblik på at opfylde betingelserne i denne artikel.

Artikel 12
Register over produktpas

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et register, der lagrer oplysninger i de produktpas, der kræves i henhold til delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

   Det register, der er omhandlet i første afsnit, skal mindst indeholde en liste over de databærere og entydige produktidentifikatorer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1.

   Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der opbevares i registret, jf. første afsnit, behandles sikkert og i overensstemmelse med EU-retten, herunder gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

2. Kommissionen præciserer i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, hvilke oplysninger der ud over at være indeholdt i produktpasset skal opbevares i det register, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til mindst følgende kriterier:

   (a) behovet for at gøre det muligt at kontrollere produktpassets ægthed

   (b) relevansen af oplysninger med henblik på at forbedre effektiviteten af markedsovervågningskontrol og toldkontrol i forbindelse med produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

   (c) behovet for at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder for de erhvervsdrivende.

3. For så vidt angår Kommissionens ansvar for at oprette og forvalte det register, der er omhandlet i stk. 1, og behandlingen af personoplysninger, der måtte følge af denne aktivitet, betragtes den som dataansvarlig som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1725.

4. Den erhvervsdrivende, der markedsfører eller tager produktet i brug, uploader de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, til det register, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen, de kompetente nationale myndigheder og toldmyndighederne har adgang til det register, der er omhandlet i denne artikel, med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til EU-lovgivningen.

Artikel 13
Toldkontrol i forbindelse med produktpasset

1. Kommissionen forbinder det register, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, med EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CSW-CERTEX) og muliggør dermed automatiseret udveksling af oplysninger med de nationale toldsystemer gennem EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet, der er oprettet ved forordning (EU).../...

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der præciserer de nærmere bestemmelser for gennemførelsesordningerne for den forbindelse, der er omhandlet i første afsnit.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67, stk. 3.

Den i første afsnit omhandlede forbindelse skal være på plads senest fire år efter datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i andet afsnit.

Stk. 3-6 i denne artikel finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor forbindelsen er etableret.

2. Klarerere som defineret i artikel 5, nr. 15), i forordning (EU) nr. 952/2013 medtager den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), i toldangivelsen om overgang til fri omsætning for ethvert produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Dette stykke finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor det i artikel 12, stk. 1, omhandlede register er oprettet.

3. Inden toldmyndighederne tillader overgang til fri omsætning, kontrollerer de, om den entydige produktidentifikator, som klarereren har angivet i overensstemmelse med stk. 2, svarer til en entydig produktidentifikator, der er opført i det register, som er omhandlet i artikel 12, stk. 1.

4. Hvis oplysningerne i produktpasset også lagres i det register, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, kan Kommissionen i de delegerede retsakter, som vedtages i henhold til artikel 4, præcisere, at toldmyndighederne ud over den kontrol, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, skal kontrollere overensstemmelsen mellem oplysningerne i registret og toldangivelsen, inden de tillader overgang til fri omsætning. I så fald tager Kommissionen som minimum hensyn til følgende kriterier:

   (a) behovet for at forbedre overensstemmelsen af produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, med kravene til miljøvenligt design

   (b) behovet for at undgå uforholdsmæssigt store byrder for toldmyndighederne.

   Konstaterer toldmyndighederne i forlængelse af den i dette stykke omhandlede kontrol, at der er uoverensstemmelser mellem de oplysninger, der er lagret i registret, og toldangivelsen, afviser toldmyndighederne produktets overgang til fri omsætning. Toldmyndighederne kan træffe enhver anden foranstaltning, som de finder hensigtsmæssig i henhold til toldlovgivningen, samt registrere afslaget i det register, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, og underrette de kompetente nationale myndigheder om afslaget.

   Overgangen til fri omsætning anses ikke som bevis for overensstemmelse med EU-retten.

5. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 3 og 4, finder sted elektronisk og automatisk via EU-kvikskranken til udveksling af certifikater på toldområdet.

6. Toldmyndighederne kan hente og anvende oplysningerne i produktpasset og det register, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, til at udføre deres opgaver i henhold til EU-lovgivningen, herunder risikostyring i overensstemmelse med artikel 46 og 47 i forordning (EU) nr. 952/2013.

KAPITEL IV — MÆRKER

Artikel 14
Mærker

1. Hvis det af oplysningskravene i artikel 7, stk. 1, fremgår, at oplysningerne skal fremgå af et mærke i henhold til artikel 7, stk. 6, litra d), skal de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, præcisere:

   (a) mærkets indhold

   (b) mærkets layout under hensyntagen til synlighed og læsbarhed

   (c) den måde, hvorpå mærket skal vises for kunderne, herunder i tilfælde af fjernsalg, under hensyntagen til kravene i artikel 26 og konsekvenserne for de relevante erhvervsdrivende

   (d) hvor det er relevant, elektroniske midler til generering af energimærker.

2. Hvis et oplysningskrav indebærer, at et produkts ydeevneklasse, jf. artikel 7, stk. 4, skal indgå i et mærke, skal det mærke, der er omhandlet i stk. 1, litra b), udformes således, at kunderne let kan sammenligne produktets ydeevne i forhold til den relevante produktparameter og vælge produkter med bedre ydeevne.

3. For så vidt angår energirelaterede produkter, hvor oplysninger om en relevant produktparameter, herunder om ydeevneklasser som omhandlet i artikel 7, stk. 4, ikke kan indarbejdes i det energimærke, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/1369, kan Kommissionen efter at have vurderet, hvordan disse oplysninger bedst formidles, om nødvendigt kræve, at der indføres et energimærke i overensstemmelse med denne forordning.

4. Når Kommissionen fastsætter de oplysningskrav, der er omhandlet i stk. 1, kræver den, hvor det er relevant, at mærket omfatter databærere eller andre midler, der gør det muligt for kunderne at få adgang til yderligere oplysninger om produktet, herunder midler, der giver adgang til det produktpas, der er omhandlet i artikel 8.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter fælles krav til udformningen af de mærker, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 6, litra d).

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 3.

Artikel 15
Efterligning af mærker

Hvis delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 ikke kræver, at produkter skal være mærket, må disse produkter ikke bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de leverer eller viser mærker, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de mærker, der er omhandlet i artikel 14.

KAPITEL V — PRIORITERING, PLANLÆGNING OG HØRING

Artikel 16
Prioritering og planlægning

1. Når Kommissionen prioriterer produkter, der skal være omfattet af krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med denne forordning, tager den hensyn til deres potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima-, miljø- og energieffektivitetsmål samt til følgende kriterier:

   (a) potentialet for at forbedre de produktaspekter, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, navnlig under hensyntagen til:

      (i) manglende eller utilstrækkelig EU-lovgivning eller manglende markedskræfter eller selvreguleringsforanstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 18 med henblik på at opfylde målet korrekt og

      (ff) forskelle i ydeevnen for produkter, der er tilgængelige på markedet med tilsvarende funktionalitet, i forhold til de produktaspekter, der er anført i artikel 5, stk. 1

   (b) mængden af salg af og handel med varen inden for Unionen

   (c) fordelingen af miljøpåvirkninger, energiforbrug og affaldsproduktion i hele værdikæden, navnlig om de finder sted i Unionen

   (d) behovet for regelmæssigt at revidere og tilpasse delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i lyset af den teknologiske udvikling og markedsudviklingen.

2. Kommissionen vedtager og ajourfører regelmæssigt en arbejdsplan, der dækker en periode på mindst tre år, og som indeholder en liste over produktgrupper, for hvilke den har til hensigt at fastsætte krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med denne forordning. Listen skal omfatte de produktaspekter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, for hvilke Kommissionen agter at vedtage horisontale krav til miljøvenligt design, der er fastsat i henhold til artikel 5, stk. 2, andet afsnit.

   Når Kommissionen vedtager eller ajourfører den arbejdsplan, der er omhandlet i første afsnit, tager den hensyn til kriterierne i denne artikels stk. 1 og hører det forum for miljøvenligt design, der er omhandlet i artikel 17.

Artikel 17
Forum for miljøvenligt design

Kommissionen sørger for, at den under udførelsen af sine aktiviteter sikrer en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og alle interesserede parter, der er involveret i det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe, såsom industri, herunder SMV'er og håndværksvirksomheder, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer. Disse parter skal navnlig bidrage til at udarbejde krav til miljøvenligt design, undersøge effektiviteten af de etablerede markedsovervågningsmekanismer og vurdere selvreguleringsforanstaltninger.

Med henblik herpå nedsætter Kommissionen en ekspertgruppe, hvori disse parter mødes, benævnt "forummet for miljøvenligt design".

Artikel 18
Selvreguleringsforanstaltninger

1. To eller flere erhvervsdrivende kan forelægge Kommissionen en selvreguleringsforanstaltning, der fastsætter krav til miljøvenligt design af produkter, som et alternativ til en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4. Disse erhvervsdrivende skal dokumentere, at kriterierne i stk. 3, litra a)-e), er opfyldt. For så vidt angår stk. 3, litra a), skal dokumentationen bestå af en struktureret teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse, der begrunder kravene til miljøvenligt design og målene for selvreguleringsforanstaltningen og vurderer virkningerne af de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den pågældende selvreguleringsforanstaltning.

2. Selvreguleringsforanstaltningen skal indeholde følgende oplysninger:

   (a) en liste over de erhvervsdrivende, der har undertegnet selvreguleringsforanstaltningen

   (b) de krav til miljøvenligt design, der gælder for produkter, der er omfattet af selvreguleringsforanstaltningen

   (c) en detaljeret, gennemsigtig og objektiv overvågningsplan med klart identificerede ansvarsområder for industrien og uafhængige inspektører, herunder kriterierne i bilag VII, punkt 6

   (d) regler om oplysninger, der skal indberettes af underskriverne, og om test og inspektioner.

   De oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, skal holdes ajour og være tilgængelige på et offentligt tilgængeligt websted.

3. Kommissionen vurderer den foreslåede selvreguleringsforanstaltning og indhenter om nødvendigt videnskabelig rådgivning fra Unionens decentrale agenturer. På grundlag af denne vurdering fastslår den, om den er et gyldigt alternativ til en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, hvis følgende kriterier er opfyldt:

   (a) Selvreguleringsforanstaltningen bidrager til at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre den frie bevægelighed i det indre marked hurtigt eller til lavere omkostninger end en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

   (b) Markedsandelen udtrykt i volumen for underskriverne af selvreguleringsforanstaltningen i forhold til de produkter, der er omfattet af denne foranstaltning, udgør mindst 80 % af de enheder, der markedsføres eller ibrugtages.

   (c) Selvreguleringsforanstaltningen opfylder kriterierne i bilag VII.

   (d) Det produkt, der er omfattet af selvreguleringsforanstaltningen, falder ikke ind under anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

   (e) Selvreguleringsforanstaltningen er i overensstemmelse med EU-lovgivningen og Unionens internationale handelsforpligtelser.

   Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over selvreguleringsforanstaltninger, der er fastsat som gyldige alternativer til en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

4. Kommissionen kan til enhver tid anmode underskriverne af en selvreguleringsforanstaltning om at forelægge en revideret og ajourført udgave af den pågældende foranstaltning i lyset af den relevante markedsudvikling eller teknologiske udvikling inden for den pågældende produktgruppe, eller hvis den har grund til at tro, at kriterierne i stk. 3 ikke længere er opfyldt.

5. Når en selvreguleringsforanstaltning er opført i en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 3, andet afsnit, aflægger underskriverne af denne foranstaltning med regelmæssige mellemrum som fastsat i den pågældende gennemførelsesretsakt rapport til Kommissionen om fremskridtene med hensyn til at nå målene for selvreguleringsforanstaltningerne og påvise, at kriterierne i stk. 3, litra a) -e), fortsat er opfyldt. Disse rapporter gøres også tilgængelige på et offentligt tilgængeligt websted.

6. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 4 eller 5, finder, at en selvreguleringsforanstaltning ikke længere opfylder kriterierne i stk. 3, sletter den denne fra den i nævnte stykke omhandlede liste. I sådanne tilfælde kan Kommissionen beslutte at vedtage krav til miljøvenligt design for det produkt, der er omfattet af den pågældende selvreguleringsforanstaltning.

Artikel 19
Mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder

1. I forbindelse med programmer, som SMV'er kan drage fordel af, tager Kommissionen hensyn til initiativer, der hjælper SMV'er med at integrere miljømæssige bæredygtighedsaspekter, herunder energieffektivitet, i deres værdikæde.

2. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 4, lader den, hvor det er relevant, disse retsakter ledsage af retningslinjer, der dækker de særlige forhold, der gør sig gældende for SMV'er, der er aktive i den berørte produkt- eller produktgruppesektor, med henblik på at lette SMV'ers anvendelse af denne forordning.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at hjælpe SMV'er med at anvende de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

   Disse foranstaltninger skal som minimum omfatte sikring af tilgængeligheden af kvikskranker eller lignende mekanismer til at øge bevidstheden og skabe netværksmuligheder for SMV'er for at tilpasse sig kravene.

   Med forbehold af gældende statsstøtteregler kan sådanne foranstaltninger desuden omfatte:

   (a) finansiel støtte, herunder ved at give skattemæssige fordele og tilvejebringe fysiske og digitale infrastrukturinvesteringer

   (b) adgang til finansiering

   (c) specialiseret uddannelse af ledelse og personale

   (d) organisatorisk og teknisk bistand.

KAPITEL VI — DESTRUKTION AF USOLGTE FORBRUGERPRODUKTER

Artikel 20
Destruktion af usolgte forbrugerprodukter

1. En erhvervsdrivende, der kasserer usolgte forbrugerprodukter direkte eller på vegne af en anden erhvervsdrivende, skal oplyse:

   (a) antallet af usolgte forbrugerprodukter, der kasseres pr. år, opdelt efter produkttype eller -kategori

   (b) årsagerne til, at produkterne er blevet kasseret

   (c) levering af kasserede produkter til forberedelse med henblik på genbrug, genfremstilling, genanvendelse, energiudnyttelse og bortskaffelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet som defineret i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF.

   Den erhvervsdrivende skal offentliggøre disse oplysninger på et frit tilgængeligt websted eller på anden måde gøre dem offentligt tilgængelige, indtil en delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 3 finder anvendelse på kategorien af usolgte forbrugerprodukter, som den pågældende erhvervsdrivende kasserer.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter formatet for offentliggørelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, herunder typen eller kategorien, og hvordan oplysningerne skal verificeres.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 3.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at supplere denne forordning ved at forbyde erhvervsdrivende at destruere usolgte forbrugerprodukter i Unionen, hvis destruktionen af usolgte forbrugerprodukter inden for en bestemt produktgruppe har betydelig indvirkning på miljøet.

   I de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til første afsnit, fastsætter Kommissionen visse undtagelser fra disse forbud, hvis det er hensigtsmæssigt med henblik på:

   (a) sundheds- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder

   (b) beskadigelse af produkter som følge af håndtering eller opdagelse, efter et produkt er blevet returneret af en forbruger

   (c) produktets egnethed til det formål, det er beregnet til, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til EU-retten og national ret og tekniske standarder

   (d) afvisning af produkter til donation, forberedelse med henblik på genbrug eller genfremstilling.

4. Ved udarbejdelsen af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 3 skal Kommissionen:

   (a) vurdere prævalensen og miljøvirkningerne af destruktionen af specifikke forbrugerprodukter

   (b) tage hensyn til de oplysninger, som erhvervsdrivende har videregivet i henhold til stk. 1

(c) foretage en konsekvensanalyse på grundlag af den bedste tilgængelige dokumentation og analyser og om nødvendigt på grundlag af yderligere undersøgelser.

Kommissionen hører forummet for miljøvenligt design, jf. artikel 17, og tager hensyn til dets synspunkter om mulige forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter som omhandlet i stk. 3 forud for udarbejdelsen af de delegerede retsakter, der fastsætter disse forbud.

5. Hvis usolgte forbrugerprodukter destrueres i henhold til en undtagelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit, skal den ansvarlige erhvervsdrivende på et frit tilgængeligt websted offentliggøre eller på anden måde gøre følgende offentligt tilgængelig:

(a) antallet af usolgte forbrugerprodukter, der destrueres

(b) årsagerne til deres destruktion med henvisning til den gældende undtagelse

(c) levering af destruerede produkter til genanvendelse, energiudnyttelse og bortskaffelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet som defineret i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF.

De nærmere bestemmelser om og formatet for offentliggørelsen af oplysninger i den gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til stk. 2, finder anvendelse på de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til dette stykke, medmindre andet er fastsat i den delegerede retsakt, der vedtages i henhold til stk. 3.

6. Denne artikel finder ikke anvendelse på SMV'er.

Kommissionen kan dog i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 3, fastsætte, at forbuddet mod at destruere usolgte forbrugerprodukter som omhandlet i stk. 3 eller den oplysningspligt, der er omhandlet i stk. 4, finder anvendelse på:

(a) mellemstore virksomheder, når der er tilstrækkelig dokumentation for, at en betydelig del af de usolgte forbrugerprodukter destrueres

(b) mikrovirksomheder, små virksomheder eller mellemstore virksomheder, hvis der er tilstrækkelig dokumentation for, at de kan anvendes til at omgå forbuddet mod at destruere usolgte forbrugerprodukter som omhandlet i stk. 3 eller den i stk. 4 omhandlede oplysningspligt.

KAPITEL VII — ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSER

Artikel 21
Fabrikantens forpligtelser

1. Når fabrikanter bringer produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning eller tager dem i brug dem, sikrer de, at:

(a) disse produkter er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med kravene i artikel 6 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

(b) disse produkter er ledsaget af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

(c) et produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med artikel 8 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Fabrikanten skal, før denne bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning eller tager det i brug, gennemføre den overensstemmelsesvurderingsprocedure, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og udarbejde eller få den nødvendige tekniske dokumentation udført på fabrikantens vegne.

   Hvis et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, viser sig at være i overensstemmelse med de gældende krav, udarbejder fabrikanten en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 37 og anbringe CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 39. Hvis Kommissionen har fastsat alternative regler i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra f), skal fabrikanten dog udarbejde en overensstemmelseserklæring og anbringe overensstemmelsesmærkning i overensstemmelse med disse regler.

3. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter, at produktet er blevet bragt i omsætning eller taget i brug. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 kan fastsætte en længere eller kortere periode end 10 år for at tage hensyn til arten af de pågældende produkter eller krav.

4. Fabrikanten sikrer, at der findes procedurer til sikring af, at serieproduktionen fortsat er i overensstemmelse med de gældende krav. Fabrikanten tager i fornødent omfang hensyn til ændringer i produktionsprocessen, produktkonstruktionen eller egenskaberne samt ændringer i harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at dokumentere produktets overensstemmelse med de gældende krav, eller ved anvendelse af hvilke dets overensstemmelse kontrolleres, og fabrikanten foretager, hvis denne konstaterer, at produktets overensstemmelse er berørt, en fornyet vurdering i overensstemmelse med den overensstemmelsesvurderingsprocedure, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, eller få foretaget den på dennes vegne.

5. Fabrikanten sikrer, at dennes produkter er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, ved hjælp af hvilken de kan identificeres, eller, hvis dette på grund af produktets størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager produktet.

6. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og eventuelle elektroniske kommunikationsmidler, hvor denne kan kontaktes, skal fremgå af produktet, eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen, af et dokument, der ledsager produktet, eller, hvis et sådant findes, af et produktpas. Adressen skal angive et enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal være klare, forståelige og læselige.

7. Fabrikanten sikrer, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, ledsages af en brugsanvisning, der sætter forbrugere og andre slutbrugere i stand til sikkert at samle, installere, drive, opbevare, vedligeholde, reparere og bortskaffe produktet på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. Sådanne anvisninger skal være klare, forståelige og læselige og mindst indeholde de oplysninger, der er angivet i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 og i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii).

8. Hvis en fabrikant finder eller har grund til at tro, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som denne har bragt i omsætning eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med kravene i disse delegerede retsakter, træffer fabrikanten straks de nødvendige foranstaltninger for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

   Fabrikanten underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om eventuelle foranstaltninger, der er truffet.

9. Fabrikanten skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen, herunder den tekniske dokumentation, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges enten i papirform eller elektronisk. De relevante dokumenter stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelsen af en anmodning fra en kompetent national myndighed.

   Fabrikanten samarbejder med den kompetente nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af kravene i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som det pågældende produkt er omfattet af.

Artikel 22
Bemyndigede repræsentanter

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

   Forpligtelserne i henhold til artikel 21, stk. 1, og udarbejdelsen af teknisk dokumentation udgør ikke en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

2. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, denne har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at:

   (a) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i 10 år efter, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er blevet bragt i omsætning eller taget i brug, står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder

   (b) samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes med hensyn til manglende overholdelse af reglerne for det produkt, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt

   (c) på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen, på et for denne myndighed let forståeligt sprog

   (d) efter anmodning fra en kompetent national myndighed stille relevante dokumenter til rådighed senest 10 dage efter modtagelsen af en sådan anmodning

(e) bringe mandatet til ophør, hvis fabrikanten handler i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning og den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 23
Importørens forpligtelser

1. Importøren må kun bringe produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som opfylder kravene i de gældende delegerede retsakter, i omsætning.

2. Inden importøren bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning, sikrer denne, at:

   (a) fabrikanten har gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure, og at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation

   (b) produkterne ledsages af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

   (c) et produktpas er tilgængeligt i overensstemmelse med artikel 8 og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

   Importøren sikrer endvidere, at produktet er forsynet med den krævede CE-mærkning, jf. artikel 38, eller den alternative overensstemmelsesmærkning som fastlagt i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra f), og er ledsaget af den krævede dokumentation, og at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 21, stk. 5 og 6.

   Hvis importøren finder eller har grund til at tro, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, må denne ikke bringe produktet i omsætning eller tage det i brug, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav.

3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og, hvis sådanne findes, elektroniske kommunikationsmidler, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af produktet eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen, af et dokument, der ledsager produktet, eller, hvis et sådant findes, af et produktpas. Kontaktoplysningerne skal være klare, forståelige og læselige.

4. Importøren sikrer, at produktet ledsages af en brugsanvisning, som sætter forbrugeren i stand til at samle, installere, drive, opbevare, vedligeholde, reparere og bortskaffe produktet på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. Sådanne anvisninger skal være klare, forståelige og læselige og skal mindst indeholde de oplysninger, der er specificeret i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4.

5. Importøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et produkt, som denne har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som det er omfattet af, i fare.

6. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som denne har bragt i omsætning eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med kravene i den pågældende retsakt, træffer importøren straks de nødvendige foranstaltninger for at bringe det

pågældende produkt i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Importøren underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om de trufne foranstaltninger.

7. Importøren skal i 10 år eller den periode, der er fastsat i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.

8. Importøren skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at konstatere produktets overensstemmelse med lovgivningen, herunder teknisk dokumentation, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges enten i papirform eller elektronisk. Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

Importøren samarbejder med den kompetente nationale myndighed om enhver foranstaltning, der træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af kravene i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som det pågældende produkt er omfattet af.

Artikel 24
Distributørens forpligtelser

1. Distributøren handler, når denne gør et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tilgængeligt på markedet, med fornøden omhu med hensyn til de krav, der er fastsat i den pågældende retsakt.

2. Distributøren kontrollerer, før denne gør et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, tilgængeligt på markedet, at:

   (a) produktet er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 38 og 39 eller alternativ overensstemmelsesmærkning vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra f), og er, hvis det er relevant, mærket eller er knyttet til et produktpas i overensstemmelse med nævnte delegerede retsakter

   (b) produktet ledsages af den krævede dokumentation og af en brugsanvisning, således at forbrugeren kan samle, installere, drive, opbevare, vedligeholde og bortskaffe produktet på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt på markedet, og at en sådan brugsanvisning er klar, forståelig og letlæselig og mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii), som fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

   (c) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i artikel 21, stk. 5 og 6, og artikel 23, stk. 3.

3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt, før denne gør det tilgængeligt på markedet, eller produktets fabrikant ikke opfylder kravene i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må distributøren ikke gøre produktet

tilgængeligt på markedet, før produktet er blevet bragt i overensstemmelse med lovgivningen, eller fabrikanten opfylder kravene.

Distributøren sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for et produkt, som denne har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med kravene i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 i fare.

4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et produkt, denne har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med kravene i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, sikrer distributøren, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at bringe det pågældende produkt i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Distributøren underretter straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor denne har gjort produktet tilgængeligt, om den formodede manglende overensstemmelse med lovgivningen og om de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet.

5. Distributøren skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give myndigheden al den information og dokumentation, som distributøren har adgang til, og som er relevant for at påvise et produkts overensstemmelse med lovgivningen. Disse oplysninger og denne dokumentation forelægges enten i papirform eller elektronisk.

Distributøren samarbejder med denne myndighed om de afhjælpende foranstaltninger, der måtte træffes for at afhjælpe tilfælde af manglende overholdelse af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som det pågældende produkt er omfattet af.

Artikel 25
Forhandlerens forpligtelser

1. Forhandleren sikrer, at dennes kunder har adgang til alle relevante oplysninger, der kræves i henhold til de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, herunder i tilfælde af fjernsalg.

2. Forhandleren sikrer, at produktpasset er let tilgængeligt for kunderne, herunder i tilfælde af fjernsalg, jf. artikel 8, og delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produktet er omfattet af.

3. Forhandleren skal:

(a) på en synlig måde, herunder ved fjernsalg online, vise kunderne de mærker, der er stillet til rådighed i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, eller 3

(b) henvise til oplysningerne på de mærker, der leveres i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2 eller 3, i visuelle reklamer eller i teknisk salgsmateriale for en bestemt model i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produktet er omfattet af

(c) undlade at levere eller vise andre mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til oplysningerne på mærket.

Artikel 26
Forpligtelser i forbindelse med mærker

1. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter har et mærke som omhandlet i artikel 14, sikrer den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, at produkterne for hver enkelt enhed og gratis ledsages af trykte mærker i overensstemmelse med nævnte delegerede retsakt.

2. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter har et mærke som omhandlet i artikel 14, leverer den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, gratis trykte mærker eller digitale kopier af mærket til forhandleren straks og under alle omstændigheder inden for fem arbejdsdage efter forhandlerens anmodning.

3. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter har et mærke som omhandlet i artikel 14, sikrer den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug, at dennes mærker er nøjagtige, og pågældende udarbejder som led i den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure teknisk dokumentation, der er tilstrækkelig til, at nøjagtigheden kan vurderes.

4. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at produkter er forsynet med et mærke som omhandlet i artikel 14, skal den erhvervsdrivende, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug:

   (a) henvise til oplysningerne på mærket, i visuelle reklamer eller i teknisk salgsmateriale for en bestemt model i overensstemmelse med den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

   (b) undlade at levere eller vise andre mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til oplysningerne på mærket.

Artikel 27
Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

For så vidt angår produkter, som udbydere af ekspeditionstjenester håndterer, og som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, sikrer sådanne udbydere, at betingelserne under oplagring, emballering, adressering eller forsendelse ikke bringer produkternes overensstemmelse med kravene i nævnte delegerede retsakt i fare.

Artikel 28
Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses for at være fabrikant i denne forordnings forstand og er underlagt en fabrikants forpligtelser i henhold til artikel 21, hvis de:

(1) bringer et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, i omsætning under eget navn eller varemærke

(2) ændrer et sådant produkt, der allerede er bragt i omsætning, på en måde, der påvirker overholdelsen af de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produktet er omfattet af.

Artikel 29

Forpligtelser for onlinemarkedspladser og onlinesøgemaskiner

1. Det samarbejde, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, skal, for så vidt angår onlinemarkedspladser og med henblik på formålet med nærværende forordning, navnlig omfatte følgende:

   (a) samarbejde om at sikre effektive markedsovervågningsforanstaltninger, herunder ved at afstå fra at etablere hindringer for sådanne foranstaltninger

   (b) underretning af markedsovervågningsmyndighederne om eventuelle trufne foranstaltninger

   (c) etablering af en regelmæssig og struktureret udveksling af oplysninger om tilbud, der på baggrund af nærværende artikel er blevet fjernet fra onlinemarkedspladser

   (d) adgang for onlineværktøjer, der opereres af markedsovervågningsmyndighederne, til deres grænseflader med henblik på at identificere produkter, der ikke overholder kravene

   (e) efter anmodning herom fra markedsovervågningsmyndighederne, når onlinemarkedspladser eller onlinesælgere har etableret tekniske hindringer for udtræk af data fra deres onlinegrænseflader, tilladelse for disse myndigheder til at skrabe disse data til produktoverholdelsesformål baseret på de identifikationsparametre, der er oplyst af de anmodende markedsovervågningsmyndigheder.

2. Med henblik på kravene i [artikel 22, stk. 7] i forordning (EU) …/… [forordningen om digitale tjenester] udformer og organiserer onlinemarkedspladserne deres onlinegrænseflade på en sådan måde, at forhandlere kan overholde deres forpligtelser i henhold til artikel 25, og de erhvervsdrivende kan overholde deres forpligtelser i henhold til artikel 30, stk. 1 i denne forordning.

   Oplysningerne skal kunne leveres for hvert af de produkter, der udbydes og vises, eller de skal være lettilgængelige på anden vis for kunder på produktlisten.

   Navnlig skal onlinemarkedspladserne, hvis delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 kræver, at visuelle onlinereklamer for visse produkter skal ledsages af elektroniske onlineoplysninger, der skal vises på displaymekanismen, gøre det muligt for forhandlerne at vise disse oplysninger. Denne forpligtelse finder også anvendelse på onlinesøgemaskiner og andre onlineplatforme, der leverer visuelle onlinereklamer for de pågældende produkter.

3. For så vidt angår de beføjelser, der tillægges medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020, tillægger medlemsstaterne deres markedsovervågningsmyndigheder beføjelsen til, for så vidt angår alle produkter omfattet af en relevant delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, at kunne beordre en onlinemarkedsplads at fjerne specifikt ulovligt indhold, der henviser til et produkt, som ikke overholder kravene, fra sin onlinegrænseflade, deaktivere adgangen til indholdet eller vise en eksplicit advarsel til slutbrugerne, når de tilgår det. Sådanne ordrer skal overholde [artikel 8, stk. 1] i forordning (EU) …/… [forordningen om digitale tjenester].

4. Onlinemarkedspladser træffer de nødvendige foranstaltninger til at modtage og behandle de ordrer, der henvises til i stk. 2 i overensstemmelse med [artikel 8] i forordning (EU) …/… [forordningen om digitale tjenester].

5. Onlinemarkedspladser etablerer et fælles kontaktpunkt til direkte kommunikation med medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder vedrørende overholdelse af nærværende forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Dette kontaktpunkt kan være samme kontaktpunkt som omtalt i [artikel 20, stk. 1] i forordning (EU) …/… [den generelle produktsikkerhedsforordning] eller [artikel 10, stk. 1] i forordning (EU) …/… [forordningen om digitale tjenester].

Artikel 30
Erhvervsdrivendes oplysningspligt

1. Hvis relevante erhvervsdrivende gør produkter tilgængelige på markedet online eller via andre metoder til fjernsalg, skal det relevante produkttilbud som minimum klart og tydeligt indeholde følgende oplysninger:

   (a) fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt den postadresse eller elektroniske adresse, hvor denne kan kontaktes

   (b) hvis fabrikanten ikke er etableret i EU, navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende, der er etableret i EU i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2019/1020

   (c) oplysninger til identificering af produktet, herunder type og, hvis relevant, batch- eller serienummer og eventuelle andre produktidentifikatorer.

2. Erhvervsdrivende skal efter anmodning herom oplyse markedsovervågningsmyndighederne om:

   (a) navnet på alle erhvervsdrivende, af hvem de har fået leveret et produkt, som er omfattet af anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4

   (b) alle erhvervsdrivende, som de har leveret sådanne produkter til, samt mængder og nøjagtige modeller.

   Erhvervsdrivende skal kunne fremlægge disse oplysninger i en periode på ti år efter, at de har fået leveret de relevante produkter, og i en periode på ti år efter, at de har leveret produktet. Ved vedtagelsen af delegerede retsakter i henhold til artikel 4 kan Kommissionen specificere en periode på mere eller mindre end ti år for at tage hensyn til arten af de relevante produkter eller krav.

3. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører skal gøre dele af den tekniske dokumentation vedrørende det relevante produkt tilgængeligt digitalt i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra a), tager Kommissionen følgende kriterier med i sine betragtninger:

   (a) behovet for at lette verificeringen af markedsovervågningsmyndighedernes overholdelse af de gældende krav:

   (b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende.

   Kommissionen specificerer, på hvilken måde de relevante dele af den tekniske dokumentation skal gøres tilgængelige. Hvis den er tilgængelig, skal den tekniske dokumentation gøres tilgængelig gennem produktpas.

Artikel 31

Overvågning og rapportering af erhvervsdrivendes forpligtelser

1. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører gør oplysninger tilgængelige for Kommissionen om mængderne af et produkt, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra b), tager Kommissionen følgende kriterier med i sine betragtninger:

   (a) tilgængeligheden af dokumentation for det relevante produkts indtrængen på markedet med henblik på at lette revideringen af de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som finder anvendelse på det pågældende produkt

   (b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende.

   Kommissionen specificerer, hvilken tidsperiode som oplysningerne i henhold til første afsnit skal vedrøre. Disse oplysninger skal differentieres pr. produktmodel.

   Kommissionen sikrer, at de deraf følgende data behandles på sikker vis og i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

   Kommissionen specificerer i disse delegerede retsakter, hvordan disse relevante oplysninger skal gøres tilgængelige og varigheden heraf.

2. Hvis det er et krav, at et produkt skal kunne måle den energi, det forbruger eller dens ydeevne i forhold til andre relevante produktparametre som anført i bilag I, mens produktet er i brug, i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra c), tager Kommissionen følgende kriterier med i sine betragtninger:

   (a) hvor nyttige brugsgenerede data er for slutbrugere med hensyn til at forstå og administrere produktets energiforbrug eller ydeevne

   (b) hvorvidt det er teknisk muligt at registrere brugsdata

   (c) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende.

   Produkter omfattet af et krav i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra c), skal registrere de deraf følgende brugsdata og gøre dem synlige for slutbrugeren.

3. Når det kræves, at fabrikanter, deres bemyndigede repræsentanter eller importører skal indsamle, anonymisere eller indrapportere brugsdata som anført i stk. 2, til Kommissionen, i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra d), tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

   (a) hvorvidt disse brugsdata er nyttige for Kommissionen ved revideringen af kravene til miljøvenligt design eller til at bistå markedsovervågningsmyndighederne med statistiske oplysninger til deres risikoanalyse

   (b) behovet for at undgå uforholdsmæssige administrative byrder for erhvervsdrivende.

   Sådanne krav som omhandlet i første afsnit kan især bestå af:

   (a) indsamling af brugsdata, hvis disse kan tilgås som fjernadgang via internettet, medmindre slutbrugeren udtrykkeligt nægter at gøre disse data tilgængelige

(b) anonymisering af de data, der indsamles i henhold til litra a) og rapportere disse til Kommissionen mindst én gang om året. Den erhvervsdrivende inkluderer modellens identifikationsnummer i produktdatabasen som anført i artikel 12, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1369 og, hvis dette er relevant for produktets ydeevne, geografiske oplysninger om produkterne.

Kommissionen specificerer detaljerne og formatet for rapportering af brugsdata som anført i andet afsnit, litra b).

4. Kommissionen skal regelmæssigt vurdere de modtagne brugsdata i henhold til stk. 3 og, hvis relevant, offentliggøre aggregerede datasæt.

KAPITEL VIII — PRODUKTERS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 32
Metoder til test, måling og beregning

1. Af hensyn til overholdelsen og verificeringen af overholdelsen af kravene til miljøvenligt design skal test, målinger og beregninger foretages ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der gør brug af generelt anerkendte og moderne metoder. Disse metoder skal opfylde kravene til test, måling og beregning, der er fastsat i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Hvis det er nødvendigt for at kunne sikre overholdelsen af kravene til miljøvenligt design som fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra e), kan Kommissionen forlange, at der anvendes onlineværktøjer til beregningen af produkternes ydeevne i forbindelse med det relevante produktparameter som anført i bilag I, der afspejler de gældende beregningskrav.

Ved fastsættelsen af disse krav til anvendelse af onlineværktøjer, tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

(a) behovet for at sikre en ensartet anvendelse af beregningskravene

(b) behovet for at minimere den administrative byrde for de erhvervsdrivende, som overholder de relevante krav.

Onlineværktøjer skal stilles gratis til rådighed for erhvervsdrivende, der overholder de relevante krav.

Artikel 33
Omgåelse

1. Produkter, der hører under anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de er designet til at ændre adfærd eller egenskaber, når de testes, med henblik på at opnå et mere gunstigt resultat for de produktparametre, der reguleres i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produkterne er omfattet af.

Med henblik på dette stykke anses produkter, der er designet til at kunne registrere, at de bliver testet, og automatisk ændre deres ydeevne som en reaktion herpå, samt produkter, der er forudindstillet til at ændre deres ydeevne på testtidspunktet, for at være produkter, der er designet til at ændre deres adfærd eller egenskaber, når de testes.

2. Erhvervsdrivende, der bringer et produkt i omsætning, som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke fastsætte instruktioner, der specifikt vedrører test, og som ændrer produkternes adfærd eller egenskaber med henblik på at opnå et mere gunstigt resultat for de produktparametre, der reguleres i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produkterne er omfattet af.

   Med henblik på dette stykke anses instruktioner, der fører til en manuel ændring af produktet før en test, som ændrer et produkts ydeevne, for at være instruktioner, der specifikt vedrører test, som ændrer produkters adfærd eller egenskaber.

3. Produkter, der hører under anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, må ikke bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de er designet til at ændre adfærd eller egenskaber inden for en kort periode efter, at produktet tages i brug, som fører til en forværring af deres ydeevne for et eller flere af de produktparametre, der reguleres i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produkterne er omfattet af, eller deres funktionelle ydeevne fra brugerens perspektiv.

4. Software- eller firmwareopdateringer må ikke forværre produktets ydeevne for et eller flere af de produktparametre, der reguleres i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som produkterne er omfattet af, eller deres funktionelle ydeevne fra brugerens perspektiv, hvis de måles med den testmetode, der blev anvendt til overensstemmelsesvurderingen, medmindre slutbrugeren på forhånd har givet eksplicit samtykke til denne opdatering. Der må ikke ske ændringer af ydeevnen, hvis en sådan opdatering afvises.

   Software- eller firmwareopdateringer må ikke forværre den omtalte ydeevne i første afsnit i et omfang, så produktet ikke længere overholder de fastsatte krav i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, og som er gældende på det tidspunkt, hvor produktet bringes i omsætning, eller tidspunktet for dets ibrugtagning.

Artikel 34
Formodning om overensstemmelse

1. Metoder til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 32, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anses for at være i overensstemmelse med de fastsatte krav i denne artikel samt med kravene til test, måling og beregning, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele heraf.

2. Produkter, der er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anses for at være i overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele heraf.

3. Produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som er tildelt EU-miljømærket i henhold til forordning (EF) nr. 66/2010, anses for at overholde de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den delegerede retsakt, forudsat at disse krav er omfattet af de EU-miljømærkekriterier, som er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 66/2010.

Artikel 35
Fælles specifikationer

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes specifikationer for krav til miljøvenligt design, de vigtigste krav til produktpas som omhandlet i artikel 10 eller metoder til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 32 i følgende situationer:

   (a) den har anmodet et eller flere europæiske standardiseringsorganer om at udarbejde en harmoniseret standard vedrørende et krav til miljøvenligt design eller en metode, der ikke er omfattet af en harmoniseret standard eller dele heraf, hvis reference er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og der er enten unødige forsinkelser i standardiseringsproceduren, eller anmodningen er ikke accepteret af et af de europæiske standardiseringsorganer

   (b) Kommissionen har i overensstemmelse med proceduren anført i artikel 11, stk. 5, i forordning (EU) 1025/2012 besluttet at bevare restriktionerne eller at trække referencer til de harmoniserede standarder eller dele heraf tilbage, som kravene eller metoden til miljøvenligt design er omfattet af.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 3.

2. Metoder til test, måling eller beregning som omhandlet i artikel 32, der er i overensstemmelse med den fælles specifikation eller dele heraf, anses for at være i overensstemmelse med kravene fastsat i nævnte artikel samt med kravene til test, måling og beregning, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, for så vidt disse krav er omfattet af en sådan fælles specifikation eller dele heraf.

3. Produkter, der er i overensstemmelse med fælles specifikationer eller dele heraf, anses for at være i overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, som disse produkter er omfattet af, forudsat at disse krav er omfattet af disse fælles specifikationer eller dele heraf.

Artikel 36
Overensstemmelsesvurdering

1. Ved specifikationen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure i henhold til artikel 4, andet afsnit, tager Kommissionen følgende kriterier med i sine betragtninger:

   (a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for produkttypen og står i et rimeligt forhold til den offentlige interesse, der forfølges

   (b) arten af de produktparametre, der er anført i bilag I, og som de relevante krav til miljøvenligt design er baseret på, navnlig hvorvidt ydeevnen i forbindelse med disse produktparametre kan verificeres på produktet selv

   (c) hvor inddragelse af tredjeparter er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælgevalg mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

2. Hvis det er relevant, skal der udarbejdes registre og korrespondancer vedrørende overensstemmelsesvurderingen på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor et

bemyndiget organ, der er involveret i overensstemmelsesvurderingen i henhold til stk. 1, er etableret, eller på et sprog, der accepteres af det pågældende organ.

Artikel 37
EU-overensstemmelseserklæring

1. EU-overensstemmelseserklæringen skal angive, at overholdelsen af de krav til miljøvenligt design, der er specificeret i de gældende delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 4, er dokumenteret.

2. EU-overensstemmelseserklæringen skal have den i bilag V angivne modelstruktur, skal indeholde de specificerede elementer i den gældende overensstemmelsesprocedure og en henvisning til de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. Den skal opdateres løbende. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt.

3. Hvis et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, er underlagt mere end én EU-retsakt, som kræver en EU-overensstemmelseserklæring, skal der udarbejdes en samlet EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Denne erklæring skal anføre de pågældende EU-retsakter og deres offentliggørelseshenvisninger. Det kan være et dossier bestående af alle de relevante enkelte overensstemmelseserklæringer.

4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at produktet opfylder de gældende krav.

Artikel 38
Generelle principper for CE-mærkning

CE-mærkningen er underlagt de generelle principper fastsat i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 39
Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen skal anbringes på produktet, så den er synlig, let læselig og ikke kan slettes. Hvis produktet er af en sådan art, at det ikke er muligt eller forsvarligt at anbringe CE-mærkningen på det, anbringes den på emballagen og i ledsagedokumenterne.

2. CE-mærkningen skal anbringes, før produktet markedsføres.

3. For så vidt angår produkter i overensstemmelsesvurderingen, hvor et bemyndiget organ er involveret, skal CE-mærkningen ledsages af det pågældende bemyndigede organs identifikationsnummer.

   Det bemyndigede organs identifikationsnummer skal anbringes af organet selv eller, efter dettes instruktioner, af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.

4. CE-mærkningen og i givet fald det bemyndigede organs identifikationsnummer kan ledsages af et piktogram eller anden mærkning, der angiver en særlig risiko eller anvendelse.

5. Medlemsstaterne skal tage udgangspunkt i eksisterende mekanismer for at sikre, at reglerne for anvendelse af CE-mærkningen gennemføres korrekt, og skal tage passende skridt i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

Artikel 40
Alternative overensstemmelseserklæringer og mærkninger

Kommissionen skal i forbindelse med specificeringen af alternative regler for overensstemmelseserklæringer eller mærkninger, der angiver overensstemmelse med de gældende krav i EU-lovgivningen i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra f), tage følgende kriterier i betragtning:

a) behovet for at mindske den administrative byrde for erhvervsdrivende

b) behovet for at sikre sammenhæng med andre overensstemmelseserklæringer og mærkninger, der finder anvendelse på et specifikt produkt

c) behovet for at undgå forvirring vedrørende betydningen af overensstemmelseserklæringerne og mærkninger under anden EU-lovgivning.

KAPITEL IX — NOTIFIKATION AF OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 41
Notifikation

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen og de øvre medlemsstater om, hvilke organer der har tilladelse til at udføre eksterne overensstemmelsesvurderingsopgaver som anført i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 42
Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, der skal være ansvarlig for etablering og gennemførelse af de nødvendige procedurer til vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer samt til overvågning af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at vurderingen og overvågningen som omhandlet i stk. 1 skal udføres af nationale akkrediteringsorganer i henhold til og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller betror vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, der ikke er en offentlig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og på tilsvarende vis overholde de i artikel 43 fastsatte krav. Endvidere skal der træffes foranstaltninger, der dækker det erstatningsansvar, som måtte opstå.

4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 omhandlede organ.

Artikel 43
Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal etableres på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.

2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganet træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.

4. En bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre tjenester, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsbistand på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.

5. En bemyndigende myndighed sikrer fortroligheden af de oplysninger, der indhentes. Den udveksler dog på anmodning herom oplysninger vedrørende bemyndigede organer med Kommissionen, med bemyndigende myndigheder i andre medlemsstater og med andre relevante nationale myndigheder.

6. En bemyndigende myndighed tager med hensyn til notifikation udelukkende udgangspunkt i det specifikke overensstemmelsesvurderingsorgan, der anmoder om notifikation, og ikke tage hensyn til moder- eller datterselskabers kapaciteter eller ansatte. Myndigheden vurderer organet i forhold til alle relevante krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver.

7. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte og tilstrækkelig finansiering til rådighed til at kunne udføre sine opgaver korrekt.

   Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter det minimumantal af fuldtidsækvivalenter, som anses for at være tilstrækkeligt til korrekt overvågning af bemyndigede organer, hvis dette er relevant i forbindelse med specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver. Hvis overvågningen udføres af et nationalt akkrediteringsorgan eller et organ i henhold til artikel 42, stk. 3, gælder dette minimumsantal for dette organ.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 3.

Artikel 44
Oplysningspligt for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer samt eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

Artikel 45
Krav vedrørende bemyndigede organer

1. For så vidt angår notifikation, skal et overensstemmelsesvurderingsorgan overholde de i stk. 2-11 fastsatte krav.

2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal etableres i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning og være en juridisk person.

3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller det produkt, der vurderes. Det må ikke have forretningsforbindelser med organisationer, der har en interesse i de produkter, der vurderes, navnlig fabrikanter, deres handelspartnere og deres aktieinvestorer. Dette

forhindrer ikke overensstemmelsesvurderingsorganet i at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter for konkurrerende fabrikanter.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og de ansatte med ansvar for udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaverne må ikke være designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, installatør, indkøber, indehaver, bruger eller vedligeholder af de produkter, der vurderes, og ligeledes heller ikke være repræsentant for disse. Dette forhindrer ikke anvendelse af vurderede produkter, der er nødvendige for driften af overensstemmelsesvurderingsorganet, eller anvendelse af sådanne produkter til personlige formål.

   Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og de ansatte med ansvar for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne må ikke være direkte involveret i design, fremstilling eller konstruktion, markedsføring, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse produkter eller repræsentere de parter, der udfører disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til. Dette gælder navnlig rådgivningstjenester.

   Overensstemmelsesvurderingsorganerne sikrer, at aktiviteter i deres moder- eller søsterselskaber, datterselskaber eller underentreprenører ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten eller uvildigheden af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

   Etableringen og overvågningen af interne procedurer, generelle politikker, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af personale til specifikke opgaver og overensstemmelsesvurderingsafgørelser må ikke uddelegeres til en underentreprenør eller et datterselskab.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganerne og deres ansatte skal udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den højeste grad af professionel integritet og de krævede tekniske kompetencer inden for det specifikke område. De skal være fri for alle former for pres og incitamenter, navnlig økonomiske, der kan påvirke deres objektivitet eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, navnlig for så vidt angår personer eller grupper af personer med en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne udføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, det bliver tildelt under den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, og som det er bemyndiget til, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

   Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure samt for hver type eller kategori af produkter, som det er bemyndiget til, have følgende til sin rådighed:

   (a) personale med teknisk viden samt tilstrækkelig og relevant erfaring til at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver. Personale med ansvar for at træffe vurderingsafgørelser skal ansættes af overensstemmelsesvurderingsorganet i henhold til den nationale lovgivning i den bemyndigende medlemsstat, må ikke have potentielle interessekonflikter og skal være kompetent til at verificere vurderinger foretaget af andre ansatte, eksterne eksperter eller underentreprenører. Der skal være et tilstrækkeligt

antal ansatte til at sikre virksomhedskontinuitet og en ensartet tilgang til overensstemmelsesvurderinger

(b) beskrivelser af de procedurer, som overensstemmelsesvurderingen foretages i overensstemmelse med, således at disse procedurers gennemsigtighed sikres, og de kan gengives korrekt. Dette skal inkludere en kvalifikationsmatrice, der matcher det relevante personale, deres respektive status og opgaver i overensstemmelsesvurderingsorganet med de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som organet har til hensigt at blive bemyndiget til

(c) relevante politikker og procedurer til at skelne de opgaver, der udføres som et bemyndiget organ, fra andre aktiviteter

(d) procedurer for udførelsen af aktiviteter, der tager behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den branchesektor, virksomheden opererer i, virksomhedens struktur, den pågældende produktteknologis grad af kompleksitet, og hvorvidt der er tale om masse- eller serieproduktionsprocesser.

Det skal have de nødvendige midler til rådighed til på passende vis at udføre de tekniske og administrative opgaver, der er forbundet med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, og det skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Personalet med ansvar for udførelse af overensstemmelsesvurderingsaktiviteter skal have følgende:

(a) grundig teknisk uddannelse og erhvervsuddannelse, der omfatter alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, i forbindelse med hvilke overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget

(b) tilfredsstillende kendskab til kravene til de vurderinger, de udfører, og tilstrækkelige myndighedsbeføjelser til at udføre disse vurderinger, herunder relevant viden og forståelse af den relevante lovgivning samt krav til test, måling og beregning, til gældende harmoniserede standarder eller fælles specifikationer og til de relevante bestemmelser i nærværende forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4

(c) evnen til at udarbejde certifikater, registre og rapporter, der dokumenterer, at vurderingerne er blevet udført.

8. Overensstemmelsesvurderingsorganernes uvildighed samt uvildigheden af deres øverste ledelse og vurderingspersonalet skal garanteres.

Aflønningen af den øverste ledelse og vurderingspersonalet i et overensstemmelsesvurderingsorgan må ikke være afhængigt af antallet af udførte vurderinger eller resultaterne af disse.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten påtager sig ansvaret i henhold til den nationale lovgivning, eller hvis medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Personalet i et overensstemmelsesvurderingsorgan skal overholde tavshedspligten vedrørende alle oplysninger, der indsamles i forbindelse med udførelsen af overensstemmelsesvurderingsopgaver som anført i de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, medmindre det er i forbindelse med de bemyndigende

myndigheder og andre nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor disse aktiviteter udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal deltage i de relevante standardiseringsaktiviteter eller sikre, at deres vurderingspersonale er informeret herom, og som generel vejledning anvende de administrative beslutninger og dokumenter, der udarbejdes som følge af arbejdet i denne gruppe.

Artikel 46
Overensstemmelsesformodning for overensstemmelsesvurderingsorganer

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer sin overensstemmelse med kriterierne fastsat i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skal dette organ anses for at overholde de i artikel 45 fastsatte krav, for så vidt de gældende harmoniserede standarder omfatter disse krav.

Artikel 47
Datterselskaber og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver specifikke opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender et datterselskab, skal det sikre, at underentreprenøren eller datterselskabet opfylder kravene i artikel 45, og underrette den bemyndigende myndighed herom.

2. Bemyndigede organer har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller datterselskaber, uanset hvor disse er etableret. De relevante bemyndigede organer fastsætter procedurer for løbende overvågning af deres underentreprenørers eller datterselskabers kompetencer, aktiviteter og præstationer under hensyntagen til kvalifikationsmatricen i artikel 45, stk. 6.

3. Aktiviteter kan udelukkende gives i underentreprise eller udføres af et datterselskab, hvis kunden giver samtykke til dette.

4. Bemyndigede organer opbevarer de relevante dokumenter om vurderingen og overvågningen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og af det arbejde, de har udført i henhold til de relevante delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, således at de er til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 48
Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen om notifikation ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de produkter, som organet hævder at være kompetent til, kvalifikationsmatricen i henhold til artikel 45, stk. 6, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvorved det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 45. Akkrediteringscertifikatet skal udelukkende vedrøre den specifikke juridiske enhed, der ansøger om notifikation, og det skal, udover relevante harmoniserede standarder,

være baseret på de specifikke krav og overensstemmelsesvurderingsopgaver, der er fastsat i den relevante delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 4.

3. Hvis overensstemmelsesvurderingsorganet ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig med henblik på kontrol, anerkendelse og regelmæssig overvågning af, at det opfylder kravene i artikel 45.

Artikel 49
Notifikationsprocedure

1. Bemyndigende myndigheder giver udelukkende notifikationer til overensstemmelsesvurderingsorganer, der har opfyldt kravene i artikel 45.

2. De underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske meddelelsesværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de pågældende produkter og den relevante dokumentation for kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som anført i artikel 48, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også fremover vil opfylde de i artikel 45 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ kan udføre et bemyndiget organs aktiviteter, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke gør indsigelse senest to uger efter en notifikation, hvis der anvendes et akkrediteringscertifikat, eller inden for to måneder efter en notifikation, hvis der ikke anvendes akkreditering.

   Kun et sådant organ skal anses for at være et bemyndiget organ i henhold til nærværende forordning.

6. Notifikationen bliver gyldig dagen efter, at organet inkluderes i listen over bemyndigede organer som anført i artikel 50, stk. 2, af Kommissionen. Det pågældende organ må først udføre aktiviteter som bemyndiget organ, når notifikationen er blevet gyldig.

   Kommissionen må ikke offentliggøre en notifikation, hvis den har kendskab til eller får kendskab til, at det relevante bemyndigede organ ikke overholder kravene i artikel 45.

7. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om eventuelle efterfølgende relevante ændringer af notifikationen.

Artikel 50
Identifikationsnumre og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler bemyndigede organer et identifikationsnummer.

   Den tildeler et enkelt nummer, selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen gør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning, offentligt tilgængelig, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, de er bemyndiget til.

Kommissionen sikrer, at denne liste holdes ajour.

Artikel 51
Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 45, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor alvorlig grad organet ikke opfylder disse krav eller forpligtelser. Det underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 52
Anfægtelse af de bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den tvivler på eller gøres opmærksom på, at der er tvivl om det bemyndigede organs kompetence, eller hvorvidt et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, som det er underlagt.

2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger vedrørende grundlaget for notifikationen eller det pågældende bemyndigede organs fortsatte kompetence

3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende dets notifikation, vedtager den en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Kommissionen ajourfører listen over bemyndigede organer i henhold til artikel 50, stk. 2, senest to uger efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten.

Artikel 53
Bemyndigede organers operationelle forpligtelser

1. Bemyndigede organer skal udføre overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastlagt i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

2. Overensstemmelsesvurderinger skal udføres på en forholdsmæssigt afpasset måde, så man undgår unødvendige byrder for erhvervsdrivende. Overensstemmelsesvurderingsorganer udfører deres aktiviteter under behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den branchesektor, virksomheden opererer i, virksomhedens struktur, den pågældende produktteknologis grad af kompleksitet, og hvorvidt der er tale om masse- eller serieproduktionsprocesser.

   De respekterer dog i den forbindelse graden af principfasthed og beskyttelsesniveau, der er påkrævet for produktets overholdelse af de relevante krav.

3. Hvis et bemyndiget organ konstaterer, at en fabrikant ikke overholder de relevante krav eller tilsvarende harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller andre tekniske specifikationer, kan det bemyndigede organ kræve, at fabrikanten træffer relevante afhjælpende foranstaltninger med henblik på en ny og endelig overensstemmelsesvurdering, medmindre de pågældende mangler ikke kan afhjælpes, og hvis dette er tilfældet, udstedes der ikke et certifikat eller en godkendelsesafgørelse.

4. Hvis et bemyndiget organ under overvågningen af overensstemmelse efter udstedelsen af et certifikat eller en godkendelsesafgørelse konstaterer, at et produkt eller fabrikanten ikke overholder eller ikke længere overholder kravene, skal det bemyndigede organ kræve, at fabrikanten træffer de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, og det bemyndigede organ inddrager eller suspenderer om nødvendigt certifikatet eller godkendelsesafgørelsen.

5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede effekt, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ eventuelle certifikater eller godkendelsesafgørelser, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt.

6. Når bemyndigede organer træffer beslutninger vedrørende overensstemmelsesvurderinger, herunder beslutninger om, hvorvidt et certifikat eller godkendelsesafgørelser skal suspenderes eller inddrages på baggrund af en mulig manglende overholdelse af kravene, anvender de klare og på forhånd fastsatte kriterier.

7. Bemyndigede organer sikrer, at der sker en rotation blandt det personale, der udfører forskellige overensstemmelsesvurderingsopgaver.

Artikel 54
Oplysningspligt for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer oplyser den bemyndigende myndighed om følgende:

   (a) eventuel afvisning, begrænsning, suspendering eller inddragelse af et certifikat

   (b) eventuelle forhold, der påvirker notifikationens anvendelsesområde og vilkår

   (c) eventuelle anmodninger om oplysninger, de har modtaget fra markedsovervågningsmyndigheder vedrørende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter

   (d) efter anmodning herom, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter udført inden for deres notifikations anvendelsesområde og eventuelle andre udførte aktiviteter, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer skal give andre organer, som er bemyndiget efter denne forordning og udfører de samme overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker de samme produkter, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, på anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

3. Hvis Kommissionen eller en medlemsstats markedsovervågningsmyndighed indsender en anmodning til et bemyndiget organ, der er etableret på en anden medlemsstats område, angående en overensstemmelsesvurdering, der er udført af det pågældende bemyndigede organ, skal der sendes en kopi af denne anmodning til den bemyndigende myndighed i den pågældende anden medlemsstat. Det pågældende bemyndigede organ skal uden forsinkelse og senest inden for 15 dage svare på denne anmodning. Den bemyndigende myndighed sikrer, at sådanne anmodninger løses af det bemyndigede organ, medmindre der er legitim grund til ikke at gøre dette.

4. Hvis bemyndigede organer har eller modtager dokumentation for, at:

   (a) et andet bemyndiget organ ikke overholder de fastsatte krav i artikel 45 eller sine forpligtelser, eller

   (b) et produkt, der bringes i omsætning, ikke overholder kravene til miljøvenligt design, som er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, som dette produkt er omfattet af, eller

   (c) et produkt, som bringes i omsætning, som følge af sin fysiske tilstand med al sandsynlighed vil udgøre en alvorlig risiko,

   advarer og deler de dokumentationen for dette med den relevante markedsovervågningsmyndighed eller den bemyndigende myndighed, hvis relevant.

Artikel 55
Erfaringsudveksling

Kommissionen organiserer erfaringsudvekslingen mellem medlemsstaternes myndigheder, der er ansvarlige for notifikationspolitik.

Artikel 56
Koordinering af bemyndigede organer

1. Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer i henhold til nærværende forordning, og at disse anvendes korrekt i form af en gruppe eller grupper af bemyndigede organer, herunder, hvis relevant, grupper af bemyndigede organer under samme delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 eller i forbindelse med lignende overensstemmelsesvurderingsopgaver.

   Bemyndigede organer deltager i alle relevante gruppers arbejde, direkte eller ved hjælp af udpegede repræsentanter.

2. Bemyndigede organer skal som generel retningslinje anvende eventuelle relevante dokumenter udarbejdet som følge af arbejdet i de grupper, der er omhandlet i stk. 1.

3. Koordineringen og samarbejdet i de i stk. 1 omhandlede grupper skal sigte mod at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning samt af de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. I forbindelse med dette skal grupperne som generel vejledning følge alle relevante dokumenter udarbejdet af den administrative gruppe, der er etableret i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020.

KAPITEL X — INCITAMENTER

Artikel 57
Medlemsstaternes incitamenter

1. Medlemsstaternes incitamenter, for så vidt angår produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, hvori der fastsættes ydeevneklasser i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i forbindelse med et produktparameter anført i bilag I, skal omfatte de to højeste klasser af ydeevne med produkter på EU-plan, eller, hvis relevant, produkter med et EU-miljømærke, medmindre andet er specificeret i den pågældende delegerede retsakt.

2. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 fastsætter ydeevneklasser i henhold til artikel 7, stk. 4, i forbindelse med mere end et produktparameter som anført i bilag I, eller hvis der er etableret ydeevneklasser både under forordning (EU) 2017/1369 og nærværende forordning, kan Kommissionen i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra g), yderligere specificere, hvilke produktparametre medlemsstaternes incitamenter skal vedrøre.

   I den forbindelse skal Kommissionen tage følgende kriterier i betragtning:

   (a) antallet af produkter i hver ydeevneklasse

   (b) den relative prisoverkommelighed af produkter i hver ydeevneklasse

   (c) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter flere miljømæssigt bæredygtige produkter.

3. Hvis en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 ikke fastsætter ydeevneklasser, kan Kommissionen i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra g), specificere kravene vedrørende produktparametre, som produkter omfattet af medlemsstatsincitamenter skal overholde.

   I den forbindelse skal Kommissionen tage følgende kriterier i betragtning:

   (a) den relative prisoverkommelighed for de produkter, der overholder disse krav

   (b) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter flere miljømæssigt bæredygtige produkter.

Artikel 58
Grønne offentlige indkøb

1. Kravene i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra h), for offentlige kontrakter, der tildeles af ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, eller ordregivende enheder som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, kan være udarbejdet i form af obligatoriske tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier, tildelingskriterier, klausuler om kontraktens udførelse eller mål, alt efter relevans.

2. Ved fastsættelsen af krav i henhold til artikel 4, tredje afsnit, litra h), for offentlige kontrakter skal Kommissionen tage følgende kriterier i betragtning:

   (a) værdi og volumen af offentlige kontrakter, der tildeles for den pågældende produktgruppe eller for de tjenesteydelser eller det arbejde, der anvender den givne produktgruppe

(b) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter flere miljømæssigt bæredygtige produkter

(c) de ordregivende myndigheders eller ordregivende enheders økonomiske mulighed for at købe flere miljømæssigt bæredygtige produkter, uden at dette medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

KAPITEL XI — MARKEDSOVERVÅGNING

Artikel 59
Handlingsplaner for markedsovervågning

1. Med forbehold af artikel 13 i forordning (EU) 2019/1020 skal hver medlemsstat som minimum hvert andet år udarbejde en handlingsplan, der skitserer de markedsovervågningsaktiviteter, som er planlagt med henblik på at sikre, at der udføres relevante kontroller i en passende skala i henhold til nærværende forordning og de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4. Hver medlemsstat udarbejder den første handlingsplan senest den [16. juli 2024].

   Handlingsplanen i henhold til stk. 1 skal som minimum inkludere:

   (a) de produkter eller krav, der er identificeret som prioriteter for markedsovervågning, under hensyntagen til de fælles prioriteter, der er identificeret af den administrative samarbejdsgruppe i henhold til artikel 62, stk. 1, litra a), samt i overensstemmelse med gennemførelsesretsakterne i stk. 5

   (b) de planlagte markedsovervågningsaktiviteter med henblik på at reducere den manglende overholdelse for de produkter eller krav, der er identificeret som prioriteter, herunder arten af kontroller, og hvor mange kontroller der som minimum skal udføres i den periode, der er omfattet af handlingsplanen.

2. Prioriteterne for markedsovervågning i henhold til stk. 1, litra a), identificeres på baggrund af objektive kriterier, herunder:

   (a) graden af manglende overholdelse observeret på markedet,

   (b) den manglende overholdelses indvirkning på miljøet,

   (c) antallet af relevante produkter, der er gjort tilgængelige på de nationale markeder og

   (d) antallet af relevante erhvervsdrivende, der er aktive på disse markeder.

3. Arten og antallet af planlagte kontroller i henhold til stk. 1, litra b), skal stå i et rimeligt forhold til de objektive kriterier, der anvendes til at identificere prioriteterne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Medlemsstaterne meddeler deres handlingsplaner til Kommissionen og andre medlemsstater gennem det informations- og kommunikationssystem, der er anført i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der indeholder en oversigt over de produkter eller krav, som medlemsstaterne som minimum skal anse for prioriteter for markedsovervågning i henhold til stk. 1, litra a).

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 67, stk. 2.

Artikel 60
Minimumsantal af kontroller

1. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 66 som supplement til nærværende forordning ved at fastsætte det antal kontroller, der som minimum skal udføres af markedsovervågningsmyndighederne i hver medlemsstat, for specifikke produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 eller i forbindelse med specifikke krav, der er fastsat i sådanne delegerede retsakter. Den delegerede retsakt kan, hvis relevant, specificere arten af de krævede kontroller samt de metoder, der skal anvendes.

   Minimumsantallet af kontroller fastsættes på baggrund af følgende kriterier:

   (a) kriterierne anført i artikel 59, stk. 2

   (b) de planlagte aktiviteter i medlemsstatens handlingsplaner

   (c) de fælles prioriteter, der er udpeget af den administrative samarbejdsgruppe i henhold til artikel 62, stk. 1, litra a)

   (d) hvis relevant, de prioriteter, der er omfattet af gennemførelsesretsakterne i henhold til artikel 59, stk. 5.

2. Markedsovervågningsmyndighederne har ret til at tilbagesøge omkostningerne til kontrol af dokumenter og fysiske produkttest fra den ansvarlige erhvervsdrivende i tilfælde af manglende overholdelse af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4.

Artikel 61
Rapportering og benchmarking

1. Markedsovervågningsmyndighederne angiver i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, oplysninger om arten og graden af sanktioner, der pålægges i forbindelse med manglende overholdelse af nærværende forordning.

2. Kommissionen udarbejder hver andet år senest den 30. juni en rapport baseret på de oplysninger, der er angivet af markedsovervågningsmyndighederne i informations- og kommunikationssystemet som omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020. Den første af disse rapporter offentliggøres senest den [*OP: Indsæt venligst dato: to år fra datoen for anvendelsen af denne forordning*].

   Rapporten skal indeholde:

   (a) oplysninger om arten og antallet af kontroller, der er udført af markedsovervågningsmyndighederne de to foregående kalenderår i henhold til artikel 34, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2019/1020

   (b) oplysninger om graden af den konstaterede manglende overholdelse samt arten og graden af sanktioner, der er pålagt for de to foregående kalenderår, for produkter, der er omfattet af delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4 i nærværende forordning

   (c) en sammenligning af disse oplysninger med de planlagte aktiviteter i de handlingsplaner, der er udarbejdet i henhold til artikel 59, stk.1

   (d) vejledende benchmarks for markedsovervågningsmyndighederne, for så vidt angår hyppigheden af kontroller samt arten og graden af pålagte sanktioner.

3. Kommissionen offentliggør rapporten i henhold til stk. 2 i denne artikel i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og gør et resumé af rapporten offentlig tilgængelig.

Artikel 62
Koordinering og støtte af markedsovervågning

1. For så vidt angår denne forordning skal den administrative samarbejdsgruppe ("ADCO"), der er etableret i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, mødes med jævnlige mellemrum og, hvis relevant, på rimelig anmodning fra Kommissionen eller to eller flere deltagende markedsovervågningsmyndigheder.

   I forbindelse med udførelsen af sine opgaver som fastsat i artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 skal ADCO støtte gennemførelsen af de handlingsplaner, der er udarbejdet i henhold til artikel 59, stk. 1, og udpege:

   (a) fælles prioriteter for markedsovervågning jf. artikel 59, stk. 1, litra a), baseret på objektive kriterier i henhold til artikel 59, stk. 2

   (b) prioriteter for EU-støtte i henhold til stk. 2

   (c) hvilke krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, og som anvendes eller fortolkes forskelligt og bør være prioriteter for organiseringen af fælles uddannelse eller vedtagelse af retningslinjer i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. På baggrund af de prioriteter, der identificeres af ADCO, skal Kommissionen:

   (a) organisere fælles markedsovervågning og testprojekter på områder af fælles interesse

   (b) organisere fælles investering i markedsovervågningskapacitet, herunder udstyr og IT-udstyr

   (c) organisere fælles uddannelse af personalet hos markedsovervågningsmyndighederne, de bemyndigende myndigheder og de bemyndigede organer, herunder vedrørende korrekt fortolkning og anvendelse af de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, samt vedrørende metoder og teknikker, som er relevante for anvendelse eller verificering af overholdelsen af sådanne krav

   (d) udarbejde retningslinjer for anvendelse og håndhævelse af de krav, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, herunder fælles praksis og metoder til effektiv markedsovervågning.

   Unionen finansierer, hvis det er relevant, tiltagene i litra a), b) og c).

3. Kommissionen yder teknisk og logistisk støtte for at sikre, at ADCO fuldfører sine opgaver i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 samt i nærværende artikel.

KAPITEL XII — BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 63
Procedure for produkter, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, udgør en risiko, skal de foretage en evaluering omfattende alle de krav, der er relevante for risikoen, og som er fastsat i denne forordning eller i den relevante delegerede retsakt. De relevante erhvervsdrivende samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

   Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at produktet ikke opfylder kravene i de gældende delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 4, skal de straks anmode den pågældende erhvervsdrivende om at træffe passende og forholdsmæssige afhjælpende foranstaltninger inden for en rimelig tidsfrist, der fastsættes af markedsovervågningsmyndighederne, og som står i et rimeligt forhold til arten og, hvor det er relevant, graden af den manglende overensstemmelse for at bringe den manglende overensstemmelse til ophør. De afhjælpende foranstaltninger, som den erhvervsdrivende skal træffe, kan omfatte de foranstaltninger, der er anført i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020.

   Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til deres nationale område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne afhjælpende foranstaltninger over for alle de pågældende produkter, som denne har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke træffer afhjælpende foranstaltninger inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, eller den manglende overensstemmelse varer ved, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af det pågældende produkt på deres nationale marked eller for at trække produktet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

   De underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De oplysninger til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, der er omhandlet i stk. 4, meddeles via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af det produkt, der ikke opfylder kravene, produktets oprindelse, arten af den påståede manglende overensstemmelse og den pågældende manglende overensstemmelse, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne angiver også, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes enten:

(a) at produktet ikke opfylder kravene i den relevante delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 eller

(b) mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 34 og 35, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende produkts manglende overholdelse af kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget. Foranstaltningerne kan fastsætte en længere eller kortere periode end tre måneder for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de pågældende produkter eller krav.

8. Medlemsstaterne sikrer, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger over for det pågældende produkt eller den pågældende fabrikant, f.eks. tilbagetrækning af produktet fra deres marked.

Artikel 64
EU-beskyttelsesprocedure

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 63, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, skal Kommissionen straks drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

   Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67, stk. 3.

2. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

   Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

   Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis produktets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 34 i denne forordning, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis produktets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de fælles

specifikationer, der er omhandlet i artikel 35, vedtager Kommissionen straks gennemførelsesretsakter, der ændrer eller ophæver de pågældende fælles specifikationer.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67, stk. 3.

Artikel 65
Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Hvis en medlemsstat konstaterer et af følgende forhold, pålægger den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:

   (a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med denne forordnings artikel 39

   (b) der er ikke anbragt CE-mærkning

   (c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ er anbragt i strid med artikel 39 eller er ikke anbragt, hvis det er påkrævet

   (d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring

   (e) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt

   (f) den tekniske dokumentation er ikke tilgængelig, ikke fuldstændig eller indeholder fejl

   (g) de i artikel 21, stk. 6, eller artikel 23, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er fejlagtige eller ufuldstændige

   (h) andre administrative krav i artikel 21 eller artikel 23 eller i den gældende delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 ikke er opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at produktet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.

KAPITEL XIII — DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 66
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, artikel 9, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 4, artikel 20, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på seks år fra *[en måned efter denne retsakts ikrafttræden]*. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af seksårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, artikel 9, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 4, artikel 20, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes

af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der præciseres heri. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, artikel 9, stk. 1, andet afsnit, artikel 11, stk. 4, artikel 20, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 67
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL XIV — AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 68
Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning under hensyntagen til omfanget af den manglende overholdelse og antallet af enheder af produkter, der ikke opfylder kravene, og som bringes i omsætning på EU-markedet. Medlemsstaterne giver senest den [*et år efter denne forordnings anvendelsesdato*] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 69
Evaluering

Tidligst [*otte år efter denne forordnings anvendelsesdato*] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion og til forbedring af produkters miljømæssige bæredygtighed. Kommissionen forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og

Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af et lovgivningsforslag om ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 70
Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Direktiv 2009/125/EF ophæves.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.
3. Artikel 1, stk. 3, artikel 2, artikel 3, stk. 1, artikel 4, 5 og 8, artikel 9, stk. 3, artikel 10 og bilag IV, V og VI i direktiv 2009/125/EF, som gældende den [OP: *indsæt anvendelsesdatoen for denne forordning*] finder fortsat anvendelse på gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15 i nævnte direktiv.
4. Artikel 3, 33 og artikel 59-65 i denne forordning finder anvendelse på gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15 i direktiv 2009/125/EF.
5. For produkter, der er bragt i omsætning eller taget i brug i overensstemmelse med direktiv 2009/125/EF inden datoen for anvendelsen af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 i denne forordning, og som dækker de samme produkter, stiller fabrikanten i en periode på 10 år fra den dato, hvor det sidste af det pågældende produkt blev fremstillet, en elektronisk udgave af dokumentationen vedrørende overensstemmelsesvurderingen og overensstemmelseserklæringen til rådighed for inspektion senest 10 dage efter modtagelsen af en anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne eller Kommissionen.

Artikel 71
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

1.4. Mål

1.4.1 Generelt/generelle mål

1.4.2 Specifikt/specifikke mål

1.4.3 Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4 Resultatindikatorer

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1 Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2 Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

1.5.3 Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4 Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5 Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1 Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2 Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3 Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1 Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2 Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3 Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.4 Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5 Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af bæredygtige produkter og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

03 — Det indre marked

09 — Miljø- og klimaindsats

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☐ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[86]

☑ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☑ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Formålet med denne forordning er at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre fri bevægelighed på det indre marked for produkter, for hvilke der er fastsat bæredygtighedskrav.

Det sker ved at give mulighed for vedtagelse af delegerede retsakter, der indeholder krav vedrørende produkters holdbarhed, genbrugsmuligheder, opgraderingsmuligheder og reparationsmuligheder, produkters indhold af problematiske stoffer, produkters energi- og ressourceeffektivitet, genanvendt indhold i produkter, genfremstilling af produkter og genanvendelse af høj kvalitet og til at nedbringe produkters CO_2-fodaftryk og miljøaftryk. Den indeholder også bestemmelser om indførelse af et digitalt produktpas ("produktpas") med henblik på at fastsætte obligatoriske kriterier for grønne offentlige indkøb og skabe en ramme, der skal forhindre, at usolgte forbrugerprodukter destrueres.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Ud fra det overordnede mål er de specifikke mål at:

- forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og adgang til bæredygtighedsoplysninger i hele forsyningskæden
- tilskynde til mere bæredygtige produkter og forretningsmodeller for at forbedre værdibevarelsen
- forbedre anvendelsen af den lovgivningsmæssige ramme for bæredygtige produkter

[86] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

De forventede resultater og virkninger af gennemførelsen af denne forordning er følgende:

Med hensyn til forbedret miljømæssig bæredygtighed af produkter og adgang til bæredygtighedsoplysninger i hele forsyningskæden

- Øget antal (nonfood-) produkter, der er omfattet
- Produktkrav, der bedre dækker produkters værdikæde, cirkularitetsaspekter og adgang til bæredygtighedsoplysninger
- Lavere miljøpåvirkninger, bedre energi- og ressourceeffektivitet i produkters livscyklus, herunder ved at tage højde for produktets levetid og de anvendte materialer.

Med hensyn til incitamenter til mere bæredygtige produkter og forretningsmodeller

- Øgede investeringer i design, produktion og eftersalgsservice af mere bæredygtige produkter, hvilket giver dem en større markedsandel.
- Øget økonomisk værdi af genanvendelses-, reparations- og genbrugssektorerne

Med hensyn til bedre anvendelse af lovgivningsrammen for bæredygtige produkter

- Et større antal produkter, der er omfattet af bæredygtighedskrav
- Produktkrav, der bedre dækker produkters værdikæde, cirkularitetsaspekter og adgang til bæredygtighedsoplysninger
- Mindre grad af manglende overholdelse af bæredygtighedskrav for produkter, der markedsføres i EU

For virksomheder, der opererer på tværs af EU's grænser, vil harmoniserede krav på EU-plan sandsynligvis reducere de samlede overholdelsesomkostninger, da de vil erstatte forskellige eksisterende eller planlagte krav på nationalt plan. Der vil også være direkte fordele for virksomhedernes konkurrenceevne, herunder som følge af et aktivitetsskift fra forarbejdning af primære til sekundære råstoffer og fra produktion af produkter til vedligeholdelse, genbrug, renovering, reparation og salg af brugte produkter, hvilket forventes at være til stor gavn for SMV'er, fordi de er mere aktive i disse sektorer.

Det forventes også, at denne forordning vil ændre forbrugernes adfærd. Den vil afhjælpe det konstaterede problem, at det stadig er for vanskeligt for erhvervsdrivende og borgere at træffe bæredygtige indkøbsvalg, da der mangler relevante oplysninger og økonomisk overkommelige muligheder for at gøre det. Den vil få forbrugerne til at købe mere miljøvenlige produkter ved at udelukke de mindst bæredygtige produkter fra markedet (og dermed forenkle forbrugernes valg) og ved at give klarere og mere tilgængelige oplysninger, herunder for nogle produkter deres ydeevneklasser og eventuelt tilhørende mærker. Det digitale produktpas vil yderligere øge de tilgængelige oplysninger og lette adgangen. Det vil gøre det muligt for private udbydere at udvikle apps og tjenester, der forbedrer forbrugernes evne til at vurdere og sammenligne produkter.

Det digitale produktpas vil også gøre relevante produktoplysninger tilgængelige digitalt for markedsovervågningsmyndighederne og eventuelt toldmyndighederne,

hvilket vil lette kontrollen af overholdelsen og forbedre effektiviteten af medlemsstaternes håndhævelsesaktiviteter. Det udvidede anvendelsesområde for rammen for miljøvenligt design med højere bæredygtighedsambitioner vil dog kun blive vellykket, hvis både Europa-Kommissionens og medlemsstaternes ressourcer styrkes til et niveau, der svarer til ambitionerne.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Følgende centrale indikatorer vil blive anvendt til at overvåge gennemførelsen af denne forordning og virkningerne heraf:

Med hensyn til forbedret miljømæssig bæredygtighed af produkter og adgang til bæredygtighedsoplysninger i hele forsyningskæden

- Antal produktgrupper, der er omfattet af delegerede retsakter i henhold til artikel 5
- Skønnet ændring i emissioner af forurenende stoffer og drivhusgasser (herunder via optag) fra fremstillingsværdikæderne, der leverer regulerede produkter til EU's indre marked
- Skønnet ændring i energiforbrug og -effektivitet samt vandforbrug og -effektivitet for relevante regulerede produkter, der bringes i omsætning eller tages i brug på EU's indre marked ressourceproduktivitet (materialeeffektivitet)
- Den gennemsnitlige levetid for relevante regulerede produkter som følge af (1) deres iboende holdbarhed, (2) de vedligeholdelses-, reparations- og opgraderingsoperationer, som de var underlagt, og (3) antallet af på hinanden følgende brugere
- Bidrag fra genanvendte materialer efter forbrugsleddet til efterspørgslen efter råstoffer på det indre marked — for ikke-ædle metaller, råstoffer af kritisk betydning og plast.
- Udnyttelsesgrad for cirkulære materialer — Andel af materialebehov dækket af sekundære råstoffer (% af det samlede materialeforbrug)

Med hensyn til incitamenter til mere bæredygtige produkter og forretningsmodeller

- Værditilvækst og dens bestanddele efter aktivitet
- Grønne offentlige indkøb — andelen af offentlige udbudsprocedurer over EU-tærsklerne (antal og værdi), der omfatter miljøelementer
- Virkninger for forbrugerne som følge af ændringer i produktomkostninger og ændringer i værdien af deres anvendelse
- "Bruttoinvesteringer i materielle anlægsaktiver", "Antal beskæftigede" og "Værditilvækst i faktorpriser" i genbrugssektoren og sektoren for reparation og genbrug.

Med hensyn til bedre anvendelse af lovgivningsrammen for bæredygtige produkter

- typer af krav, der er fastsat, herunder et digitalt produktpas
- Forekomst af manglende overholdelse af de krav, der er fastsat for produkter, der er omfattet af delegerede retsakter

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Forslaget bygger på et allerede eksisterende direktiv og en struktur, der har været anvendt til at regulere energirelaterede produkter gennem afledt ret i over 15 år. På samme måde finder de fleste foranstaltninger, der indføres i denne forordning, ikke umiddelbar anvendelse, men bør følge vedtagelsen af retsakten gennem vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Kun foranstaltninger vedrørende omgåelse og oplysning om destruktion af usolgte forbrugsvarer finder umiddelbar anvendelse.

Efter vedtagelsen af retsakten vedtager Kommissionen en arbejdsplan med en vejledende liste over produktgrupper, for hvilke den agter at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 4. Dette vil overtage det fortsatte arbejde under det eksisterende direktiv, som vil blive bragt ind under den nye forordning.

I disse delegerede retsakter fastsættes der krav til miljøvenligt design for specifikke produktgrupper eller for en række produktgrupper, hvor disse produktgrupper udviser ligheder, der gør det muligt at fastsætte fælles krav til miljøvenligt design. Disse delegerede retsakter kan omfatte krav til offentlige kontrakter og indførelse af digitale produktpas.

Der kan også vedtages delegerede retsakter om forbud mod at skille sig af med usolgte forbrugerprodukter og om antallet af kontroller, der skal udføres af markedsovervågningsmyndighederne.

Der kan vedtages gennemførelsesretsakter for at præcisere formatet for offentliggørelse af oplysninger om destruktion af usolgte forbrugerprodukter og for at opstille en liste over de produkter eller krav, som medlemsstaterne som minimum skal prioritere i forbindelse med markedsovervågningsaktiviteter.

Delegerede retsakter og, hvor det er relevant, gennemførelsesretsakter vil blive vedtaget efter en grundig konsekvensanalyse og høring af interessenter i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering.

Delegerede retsakter om krav til miljøvenligt design og om forbud mod at skille sig af med usolgte forbrugerprodukter vil blive gennemført af økonomiske aktører, navnlig fabrikanter, importører og distributører. Industrien vil blive støttet af retningslinjer for cirkulære forretningsmodeller understøttet af et EU-dækkende knudepunkt, der støtter udbredelsen af cirkulære forretningsmodeller, kanaliserer information og tjenester, herunder bevidstgørelse, samarbejde, uddannelse, udveksling af bedste praksis osv.

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

I lighed med begrundelsen for den eksisterende lovgivning om miljøvenligt design vil medlemsstaterne ikke alene have mulighed for at træffe passende foranstaltninger uden at skabe forskelle i kravene til erhvervsdrivende og hindringer for den frie bevægelighed for produkter, reguleringsmæssige byrder og uforholdsmæssigt store

omkostninger for de erhvervsdrivende. Desuden ville medlemsstaterne alene uundgåeligt udvikle værktøjer, der ville være forskellige og gøre forbrugernes valg mere komplicerede. Hvis medlemsstaterne handler hver for sig, vil der derfor være en høj risiko for at ende med forskellige konkurrerende systemer baseret på forskellige metoder og tilgange, navnlig produkter, der handles på tværs af det indre marked, hvilket vil skabe markedsfragmentering og sandsynligvis føre til uensartet bevidsthed og informationsniveauer om produkters miljøpræstationer i hele EU og yderligere omkostninger for virksomheder, der handler på tværs af grænserne.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

En indsats på EU-plan er mere effektiv end en indsats på nationalt plan, fordi kun ved en indsats på EU-plan kan man fastsætte harmoniserede fælles produktkrav og oplysningskrav vedrørende bæredygtighedskarakteristika, der sikrer varernes frie bevægelighed og giver forbrugerne mulighed for at råde over relevante og pålidelige oplysninger om bæredygtige egenskaber og cirkulære egenskaber ved produkter købt i en hvilken som helst medlemsstat. Der er en klar merværdi ved at fastsætte fælles krav på EU-plan, da dette vil sikre et harmoniseret og velfungerende indre marked i alle medlemsstater og dermed lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. Med harmoniserede minimums- og oplysningskrav på EU-plan vil bæredygtige produkter og cirkulær praksis blive fremmet i alle medlemsstater, hvilket vil skabe et større og mere effektivt marked og dermed større incitamenter for industrien til at udvikle dem. Endelig giver det indre markeds størrelse en kritisk masse, der gør det muligt for EU at fremme produkters bæredygtighed og påvirke produktdesign og værdikædestyring på verdensplan.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Der er lang erfaring med at regulere først energiforbrugende og derefter energirelaterede produkter på EU-plan. Det nuværende direktiv 2009/125, direktivet om miljøvenligt design, danner grundlag for de produktspecifikke foranstaltninger, der er blevet vedtaget. Fordelene er blevet dokumenteret i årlige rapporter om virkningerne af miljøvenligt design, der viser de væsentligste energifordele ledsaget af andre emissions- og ressourcefordele.

Selv om en række evalueringer af direktivet om miljøvenligt design har bekræftet dets klare relevans og effektivitet som reguleringsredskab, viser de også, at der er potentiale til at forbedre dets gennemførelse og håndhævelse. I en evaluering fra 2012 blev det f.eks. bemærket, at "selv om det er almindeligt anerkendt, at energieffektivitetsaspekterne i handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik og EU's ressourceeffektivitetspolitik kan dækkes af direktivet om miljøvenligt design og gennemførelsesforanstaltningerne, anfører nogle medlemsstaters repræsentanter og miljø-NGO'er, at der har været forspildte muligheder som følge af gennemførelsesforanstaltningernes begrænsede dækning af andre miljøaspekter". Direktivets uudnyttede potentiale til at håndtere aspekter, der rækker ud over energieffektivitet, er også blevet fremhævet, og det konkluderes i samme evaluering, at "der kan være sket ikke-energimæssige forbedringer, som ikke er blevet behandlet som følge af varedækningen, de politiske valg eller den underliggende tekniske analyse". Selv om der uden tvivl er mulighed for yderligere tiltag, skal dette altid ses i sammenhæng med de disponible ressourcer og med fokus på de største fordele.

I marts 2019 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument med titlen "Sustainable Products in a Circular Economy — Towards a EU Product Policy

Framework contribution to the Circular Economy" (Bæredygtige produkter i en cirkulær økonomi — På vej mod en EU-produktpolitisk ramme, der bidrager til den cirkulære økonomi). Heri blev det undersøgt, i hvilket omfang EU-politikker, der påvirker produkter, bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi, og hvor der er potentiale for et stærkere bidrag — f.eks. gennem en mere konsekvent gennemførelse, bedre synergivirkninger mellem politiske interventioner eller bedre dækning af produkter efter politiske instrumenter — og man så især nærmere på en række specifikke produktgrupper. Man konstaterede, at der ikke findes noget overordnet, integreret EU-politikinstrument, der dækker bæredygtig produktion og forbrug af alle produkter og/eller tilgængeligheden og pålideligheden af oplysninger om disse produkter til forbrugerne. I arbejdsdokumentet identificerede man i stedet et kludetæppe af værktøjer, der, selv om de er i stand til at behandle visse aspekter vedrørende produkters cirkularitet, ikke desto mindre giver mulighed for en yderligere indsats. I dokumentet blev det også bemærket, at der i visse yderst relevante sektorer (såsom tekstiler og møbler) ikke fandtes værktøjer til systematisk at målrette indsatsen mod cirkularitet, og at det endnu ikke var lykkedes at fremme cirkularitet for energirelaterede produkter i andre relevante sektorer.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Den Europæiske Union har godkendt en større genopretningsplan baseret på et styrket langsigtet budget for den næste flerårige finansielle ramme og et nyt genopretningsinstrument, Next Generation EU.

Initiativet falder inden for rammerne af den **europæiske grønne pagt**, som er retningsgivende for EU's genopretningsstrategi, I den grønne pagt anerkender man fordelene ved at investere i vores konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa. Dette indebærer også inddragelse af tredjelande og handelspartnere for at sikre bæredygtigheden af de globale værdikæder og sikring af, at europæiske emissionsreduktioner bidrager til et globalt fald i emissionerne i stedet for at presse kulstofintensiv produktion ud af Europa. Dette vil være til gavn for borgerne og give dem produkter af høj kvalitet, som er effektive og økonomisk overkommelige, som holder længere og er bedre for miljøet.

Initiativet henhører under udgiftsområde 1 (Det indre marked, innovation og det digitale område), afsnit 3 (Det indre marked) og udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø), afsnit 9 (Miljø og klimaindsats) i den flerårige finansielle ramme. Som beskrevet nedenfor vil gennemførelsen af denne retsakt kræve yderligere menneskelige ressourcer og visse støtteudgifter.

Andre politikområder vil yde støtte, navnlig EU-finansiering til innovation og investeringer til virksomheder. Den **Europæiske Fond for Regionaludvikling** gennem intelligent specialisering, **LIFE** og **Horisont Europa** komplementerer privat finansiering af innovation og støtter hele innovationscyklussen med henblik på at bringe innovative løsninger på markedet. Programmet for et digitalt Europa forventes inden udgangen af 2022 at iværksætte en 18-måneders samordnet indsats for at foreslå og nå til enighed med relevante interessenter om udformningen af og prototyperne af det digitale produktpas i tre sektorer, herunder krav til tværsektoriel interoperabilitet. Innovationsfonden er et af verdens største finansieringsprogrammer til demonstration af innovative lavemissionsteknologier og -løsninger. Den vil yde ca. 10 mia. EUR i støtte i perioden 2020-2030 med det formål at bringe industrielle

løsninger på markedet med henblik på at dekarbonisere Europa og støtte omstillingen til klimaneutralitet.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

De budgetmæssige konsekvenser skyldes hovedsagelig følgende faktorer:

– revisionen mellem 2022 og 2026 af 33 af kommissionsforordninger og vedtagelsen af 5 nye forordninger i 2022-2023 under det nuværende direktiv om miljøvenligt design, som ikke kun kan håndteres af personale, der i øjeblikket er beskæftiget med gennemførelsen af miljøvenligt design. De 14 kommissionsforordninger, der blev revideret i 2021, har fortsat personalemæssige konsekvenser for opgaver såsom standardisering og vejledning af interessenter.

– udarbejdelse og vedtagelse af op til 18 nye delegerede retsakter mellem 2024 og 2027 Den flerårige arbejdsplan er et vigtigt skridt i retning af at definere og prioritere produktgrupper. Vi arbejder ud fra en antagelse om indfasning af 4 produkter i 2024, 6 i 2025 og 4 hvert år fra 2026 for at nå målene i initiativet for bæredygtige produkter og samtidig udjævne behovet for ressourcer over tid. Der bør også vedtages 12 delegerede retsakter mellem 2028 og 2030 med konsekvenser for personalet og budgettet i 2025-2027.

– udarbejdelse af gennemførelsesretsakter (i gennemsnit én om året fra 2024), når dette er nødvendigt for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, f.eks. i forbindelse med markedsovervågning, offentliggørelse af oplysninger om destruktion af usolgte forbrugsvarer eller anerkendelse af selvregulerende foranstaltninger og

– udførelse af horisontale opgaver i forbindelse med det digitale produktpas, markedsovervågning og toldkontrol og et knudepunkt for europæiske cirkulære virksomheder for at støtte udvekslingen af erfaringer mellem økonomiske aktører med hensyn til at integrere cirkularitet i produktdesign og -fremstilling.

I forbindelse med revisionen af de eksisterende forordninger anslås det ud fra erfaringerne, at der i gennemsnit er behov for ca. 0,5 fuldtidsækvivalenter (+ assistentstøtte) for at dække ét produkt, herunder standardiseringsarbejde, men ikke den tekniske vurdering i forbindelse med revisionen, som er outsourcet. De 11,5 fuldtidsækvivalenter (FTE), der i øjeblikket er afsat til miljøvenligt design i de 3 GD'er, er ikke tilstrækkelige til at opfylde de retlige forpligtelser. Der anmodes om yderligere ressourcer på 13 fuldtidsækvivalenter i 2022, 24 fuldtidsækvivalenter i 2023 og derefter et gradvist fald til 19 fuldtidsækvivalenter i 2027 ud over omfordeling og outsourcing af undersøgelser.

For så vidt angår nye produktgrupper under initiativet for bæredygtige produkter fører analysen af nye krav og vurderingsopgaver til et skøn på ca. 0,9 fuldtidsækvivalenter (+ assistentstøtte) pr. nyt produkt. Konsekvensanalysen fører til et skøn på ca. 30 nye produktgrupper eller horisontale foranstaltninger, der skal omfattes af initiativet for bæredygtige produkter. Dette fører til et anslået behov på 16 fuldtidsækvivalenter i 2023 og en gradvis stigning på op til 28,5 fuldtidsækvivalenter i 2027 ud over omfordelingen af de 8,5 fuldtidsækvivalenter,

der i øjeblikket er afsat til forberedelse af initiativet for bæredygtige produkter eller andre opgaver i de 3 ledende generaldirektorater.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og følg.
Eksisterende produkter med miljøvenligt design, herunder	13	24	23	21	20	19
GD GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
GD ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
GD ENER	4,5	12	12	12	12	12
Nye produkter under initiativet for bæredygtige produkter, herunder	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
GD GROW	0	7	10	11	12	13,5
GD ENV	0	7	10	11	12	13,5
GD ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitalt produktpas, herunder	0,5	2	2	2	2	2
GD GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0,5	1	1	1	1	1
GD ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Støtte til markedsovervågning, herunder	0,5	0,5	2	2	2	2
GD GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Støtte til toldkontrol (GD TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Knudepunkt for cirkulære	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5

forretningsmodeller (GD GROW)						
I alt	14	44	51	51	52	54

I konsekvensanalyserapporten er der planlagt forskellige administrative strukturer til gennemførelse af den nye lovgivningsmæssige ramme.

En mulighed ville være at oprette et "center for bæredygtige produkter" i Kommissionen. Forskellen ville være, at de medarbejdere, der er afsat til politikken for bæredygtige produkter, vil fungere under et virtuelt "center for bæredygtige produkter" inden for Kommissionen. Samtidig med at Kommissionens personale forbliver under deres eget generaldirektorat, vil de også være en del af et permanent center/en permanent taskforce med en overordnet koordinering, der sikrer videndeling og har ansvar for horisontale opgaver. Denne løsningsmodel kunne også bygge på og fuldt ud integrere FFC's tekniske knowhow, som allerede bidrager til forberedende undersøgelser af miljøvenligt design og horisontalt/metodologisk arbejde vedrørende forbrugsfodaftryk, strategier for den cirkulære økonomi og CO_2-fodaftryk og miljøaftryk. FFC kan udnytte denne erfaring og ekspertise som en del af "centret for bæredygtige produkter". FFC vil bidrage til den videnskabelige og tekniske dimension af metodologi og datakohærens ved at afprøve nye typer produktkrav og prioritere produkter. I forbindelse med denne finansieringsoversigt blev denne mulighed ikke anset for at være væsentligt anderledes end den nuværende situation med hensyn til de nødvendige ressourcer.

Overslagene i denne finansieringsoversigt bygger på den nuværende situation med kompetencer fordelt på 3 GD'er og mobiliserer yderligere personale og finansielle ressourcer i overensstemmelse med stigningen i produktgrupper og yderligere krav. Med hensyn til eventuel outsourcing indebærer den nuværende situation allerede en betydelig anvendelse af ekstern bistand til udarbejdelse af lovgivningsmæssige foranstaltninger (forberedende undersøgelser og revisionsundersøgelser) og støtte til konsekvensanalyser. Der er planlagt yderligere ekstern støtte til knudepunktet for cirkulære virksomheder og til støtten til markedsovervågningsmyndigheder, men dette ændrer ikke ved behovet for yderligere (interne) personaleressourcer til de centrale gennemførelsesopgaver i lovgivningen, som ikke kan outsources.

Der er også behov for yderligere ressourcer for at støtte toldsystemet i håndhævelsen af nye krav, der gælder for importerede produkter. Dette omfatter en analyse af initiativet for bæredygtige produkters indvirkning på TAXUD's IT-økosystem, navnlig kvikskranken, herunder forretningspraksis, forretningsprocesmodellering, koordinering med medlemsstaternes toldmyndigheder, forberedelse af udformning og gennemførelse, støtte til overensstemmelsesprøvning og -udrulning, vedligeholdelse, drift af toldvirksomhedsgrupper, bidrag til MASP-C og ECCG's møder.

Ved vurderingen af de yderligere ressourcer, der er beskrevet i denne finansieringsoversigt, blev der foretaget en omhyggelig vurdering af mulighederne for omfordeling af personale inden for hvert GD ud over omfordelingen af personale, der allerede arbejder med gennemførelsen af miljøvenligt design og udarbejdelsen af lovgivningsforslaget. De sjældne muligheder eller omrokeringer blev indarbejdet i overslagene. Med hensyn til den type HR, der er behov for, anmodes der om en betydelig andel i form af kontraktansatte, navnlig i de første år af perioden, og der anmodes om yderligere 3 nationale eksperter fra 2023, begge dele for at lette

indfasningen af fastansat personale, fra 26,5 fuldtidsækvivalenter i 2023 til 45 i 2027. Der er dog behov for fastansatte medarbejdere for at koordinere beslutningsprocedurerne, repræsentere institutionen og sikre kontraktmæssig forvaltning. Den deles med 87 % AD og 13 % AST.

Med hensyn til andre administrative udgifter end personale er beregningsgrundlaget følgende, hvilket afspejler fordoblingen af antallet af omfattede produkter:

– Udgifterne til tjenesterejser er blevet anslået på grundlag af de nuværende budgetter (uden hensyntagen til indvirkningen af covid-krisen) og fordobles mellem 2024 og 2027, hvilket svarer til udvidelsen af anvendelsesområdet, og det er nødvendigt at fremlægge og forklare de nye rammer for interessenterne.

– Udgifterne til møder i forummet for miljøvenligt design er baseret på de løbende omkostninger i GD ENER med en stigning i mødefrekvensen fra 6 til 9 om året i gennemsnit på grund af stigningen i antallet af omfattede produkter.

– Omkostningerne til ekspertgrupper er baseret på de nuværende omkostninger i forbindelse med udvalget for miljøvenligt design, idet den samme stigning i mødefrekvensen og udgifterne til udvalgsmøder i forbindelse med gennemførelsesretsakter blev anslået på grundlag af tilsvarende omkostninger i GD ENV for perioden 2024-2026, hvor der skal udarbejdes gennemførelsesretsakter.

Med hensyn til aktionsudgifter er følgende hypoteser blevet anvendt:

– for hver revision en støtteundersøgelse med en udgift på 300 000 EUR baseret på de aktuelle omkostninger i forbindelse med miljøvenligt design for hvert nyt produkt en støtteundersøgelse på 400 000 EUR, der forventes at være mere kompleks end de nuværende forberedende undersøgelser under miljøvenligt design, og en yderligere udgift på 800 000 EUR til udarbejdelse af regler for kategorien produkters miljøaftryk, når der er behov for det, hvilket forventes for halvdelen af de nye produkter — tidsplanen for revisioner og forberedende undersøgelser følger de samme hypoteser som for personale, men det tilsvarende budget er bevilget to år før den planlagte vedtagelsesdato.

– Horisontale undersøgelser, f.eks. om metodologi, arbejdsplan og markedsovervågning, anslås at koste omkring 1 mio. EUR om året mellem 2022 og 2024, som deles mellem GD GROW og GD ENV.

– Der vil være behov for specifikke undersøgelser med henblik på udarbejdelsen af det digitale produktpas koordineret af GD GROW: 3 støtteundersøgelser og IT-udvikling vedrørende datamedier, adgangsrettigheder og sikkerhed, dataforvaltning og register: 1 mio. EUR fra 2022 til 2024. Vedligeholdelsen af produktpasregistret anslås til 0,1 mio. EUR fra 2025 til 2026. Udarbejdelsen af det digitale produktpas kan også kræve IT-udvikling af SCIP-databasen over særligt problematiske stoffer, men den nøjagtige evaluering heraf er ikke afsluttet på tidspunktet for udarbejdelsen af denne finansieringsoversigt. Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud vedrørende IT, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

– Den administrative og tekniske støtte til knudepunktet for cirkulære forretningsmodeller anslås til 0,5 mio. EUR fra 2024 til 2027 på GD GROW's budgetpost.

– Støtten til markedsovervågning og told vil tage form af vejledninger og gennemførelsesretsakter (medregnet under horisontale undersøgelser), men også af projekter, f.eks. med henblik på uddannelse, teknisk bistand til samarbejde, støtte til fælles overensstemmelsesprøvning. Et budget, der stiger fra 3 mio. EUR i 2024 til 9 mio. EUR i 2027 fordelt mellem de 3 ledende GD'er, bør tildeles 3-10 projekter hvert år mellem 2024 og 2027.

– De nye krav til produkter kan også kræve IT-udvikling af EU's kvikskranke på toldområdet for GD TAXUD, hvor der vil være behov for i alt 1,25 mio. EUR fra 2023 til 2027, og fra idriftsættelsen et årligt vedligeholdelsesgebyr på 0,160 mio. EUR. Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud vedrørende IT, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

På nogle af disse indsatsområder vil FFC's ekspertise blive mobiliseret gennem serviceaftaler inden for de overslag og rammebeløb, der er angivet i denne finansieringsoversigt.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☑ **Ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2022 til 2027,

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)[87]

☑ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

☑ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

[87] Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Denne finansieringsoversigt omfatter personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Initiativet forvaltes direkte af Kommissionen. Kommissionen bistås af en ekspertgruppe med repræsentanter for medlemsstaterne og interessenter: Konsultationsforummet for Miljøvenligt Design. Kommissionen bistås også af et udvalg.

Samlet set kræver initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Samlet set kræver initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

De fleste aspekter af initiativet følger standardprocedurer for indkøb af teknisk bistand med inddragelse af interessenter og vedtagelse af sekundær lovgivning. Den største risiko, som allerede tidligere er blevet illustreret, er utilstrækkelige menneskelige ressourcer til at gennemføre arbejdsplanerne. Der er også risiko for, at den vedtagne produktlovgivning anfægtes ved domstolene.

Der kan opstå nye risici som følge af nye aspekter af rammen for initiativet for bæredygtige produkter, herunder oprettelsen og driften af det digitale produktpas og krav, der direkte eller indirekte påvirker forsyningskæder uden for EU.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Samlet set kræver initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Samlet set kræver initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

Den største risiko for svig vedrører erhvervsdrivendes bevidste omgåelse af produktkravene. For at forhindre dette er det nødvendigt at styrke markedsovervågningsaktiviteterne og toldkontrollen.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nr.	OB/IOB[88]	fra EFTA-lande[89]	fra kandidatlande[90]	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.ÅÅ.ÅÅ.ÅÅ]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
1	03.02.01.01 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	OB	JA	NEJ[91]	NEJ[6]	NEJ
3	09.02.02 Life-cirkulær økonomi og livskvalitet	OB	JA	JA	JA	NEJ
3	09.02.04 Life-omstilling til ren energi	OB	JA	JA	JA	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nr.	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.ÅÅ.ÅÅ.ÅÅ]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

88 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
89 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
90 Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.
91 Forhandlinger om associering af kandidatlande og tredjelande til programmet for det indre marked er i gang.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 1 (Det indre marked, innovation og det digitale område)

GD: GROW			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**I ALT**
•Aktionsbevillinger										
Budgetpost 03.02.01.01[92] — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	Forpligtelser	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalinger	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[93]										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT for GD GROW	Forpligtelser	=1a+1b +3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalinger	=2a+2b	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Ifølge den officielle budgetkontoplan.

93 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalinger	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	= 4+6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalinger	= 5+6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø)

GD: ENV			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**I ALT**
•Aktionsbevillinger										
Budgetpost[94] 09.02.02 Life-cirkulær økonomi og livskvalitet	Forpligtelser	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Betalinger	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Budgetpost[95] 09.02.02 Life-cirkulær økonomi og livskvalitet	Forpligtelser	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Betalinger	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

94 Ifølge den officielle budgetkontoplan.

95 I forslaget forudser man IT-udvikling i EU's kvikskrankemiljø på toldområdet for at lette håndhævelsen af produktkravene til importerede produkter og sikre interoperabilitet med det digitale produktpas. Dette arbejde vil kræve finansielle ressourcer, som stilles til rådighed for GD TAXUD. I øjeblikket kan niveauet for passende ressourcer til sådanne arbejder ikke fastsættes med sikkerhed, men det anslås, at det kan kræve et maksimalt anslået budget på 1,250 mio. EUR for perioden 2024-2027, mens der

Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[96]										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT for GD ENV	Forpligtelser	=1a+1b +3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Betalinger	=2a+2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

GD: ENER			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**I ALT**
•Aktionsbevillinger										
Budgetpost[97] 09.02.04 Life-omstilling til ren energi	Forpligtelser	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Betalinger	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[98]										
Budgetpost		(3)								

derefter vil være behov for et vedligeholdelsesgebyr på 0,160 mio. EUR om året. Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud vedrørende IT, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

96 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

97 Ifølge den officielle budgetkontoplan.

98 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Bevillinger I ALT for GD ENER	Forpligtelser	=1a+1b +3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Betalinger	=2a+2b +3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Betalinger	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	= 4+6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Betalinger	= 5+6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

<u>Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde</u>

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Betalinger	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	= 4+6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Betalinger	= 5+6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	"Administrationsudgifter"

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
GD: GROW								
• Menneskelige ressourcer		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Andre administrationsudgifter		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
I ALT GD GROW	Bevillinger	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
GD: ENV								
• Menneskelige ressourcer		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Andre administrationsudgifter		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
I ALT GD ENV	Bevillinger	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
GD: ENER								
• Menneskelige ressourcer		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Andre administrationsudgifter		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390

I ALT GD ENER	Bevillinger	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT**
GD: TAXUD								
• Menneskelige ressourcer		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Andre administrationsudgifter		0	0	0	0	0	0	0
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Betalinger	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Specifikke mål:
nr. 1: forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og adgang til bæredygtighedsoplysninger i hele forsyningskæden
nr. 2: tilskynde til mere bæredygtige produkter og forretningsmodeller for at forbedre værdibevarelsen

nr. 3: forbedre anvendelsen af den lovgivningsmæssige ramme for bæredygtige produkter

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **2022**		År **2023**		År **2024**		År **2025**		År **2026**		År **2027 og følgende år**		**RESULTATER**	
	I ALT															
	Type[99]	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1[100]	forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og adgang til bæredygtighedsoplysninger i hele forsyningskæden															
— Resultat	Delegerede retsakter (revision)	0,300	—		—		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
— Resultat	Delegerede retsakte	0,800	—		—		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
— Resultat	Gennemførelsesretsakter (markedsovervågning, usolgte	1,000	—		—		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
Subtotal for specifikt mål nr. 1			—		—		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
SPECIFIKT MÅL NR. 2	tilskynde til mere bæredygtige produkter og forretningsmodeller for at forbedre værdibevarelsen															

99 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

100 Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

— Resultat	Støtte til Circular Business Hub (knudepun	0,500 pr. år	—	—	—	—	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Subtotal for specifikt mål nr. 2			—	—	—	—	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
SPECIFIKT MÅL NR. 3			forbedre anvendelsen af den lovgivningsmæssige ramme for bæredygtige produkter													
— Resultat	Projekter til støtte for markedsovervågning	1,000 pr. projekt	—	—	—	—	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Subtotal for specifikt mål nr. 3			—	—	—	—	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
I ALT			—	—	—	—	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Det europæiske knudepunkt for cirkulære virksomheder bør støtte udveksling af erfaringer mellem erhvervsdrivende med hensyn til at integrere cirkularitet i produktdesign og -fremstilling.

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**RESULTATER**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Andre administrationsudgifter	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[102] i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgifter							
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							

RESULTATER	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

[102] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027 og følgende år**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)						
20 01 02 01 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)	8	28,5	38	42	44	45
inkl. GD GROW	0	7	11	13	14	15
GD ENV	4	9	12	14	15	15
GD ENER	4	11	13	13	13	13
GD TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (i delegationerne)						
01 01 01 01 (indirekte forskning)						
01 01 01 11 (direkte forskning)						
Andre budgetposter (skal angives)						
• Eksternt personale (i årsværk) FTE)[103]						
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
inkl. GD GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
GD ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
GD ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)						
XX 01 xx **yy zz** *[104]* - i hovedsædet						
XX 01 xx **yy zz** *[104]* - i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)						
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)						
Andre budgetposter (skal angives)						
RESULTATER	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles de ansvarlige

103 KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

104 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

generaldirektorater i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<u>For sagsbehandlere:</u> Udarbejdelse af eksterne kontrakter til støtte for forberedende undersøgelser, konsekvensanalyse, vurdering af harmoniserede standarder (kommissorium eller AA, evaluering, overvågning) Tilsyn med forberedende undersøgelser, revisionsundersøgelser eller andre undersøgelser til forberedelse af arbejdsplanen, gennemførelsesretsakter, delegerede retsakter høring af Konsultationsforummet for Miljøvenligt Design, høring af WTO, intern vedtagelsesprocedure opfølgning af delegerede retsakter, herunder standardiseringsmandat, overvågning og offentliggørelse af harmoniserede standarder vejledning til erhvervslivet i forbindelse med gennemførelsen og til markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med overvågningsaktiviteter bidrag til horisontale opgaver, herunder evaluering af resultater, præsentation af lovgivningen for interessenter, forberedelse af briefinger, korrespondance mv. <u>for assistenter:</u> tilrettelæggelse af møder (dagsordener, indbydelser, administrativ opfølgning, referater, register over ekspertgrupper) beslutningsprocedurer (beslutning om deltagelse, indkaldelse af dokumentation, udvalg, udarbejdelse af dokumenter, herunder juridisk redigering, anmodninger om oversættelse og offentliggørelse) finansielle procedurer (udarbejdelse af forvaltningsplan, udbud eller bestillinger eller AA'er, evalueringer, anmodninger om forpligtelser og betalinger, rapportering)
Eksternt personale	Tilsyn med forberedende undersøgelser, revisionsundersøgelser eller andre undersøgelser til forberedelse af arbejdsplanen, gennemførelsesretsakter, delegerede retsakter høring af Konsultationsforummet for Miljøvenligt Design, høring af WTO opfølgning af delegerede retsakter, herunder standardiseringsmandat, overvågning og offentliggørelse af

	harmoniserede standarder vejledning til erhvervslivet i forbindelse med gennemførelsen og til markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med overvågningsaktiviteter bidrag til horisontale opgaver, herunder evaluering af resultater, præsentation af lovgivningen for interessenter, korrespondance mv.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☑ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Undersøgelser, indkøb eller projekter, der støtter gennemførelsen af lovgivningen, vil blive finansieret af eksisterende programmer og eksisterende budgetrammer til støtte for gennemførelsen af politikker under udgiftsområde 1 og 3 i FFR. Der er ikke behov for omprogrammering. Budgetbehovene vil blive integreret i de årlige forvaltningsplaner og følge standardprocedurerne. De berørte budgetposter er dem, der allerede støtter gennemførelsen af direktivet om miljøvenligt design i de berørte generaldirektorater: 03.02.01.01 — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling for GD GROW 09.02.02 Life-cirkulær økonomi og livskvalitet for GD ENV 09.02.04 Life-omstilling til ren energi for GD ENER

- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☑ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[105]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

[105] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☑ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
  - ☐ for egne indtægter
  - ☐ for andre indtægter
  - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[106]						
		År **N**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[106] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.